

سیامهک گولشیری

تارمایچه مهرگ

رۆمانی ترسناک

وهرگیبرانی سهروهه عومهه

تارمايىي مەرگ

سىيامەك گولشیری
وهرگيپرانى سەرور عومەر

ناوی کتیب: تارمایی مهرگ
 بابەت: رۆمانی ترسناک
 نووسینی: سیامەک گولشیری
 وه‌رگیز: سه‌روه‌ر عومه‌ر
 پینداچونه‌وه: سیروان سلیمان
 دیزاین: مه‌ریم عوسمان
 قه‌باره‌ی کتیب: ۱۳سم * ۲۱سم
 چاپ: چاپخانه‌ی چوارچرا
 تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
 نۆره‌ی چاپ: چاپی یه‌که‌م
 سالی چاپ: ۲۰۲۳ ز

له‌ به‌ریوه‌به‌ریتی گشتی کتیبخانه‌ گشتیه‌کان
 ژماره‌ی سپاردنی (۱۶۹۶) ی سالی ۲۰۲۳ ی پیندراوه

مانی له‌چاپدانه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی پارێزراوه

کتیبخانه‌ی گۆلدن بووک
 بو‌چاپ و بلاوکردنه‌وه
 07701598762 - 07501444434

Golden book • Klebtroshe warner
 Warner Book • Klebtroshe warner

ده‌توانن سه‌رجه‌م کتیب دلخوازه‌کانتان له‌ریگی
 په‌یجه‌کانی گۆلدن بووک‌وه داوا بکه‌ن و بگانه‌ ده‌ستان.

ده‌توانم له‌گهل خاتوو ئه‌ربابی قسه بکه‌م؟
هیچی نه‌وت. دیسان قسه‌که‌م دووباره کرده‌وه. پرسیم
ژماره‌که‌م به‌راستی وه‌رگرتووہ یان نا. بیده‌نگ بوو. وتم: "من
چهند رۆژیک به‌رله‌وه‌ی ئه‌و رۆوداوه رۆو بدات، کورپه‌که‌یم
بینی... ئه‌لو! گویت لیمه؟ ئه‌لو!"

له‌پریکدا ژنه‌که‌هاواری کرد: "گویم لیته."
- ده‌مه‌وی له‌گهل خاتوو ئه‌ربابی قسه بکه‌م.
- خۆم قسه‌که‌ت بکه.

له‌ناکاو ده‌توت لال بووم. ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی که‌ ئاماده‌م
کردبوون بیانلیم، له‌میشکمدانمان. ده‌ستم توند به‌سه‌ر
نیوچاوانمدا هینا و سه‌یری میزه‌که‌م کرد. له‌به‌ر خۆمه‌وه
وتم خۆزگه‌هیچ نه‌بی شتیکم له‌سه‌ر کاغه‌زیک بنووسیايه.
دووباره گویم لیبوو وتی: "قسه‌که‌ت بکه."

هینده به‌ئارامی ئه‌م رسته‌یه‌ی وت که‌ بی ویستی خۆم
ده‌ستم پیکرد. وتم ئاگادارم که‌ چی به‌سه‌ر کورپه‌که‌ی هاتووہ.
وتم ماوه‌یه‌کی زۆر له‌مه‌وبه‌ر به‌نیاز بووم په‌یوه‌ندی پتوه

بکه‌م و نه‌حوالی بپرسم، به‌لام نه‌مده‌توانی. وتم له‌م چهند مانگه‌دا ساتیک نه‌بووه له بیری کوره‌که‌یدا نه‌بم. هه‌ولم دا دلنه‌وایی بده‌مه‌وه. وتم ئەمه ئەو شته نییه که مروّف بتوانی له یادی بکات و ده‌بیت هه‌ول بدات هه‌موو شتیک قه‌بوول بکات. قسه‌ی تریشم کرد، شتانیک که ئاسایی مروّفه‌کان له‌م کاتانه‌دا ده‌یلین. له‌ناکاو گویم لیبوو وتی:

"تۆ پیش ئەو زووداوه له‌گه‌ل کوره‌که‌م بووی، وایه؟

- چی؟

- ئیستا وتت کوره‌که‌مت چهند رۆژ له‌مه‌وبه‌ر بینیبوو.

خۆت وتت.

سه‌ری په‌نجه‌م به‌سه‌ر گوشه‌ی چاومدا هینا. وتم: "ئه‌شکان داوای لی کردم هیندیک له‌ یادداشته‌کانی بو چاپ بکه‌م. پیم وایی کاریکی ته‌واونه‌کراوی هه‌بوو که..."

هه‌ر له‌خۆمه‌وه بیده‌نگ بووم. هیچ هه‌زم نه‌ده‌کرد وشه‌یه‌ک یان شتیک له‌باره‌ی ئەو بابته‌وه بلیم، وتم: "بریار بوو من ئەو نووسینه‌ی بو چاپ بکه‌م."

- تۆ وتت کوره‌که‌مت بینیه‌وه. له‌کوی بینیه‌ته؟

سه‌ری په‌نجه‌م به‌توندی کیشا به‌ میزی نووسینه‌که‌مدا. وتم: "پیم وتی خۆ، ته‌نها داوای له‌ من کرد ئەم کاره‌ی بو ئەنجام بده‌م."

نووشتمه‌وه و هه‌ردوو ئەنیشکم خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ه. وتم: "شه‌ویکیشیان هات بو ئیره‌ چاوپینکه‌وتنی له‌گه‌ل کردم."

چاوه‌ریم کرد تا قسه‌یه‌ک بکات، به‌لام هیچی نه‌وت. وتم:
"من دهمویست زور زووتر په‌یوه‌ندیت پیوه بکه‌م، به‌لام...
ئه‌لو! ئه‌لو!"

- خه‌ریکم گوی ده‌گرم.

له‌ ناو چوارچیوه‌ دارینه‌ گه‌وره‌که‌ی سه‌ر میزه‌که‌دا له‌
وینه‌ی کچه‌که‌م رامام. عه‌زییه‌کی سپیی قول زه‌ردی له‌به‌ردا
بوو. هه‌ولم دا نووسینی سووری سه‌ر عه‌زییه‌که‌ی بخوینمه‌وه.
وتم: "من نه‌مده‌ویست له‌م بارودوخه‌دا بیزارت بکه‌م، به‌لام
ویستم ئه‌گه‌ر بکریت له‌ ده‌رفه‌تیکدا، هه‌ر کاتیک تو بلنی،
سه‌ریک بده‌م له‌وی و..."

قسه‌که‌ی پی بریم: "کوره‌که‌ی من نه‌مردوو. وایه؟"
له‌پریکدا ته‌واوی جه‌سته‌م عاره‌قه‌ی لی نیشته‌. به‌ جو‌ریک
که‌ هه‌ستم کرد کراسه‌که‌م نووساوه‌ به‌ گیانمه‌وه. خه‌ریکبووم
ده‌نگی به‌رزی هه‌ناسه‌یم له‌ بیستۆکه‌که‌دا ده‌بیست. پاشان
وتی: "راسته؟"

هیچم نه‌وت. وتی: "ئه‌و دهموچاوه‌ هه‌لاسه‌لایه‌ی له‌ مه‌یتخانه
پیشانیان دام، کوره‌که‌ی من نه‌بوو."
تفیکم قووت دا. ویستم بلیم من له‌کوئوه‌ بزانه‌م، به‌لام
هه‌ستم کرد ده‌نگم ده‌رنایه‌.

وتی: "من ده‌زانم تو له‌ زور شت ئاگاداری. به‌رله‌وه‌ی لی‌ره
بروات، به‌رده‌وام ناوی تو له‌سه‌ر ده‌می بوو. جاریکیان گویم
لیبوو به‌ ته‌له‌فون له‌گه‌ل که‌سیکدا باسی توی ده‌کرد."
وتم: "شه‌ویکیان ته‌له‌فونی بۆ من..."

- لیگه ری با قسه که م ته و او بکه م.
 بیده نگ بووم. وتی: "به م دواییانه ته نها کتیبه کانی تو له سه ر
 میزه که ی بلاو بوو بوونه وه. هیشتا که یش هر له ویدان. باوهر
 ناکه ی، خوت وهره بیبینه. من دلنیام تو ده زانی له کوئییه.
 دلنیام تو به م دواییانه له گه لیدا بووی."

دهستی کرد به گریان. پاشان وتی: "ئه گهر نه مردووه، پیم بلی!"
 خه ریک بوو به دهنگی بهرز ده گریا. چهند جار یک به
 توندی دهستم هینا به سه ر نیوچاوانمدا. له پریکدا هات به
 میشکما ته له فونه که دابنیمه وه و له خیری ئه و شتانه ی که
 ده مویست، دهست بشوم. به لام بیرم کرده وه پاشان چی،
 بریاری خوم دابوو و ده مویست هر چونیک بووه، ئه و
 به لگه نامانه ی ئه شکان وتبووی، به دهست بهینم. تفیکم قووت
 دا و پاشان هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا. وتم: "من به راستی
 نازانم، ته و او ی ئه وه ی که دهیزانم، هر ئه وه یه که هه مووان
 دهیزانن. ئه گهر شتیکم بزانیایه، دلنیابه یه که م کهس به توم
 دهوت."

تاویک بیده نگ بوو. پاشان زور به هیواشی وتی: "نازانم
 بوچی ئه وسا ئه و قسه یه م کرد، به لام هیچ کات نه متوانی
 باوهر بکه م ئه و به دبه خته ی رووخساری به ئه سید هه لاهه لا
 بوو بوو، کوره که ی من بیت."

گویم له دهنگی ناله یه ک بوو. پاشان وتی: "خه ریکم به م
 قسانه سه رت ده یه شینم."

وتم: "نا، به هیچ شیوه یه ک وا نییه."

وتى: "بىريار بوو چى بۇ چاپ بگهيت؟"

- دوايىن جار كه بينيم، داواى لى كردم شتائىكى بۇ چاپ بگه م. پىم وابى كارىكى ته واونه كراوى هه بوو كه داواى له من كرد بوى ئه نجام بدهم... ئه لو! ئه لو!"
- گويم ليته.

وتم: "پىم وابى ئه و شتانهى كه دهيوست چاپ بكرىن، لاي تو بن. وايه؟"

هيچى نه وت. وتم: "من... پىم وايه رهنگه بتوانى به جورىك ئه وانهم به دهست بگه يه نى. من ده توانم هه موويان... هه موويانى بۇ چاپ بگه م. يان خوّم شتيكيان له سهر بنووسم."
تاويك بيدهنگ بووم. هيچ دهنگىكم له و به رى هيله كه وه نه ده بيست، به لام دلنيا بووم بيستو كه كهى توند به دهسته وه گرتووه. وتم: "كاره كهى به سهر ئه نجامىك ده گه يه نم. ههر كاتىك بتانه وى، ده توانم پىم بۇ ئه وى و ئه وانته لى وه ربگرم."
ژنه كه هيچى نه وت. وتم: "خوى داواى ئه وهى له من كرد. دلنيام ئه گهر خويشى ئىستا ليره بووايه، هه مان كارى ده كرد."
ويستم ديسان بلىم ئه لو! كه وتى: "چ كارىكى ته واونه كراو؟"
وتم: "نازانم."

له دلى خوّمدا قسه م به خوّم وت كه بوچى پيشتر بيرم له مانه نه كرد بوويه وه. ده بوو بمزانيايه كه ئه م شتانه ده پرسىت.
له كاتىكدا له ويتهى كچه كه م رامابووم، وتم: "خهريك بوو ليكولينه وهى له بارهى شتيكه وه ده كرد. دهيوست بابه تىك له سهر ليكولينه وه كانى بنووسىت."

له مه خراپتر نه ده کرا وه لام بده مه وه. چاوه ری بووم به
 پرسیار دامبگریته وه. بپرسیت له باره ی چی و هینده له سهر
 بروات که ناچار بم ته له فونه که دابخه مه وه. خهریک بووم
 فشارم له میشکی پووچم ده کرد که جام بوو بوو، گویم لیوو
 وتی: 'ئه شکان هیچی به من نه داوه. من رو حیشم ناگاداری
 ئه م شتانه نییه، تو له باره ی چییه وه قسه ده که ی؟'

وتم: 'به لام من دلنیام که هر له وین، بیگومان له شوینیک له
 ژووری کاره که ی دایناوه. ده توانم بیم پیکه وه بیان دوزینه وه.'
 هیچی نه وت. نزیکه ی دلنیابووم که گومانی له قسه کانم
 کردووه. هر که سیک تریش بووایه گومانی ده کرد. له دلی
 خومدا وتم هر ئیستا جوان جوان ئه مشوات و هموو شتیک
 ته واو ده بیت. ئه گهر ئه و به لگه نامانه م به ده ستنه هینایه، ده ستم
 به هیچ کوئ نه ده گه یشت. هر بویه بیریک به میشکما
 هات، شتیک که پیم و ابوو رهنگه بتوانم متمانهی به ده ست
 بهینم. بویه وتم رهنگه ئه گهر ئه و به لگه نامانه بدوزرینه وه،
 سه ره داوینک به ده ست بخهین. شتیک که پیشانمان بدات ئه و
 گه نه ی که تهرمه که یان به و روو خساره شیواوه وه له ژیر
 پرده که دا دوزیبوو یه وه، کوره که ی بووه یان نا.

هیچی نه وت. له ئامانجه که م دابوو، لانیکه م خوم وا
 بیرم ده کرده وه. پیم و ابوو ئه گهر هر له بهر ئه مه یش بووه،
 یادداشته کانی ئه شکان ده خاته به رده ستم. وتم: 'له وانه یه
 ئه گهر ئه وانه به ده ست بهینین، زور شت روون بیته وه.'
 گویم له دهنگی هیواشی گریانه که ی بوو. هه ستم کرد

بیستۆکه که ی له ده می دوور خستۆته وه. چاوه ریم کرد تا گریانه که ی ته واو بیی. گویم لیوو وتی: "له و کاته وه ی نه و پرووداوه پرووی داوه، من دهستم له ژووره که ی نه داوه. ته نها هیندیک جار ده رۆم ده رگا که ده که مه وه و له کتیبه کانی ده پروانم. هیشتا دلم نه هاتوو ده ست له به تانی سهر ته خته خه وه که ی بدهم."

به دهنگی بهرز دهستی کرد به گریان. تاویک بی هیچ قسه یه ک گویم له دهنگی گریانه کانی گرت. پاشان وتی: "بیووره، ئاخر زۆر داغانم."
وتم: "تیده گهم."

پاشان له نا کاو وتی: "ناونیشانه که ی مالی ئیمه بنووسه. یه کسه ر قه له میکم له شوینی قه له مه کان هه لگرت و کاغه زیکم له نیوان کاغه زه کاند ده رهیتا. ناونیشانه که ی زۆر به په له وت و من هه موویم نووسی. ویسم لئی بپرسم که ی ده توانم بیم بۆ مالیان که وتی: "باوکم زۆر نه خوشه. جگه له منیش که سی نییه. هه موو رۆژیک به یانیان ده چم بۆ لای نه و. پیم وابی سبه ی شه و سه عات نو له ماله وه بم. نه گهر له جه ره ست دا و بینیت که س وه لام ناداته وه، چاوه ریی بکه تا دیمه وه."

له سه ر کاغه زه که به گه وره یی نووسیم نو و باز نه یه کم به ده وریدا کیشا. وتم: "چاوه ریی ده که م تا دیتته وه."
هه ردوو کمان بۆ تاویک بیده نگ بووین. پاشان ژنه که خوا حافیزی کرد. ته له فۆنه که م داخسته وه و پالم دایه وه به

کورسییه که وه. سهیری ئه و کاغه زهم کرد که به ده ستمه وه
 بوو و ناو نیشانی ژنه که م له سهر نووسیوو، پاشان هر
 له خومه وه بیری ئه و شه وه م که وته وه؛ بیری ئه و ساته ی که
 چوومه ناو ئه و ژووره سارد و نیوه تاریکه وه و ئه شکانم بینی
 که دست و قاچه کانیا توند به کورسییه که وه به ستموویه وه.
 قژه دریژه که ی رژابوو به سهر روو خساریدا و شوینی دوو
 کونی گه وره ی خویناوی له سهر ملی دیار بوو؛ یادی دوایین
 سات که بانگی کردم و داوای لی کردم یادداشته کانی بو چاپ
 بکه م. بیری ئه و ساته ی که دراکولا به و ده سته گه وره و په نجه
 دریژانه یه وه، قژه دریژه که ی ئه شکانی گرت و سهری به رز
 کرده وه. سهیری نووسراوه که م کرد و پاشان له ژماره "نو"
 رامام که به گه وره یی نووسیوووم. هینده گه وره که نیوه ی
 لاپه ره که ی داگیر کرد بوو. وه ختیگ له و بازنه ره شه گه وره یه ی
 به ده وریدا کیشابووم رامام، بیری ئه و کچه م که وته وه، بیری
 ئه و ساته ی که سهری به رز کرده وه و که لبه کانی ده ستیان
 به گه وره بوون کرد، پاشان له پریکدا هه ستم کرد گویم له
 قیژه ی بوو، هینده روون که ده توت بو یه که م جاره ده بییستم؛
 ریک هر به و شیوه یه ی که چه ندین و چه ندین جار له م چه ند
 مانگه دا له خه ونه کانمدا بیستبووم.

نیستا خه ریک بووم دووباره ده گه رامه وه. دووباره
 ده گه رامه وه بو ئه و روژانه ی که هیچ شتیکی جگه له دله راوکی
 و نیگه رانی نه بوو بوم. ته واوی ئه م ماوه یه، هر جار یک شه وان
 درهنگ به کولان یان شه قامیکدا تیده په ریم، یان هر جار یک

درهنگ تەلەفۆن جەپەسى لى دەدا، پىم واپوو خودى ئەو
كە ديسان سەروكەللەى دەرکەوتووه؛ رۆژنامەنووسەكەيە
گەپاوتەو، هەرچەندە وتبوويان تەرمەكەيان لەژىر پردىك
لە رۆژھەلاتى تاران دۆزىووتەو. بەلام ئىستا ئەو خودى من
بووم كە خەرىكبووم دەگەپامەو بۆ ئەو سەردەمە. دەتوت
ئىتر هىچ چارەيەكم نىيە جگە لەمە. شەو و رۆژم بووبوو بە
بىركردنەو لەو يادداشتانەى رۆژنامەنووس داواى لە من
كردبوو چاپيان بكەم. دەتوت چارەنووسم بە جۆرىك لەگەل
چارەنووسى ئەو كەسانەى لەو مالە ترسناكەدا بوون، گرى
دراپوو.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

2

هەر که بۆ ناو کۆلانه که پیچم کرده وه، چاوم به پیره میردینکی پشتکوماو کهوت که خه ریک بوو به هیواشی به ته نیشته پیاده رۆکه دا ده رۆیشت. جامی لای راستم دادایه وه و سه رم نووشتانه وه: "کۆلانی گولزار ئه مه یه، خاله؟"

دهتوت هەر گوئی لی نه بووه. له کاتی دا له سه رخۆ به ئۆتۆمۆبیل به ته نیشتی دا تیده په ریم، دیسان قسه که م دووباره کرده وه. راوه ستا، زۆر به ئارامی ئاوری دایه وه بۆ لام. به دووچاوه خر و گه وره که ی له نیو ئه و رووخساره ئیسقانییه دا، زهق زهق سهیری کردم. به هیواشی وتم: "کۆلانی گولزار ئه مه یه؟"

سه ری له قاند. پاشان سوورایه وه و به ریکه وت. چند ههنگاو یک که دوور کهوته وه دام به گیر و که وتمه ری. سهیری لای چه پم ده کرد. ئه و مالانه ی که ریزی دره خته به رزه کان، دیواره کانیانی داپۆشیبوو. هه ولم دا ژماره ی خانوو هکان بخوینمه وه، به لام جگه له یه کیکیان هیچیان

له وه نه ده چوو ژماره يان پيوه بي. ئوتوموبيله كه م له شوينيكي
 كولانه كه دا راگرت و دابه زيم. به ته نيشت دره خته كاندا
 تپه ريم. ناچار بووم له سهر ته نها ئه و ژماره يه وه، مالي
 ژنه كه پيشبيني بكم. چوار يان پينج خانووم تپه راندبوو كه
 چاوم به ده رگايه كي ئاسني سبي كه وت. له هه نديك شويندا
 رهنگه كه ي كال بوو بوويه وه. چوومه پيشه وه. له پشت لقيكي
 دريژه وه كه ديواري ته نيشت ده رگايه كي داپوشيبوو، ژماره ي
 خانووه كه ديار بوو. لقي دره خته كه م لابر د و هه ولم دا
 به هوي پاشماوه ي ئه و رهنگه سپييه ي له سهر تابلو شينه كه
 بوو ژماره كه بخوينمه وه. بيتسوود بوو. ده ستم دريژ كرد
 به ره و لاي ژماره كه، له ناكاو گويم ليتوو كه سيك بانگي كردم.
 ئاورم دايه وه. پياويك له سهر پياده روق تاريكه كه ي به رانبه رم
 راوه ستابوو. چاكه تيكي ره شي له به ردا بوو و كلاوي كردبووه
 سه ري.

وتى: 'به دواي شتيكدا ده گه ريني؟'

دهنگيكي گري هه بوو. بو ماوه يه ك له رووخساري پياوه كه
 رامام، له تاريكيدا زور جوان ديار نه بوو؛ له و گه رما زوره دا
 چاكه تيكي دريژ و ئه ستووري له به ردا بوو. تفيكم قووت دا و
 وتم: 'ژماره ي ۱۸، به دواي ژماره ي ۱۸ دا ده گه ريم.'

بي ئه وه ي هيچ بلت، به ده ست ئاماژه ي بو شوينيكي
 ئه وسه ري كولانه كه كرد و كه وته ري. بينيم كه ده سته كانى
 كرد به ناو گيرفانه گه وره كانى چاكه ته كه يدا و به ته نيشت
 پياده روقه دا رويشت. كه ميك كه دوور كه وته وه، سوورپامه وه

و بهری که وتم. به بهردهم چند خانوویه کی تردا تیپه ریم
 تا گیشتم بهو شوینهی که پیاوه که پیشانی دابووم.
 به رانبه ر ده رگایه کی باریکی سهوز راوه ستام. سهیری
 په له ره شه کانی سه ریم کرد. پاشان په نجه م به دوگمه ی
 بچووی که جه ره سه که دا نا و چاو ده روان بووم. تاویک دواتر
 دیسان له جه ره سم دایه وه. به لام که س وه لامی نه دایه وه.
 هه ولم دا له سه ر ده رگاکه وه سهیری ماله که بکه م. هیچ دیار
 نه بوو. هاتمه دواوه. له پیاده ر و که وه سهیری په نجه ره کانی
 نهومی سه ره وه و خوارده وه م کرد. هه موویان تاریک بوون.
 هیچ گل و پیک له و ماله دا هه لنه کرابوو. کاتر می ره که م له ژیر
 قولی کراسه که مدا هینایه ده ره وه. ده خووله کیک به سه ر
 تودا تیپه ری بوو. سهیری چوارده ورم کرد و چاوم به پیاوه که
 که وت که له وسه ری کولانه که راوه ستا بوو. ده مبینی که
 هه موو ناگایه کی لای منه. پاشان به هه ردوو دست دوو
 لای کلاوه ره شه که ی گرت و هینایه خوارده وه. کاتیک له
 کولانه که چووه ده ره وه، من هه ر له ویدا له سه ر پیاده ر و که
 راوه ستا بووم و سهیری نه وسه ری کولانه که م ده کرد.
 چوومه وه به رده م ده رگاکه، هیشتا نه گه یشت بووم که چاوم به
 ژماره ی خانووه که که وت. له شوینیک لای چه پی ده رگاکه وه
 به سه ر دیواره که دا هه لواسرا بوو. چوومه پیشه وه. خوی بوو،
 ژماره ۱۸. له گه ل نه وه ی نزیکه ی دنیا بووم که س له مال نییه،
 دیسان له جه ره سم دا، به لام که س وه لامی نه دایه وه. سه رم
 نووشتانه وه و له ژیر لقی دره خته کانه وه سهیری پیاده ر و که م

کرد. پاشان چوومه ناوه راستی کولانه که و راوه ستام. کهس له ناو ئه و کولانه نیوه تاریکه دا نه بوو. له په نجه ره دی کراوه دی مالی به رانبهر مالی ژنه که، دهنگی پیاوینکم بیست که خهریک بوو که سیکی بانگ ده کرد. سیبه ری پیاوه که که وتبووه سهر په رده که. که میک دواتر سیبه ریکی تر له و نزیک بوویه وه. ده مبینی خهریکن پیکه وه قسه ده که ن. پاشان له پرنیکا بیستم که سیک بانگی کردم، ریک له په نای گویمه وه، له بن گویمدا. یه کسه ر ئاورم دایه وه و ههر له و ساته دابایه کی سارد بهر ده موچاوم که وت. سهیری چوارده ورم کرد، که سی لینه بوو. سهیری په نجه ره که م کرد. سهیری ئه و په نجه ره یه م کرد که تاویک له مه و بهر دوو سیبه رم له پشت په رده که یه وه بینبوو. گلویی ژووره که کوژابوویه وه و هیچ دهنگیکی لئوه نه ده هات. وه ختیک دیسان له وسه ری کولانه که م روانی، له دلی خومدا بیرم کرده وه نه کا ژنه که بیری چوو بیته وه؛ نه کا ئه مشه و ههر نه یه ته وه بو ماله وه؛ نه کا ئه مشه و ههر له وی له مالی باوکی بمینیته وه. ته نانه ت بیرم کرده وه مافی خویه تی به و حاله یه وه بریاره که ی ئه مشه وی له یاد کرد بیت؛ کوربه که ی له ده ست داوه و من داوام لی ده کرد ریگم بدا بجمه ژووره که ی. له گهل هه موو ئه مانه یشدا به خومم وت چاوه ری ده که م؛ تا ههر کاتیک که ده کرا. له ویدا مامه وه؛ تا سه عات ده یان ته نانه ت زیاتریش. دواچار ههر ده هاته وه. به لام چند خوله کتیک دواتر دیسان به میشکمد هات، رهنگه ههر نه یه ته وه. سهیری ئوتوموبیله که مم کرد. به خومم وت ئه گهر ههر دیار نه بوو،

به یانی دووباره په یوهندی پتوه ده که مه وه. نه گهر رازی نه بووایه، ته له فونم ده کرد بو نووسینگه ی گوډاری 'چراوگ' و تکام له یه کتیک له هاوریکانی کوربه که ی ده کرد هاوکاریم بکات.

سوورامه وه به ره و مالی ژنه که و له سهر دیواره که وه سهیری ماله تاریکه که م کرد. ده توت له شوینیک له پشت یه کتیک له په نجره کانی نهومی دوو ده مه وه، گلپینک هه لکراوه. له وانه یش بوو به هه له دا چووبم. هینده رووناکیه که ی کز بوو که پیم و ابوو رووناکی شتیکه که وتوته سهر شووشه ی په نجره که. چومه به رده م ده رگا که. بیرم کرده وه بوچی پیشتر نه مبینیوو. نووشتامه وه و دیسان له ژیر لقی دره خته کانه وه سهیری پیاده رو که م کرد. پاشان بی ویستی خوم ده ستم برد به ره و لای ته نها جه ره سی ماله که و په نجره م پیدا نا. نزیکه ی دنیا بووم که س له مال نییه. دیسان سهیری کاتر میزه که م کرد و بریارم دا بروم له ناو ئوتومؤ بیله که مدا دابنیشم و له ویدا چاوه پنی بکه م. به لام ریک له و کاته دا گویم له دهنگیک بوو؛ بو تاویک گیز بووم. له بلندگوی جه ره سی ده رگا که وه بوو. سهرم برده نزیکه وه. گویم له دهنگی ژنه که بوو که دووباره وتی: 'کتیه؟'

دهم له بلنگو که نزیک کرده وه و وتم: 'منم، خاتوو نه ربابی. دویشو و قسم له گهل کردن. بریار بوو...'
گویم له دهنگیک بوو و ده رگا که کرایه وه. ده رگا که م به هیواشی به ده ست کرده وه و پیم نایه ناو چه وشه ی

تاریکی ماله‌که‌وه. ده‌رگا‌که‌م به ئه‌سپایی له دوای خۆمه‌وه داخست و کاتیک ده‌رۆیشتم به‌ره‌و لای مه‌یوانه‌که، چاوه‌ریم ده‌کرد گلوپینک دابگیرسیت و پاشان ژنه‌که ببینم. به‌لام هیچ مه‌والیک نه‌بوو، مه‌موو جینیه‌ک هینده تاریک بوو که له‌پریکدا بی ویستی خۆم له‌ته‌نیشت دیواریکه‌وه راوه‌ستام که وا ده‌هاته به‌رچاوم له‌خشت دروست کراوه. له‌جینگه‌ی خۆمدا ره‌ق راوه‌ستابووم، شتیک به‌میشکما هات، شتیک که ئیتر نه‌یده‌هیشت یه‌ک مه‌نگاویش به‌ره‌و پیشه‌وه بنیم. له‌کاتیکدا چاوم بریبوووه په‌نجه‌ره دریزه‌کان، بیرم کرده‌وه نه‌کا ئیستا له‌پشت یه‌کیک له‌و په‌نجه‌رانه‌وه بی؛ نه‌کا راوه‌ستا بیت و خه‌ریک بی له‌پشت په‌رده‌ی یه‌کیک له‌و په‌نجه‌رانه‌وه سه‌یری من بکات. قاچه‌کانم هینده سست بوو بوون که پیم وابوو ته‌نانه‌ت ناتوانم یه‌ک مه‌نگاویش بو دواوه بنیم. رۆژنامه‌نووسه‌که‌م هینایه به‌ر چاوم که به‌و که‌لبه‌ گه‌ورانیه‌وه له‌شوینیک له‌تاریکیدا راوه‌ستاوه و چاوه‌رینه‌ی من پی بخه‌مه ناو ئه‌و ماله‌وه. بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی که بریاره دیوینک ببینم که پیشتر مرو‌ف بووه، ته‌واوی گیانمی ده‌له‌رزاند. بیرم کرده‌وه بوچی ئه‌م کاره‌م کرد. بوچی به‌پی خۆم هاتم بو ئیره. هه‌ر چوینیک بوو گه‌رامه‌وه بو دواوه و تاوینک دواتر به‌ر شتیک که وتم. یه‌کسه‌ر ئاو‌ریم دایه‌وه. ده‌ستم دریزکرد به‌ره‌و لای ده‌سکی ده‌رگا‌که و هه‌ر له‌و کاته‌دا گلوپینک داگیرسا. سه‌یری مه‌یوانه‌که‌م کرد و ژنه‌که‌م بینی که به‌رانبه‌ر ده‌رگا کراوه‌که راوه‌ستاوه. وتی: "فه‌رموو وه‌ره ژووره‌وه."

دهتوت هر گویم لی نه بووه چی وتووه. هر له ویندا
راوهستا بووم و له و ژنه پیره رامابووم که دهستی له سهر
دهسکی ده رگا که بوو. دووباره وتی: 'فهرموو وهره ژووره وه.'
دهستم له سهر ده رگا که لایبرد و که وتمه ری. هینشتا ههستم
به لیدانه خیراکانی دلم ده کرد له سینه مدا.

- چايي دهخويته وه؟

له سهر موييله كه دانيشتم و وتم: "نا، سوپاس."
له و دهرگايه وه كه موييليني شيوه كه وانهيان له
ته نيشتييه وه دانابوو، چووه دهره وه. گويم له دهنگي دهرگاي
شتيك بوو كه كرايه وه و داخرايه وه. به دهنگي بهرز وتي:
"منيش پينج خووله كيك بهرله وهی تو له جه رس بدهيت،
گه يشتم."

ويستم بليم من نيو سه عاتيك له كولان چاوهری بووم؛
پي بليم نهوم هر نه دي بوو. به لام پاشان بيرم كرده وه رهنگه
هر نه و كاته ی كه له وسه ری كولانه كه يان شوينيكي تر
رامابووم، هاتبيته وه. هر به ته نيشت نه و پياده رويه دا كه
لعي دره خته كان هموو شوينيكي داپوشيبوو.

به دهنگي بهرز وتي: "باوكم ئيتر ئيمه ناناسيته وه."
سه يري تاچه يه كي گوره م كرد كه دوو گولداني شيني
چينييان له سهر دانابوو و گولي دهستكردي سووريان
تيكردبوو. له ناوه راستياندا ده فريكي بچووكي زيړينم بهرچاو

کهوت، دهفریک که کانزایی دههاته بهرچاو و بهدلنیاپیهوه زور
 قورس بوو. سهرم بهرهو لای پهنجره دریژهکان سووران
 و ریک له و کاته‌دا بونی خاک هاته بهر لووتم. وهک نهوهی
 هه‌موو جتییهک خول دایپوشیبت. ژنه‌که وتی: "راستییه‌که‌یت
 بوی بیرم چوو‌بوویه‌وه که به‌نیازیت بییت."

ئاورم دایه‌وه. پیاله چاییه‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که دانا و چوو
 دانیشتم. له‌سه‌ر موبیله‌که. رووخساری سپی و پیر بوو، زور
 پیرتر له و دهنگه‌ی من له پشت ته‌له‌فونه‌که‌وه بیستبووم.
 وتی: له پریکدا بیرم که‌وته‌وه.

سه‌یری پیاله چاییه‌که‌م کرد که خهریک بوو هه‌لمی لی
 به‌رز ده‌بوویه‌وه. وتی: "باوکم ئیتر زور ناژی."
 سه‌ری داخست. دهنگی به جوریک بوو که پیم وا بوو
 هه‌ر ئیستا ده‌دات له پرمه‌ی گریان. وتم: "من نه‌مده‌ویست له‌م
 کاته‌دا بیزارت بکه‌م."

سه‌ری به‌رز کرده‌وه. وتی: "له و کاته‌وه‌ی نه و رووداوه
 به‌سه‌ر نه‌شکاندا هاتوو من ئیتر شه‌و و روژم نییه. ئیتر چه‌ز
 و چه‌وسه‌له‌ی کارکردنم نه‌ماوه. ته‌نها له شوینیک داده‌نیشم
 و ده‌گرم. هینده‌ گریاوم که ئیتر دل‌وپیک فرمیسکیش له پشت
 چاوه‌کانمدا نه‌ماوه. ده‌زانیت ئیستا ئیتر ته‌نها چیم له خودا
 ده‌وی؟"

چاوی بریبوو من، وتی: "ده‌مه‌وی هه‌رچی زوو‌تره
 بمباته‌وه بو لای خوی. ده‌مه‌وی تا پیش نه‌وه‌ی باوکم شتیکی
 به‌سه‌ر بی، گیانم لی بسینییت و رزگارم بکات."

ئەو فرمیسکانەم دەبینی که له گوشەى چاوەکانییەو دەتکان.

وتى: "تۆ مندالت هەیه؟"

سەرم لەقاند. وتم: "کچیکى چکۆله."

- دەکرى بلى تەمەنى چەندە؟

- هیشتا نەبۆتە سى سال.

بە دەست فرمیسەکانى سەرییەو. وتى: "کەواتا دەزانى

چەندە ئازیزە.

سەرم لەقاند. سەرى داخستبوو و له جییهک رامابوو.

پاشان لەناکاو بینیم هەستایە سەر پى. وتى: "دەى، وابزانم

له تەلهفۆنەکەدا وتت بریارە هیندیک شت بۆ ئەشکان چاپ

بکەیت؟"

دەراوى دەنگى تەواو لەگەڵ پیشوو تردا گۆرا بوو. دەتوت

هەر ئەو ژنە نییە که خەریکبوو تاوێک لەمەوبەر دەگریا. وتم:

"بەلى، ئەشکان داواى له من کرد..."

ژوورەکەى له نھۆمى سەرەوہیە.

بەرى کەوت، کاتیک بە تەنیشت دەرگای چیشتخانەکەدا

تیدەپەرى، ئاوری دایەوہ و سەیری منى کرد. هەستام و دواى

کەوتم. بەناو دەرگایەکدا که شووشەى رەنگاوپرەنگى هەبوو

تێپەرىن و پیمان نایە پارەوێکەوہ که رووناکیى گلوپیک له

نھۆمى سەرەوہ کەمیک رووناکی کردبوویەوہ. دەستى بە

پەرژینە ئاسنینهکانەوہ گرتبوو و من گویم له جیرەجیری

سۆلەکانى بوو، رێک له پشت سەرییەوہ بە پلیکانەکاندا

سه رده که وتم. هیتشتا به نهومی سه ره وه نه گه یشتبووین که
 ههستم کرد له نهومی خواره وه دهنگیک دی؛ دهنگیکی وهک
 به یه کدادانی ده رگا. له دلی خومدا وتم بینگومان با- ده رگا که ی
 به یه کدا داوه. ژنه که وتی: "من ئیتر زور به که می دیمه نه م
 سه ره وه."

ده رگایه کی کرده وه که هر رینک له ده رگای ژیرزه وین
 ده چوو و چوو ژووره وه. له پشت سه ریبه وه چوومه ناو
 هۆلنکه وه که زور له هۆله که ی خواره وه گه وره تر بوو،
 له وانه یشه له بهر نه وه ی که هیچ که لوپه لیک تیدا نه بوو وا بیرم
 ده کرده وه. بۆنیک ی وهک بۆنی خۆل، که ئاویان پیدا کرد بیت،
 بهر لووتم که وت. بۆنیک ی تریش هه بوو، بۆنی ترشاوی، یان
 شتیکی له م جوره. ژنه که به په نجه ی ئاماژه ی به ده رگای
 ژوورینک کرد و پاشان له من پاما. چاوه ری بوو بچمه پیشه وه.
 که وتمه ری، به ته نیش تیدا تیپه ریم و به هیواشی به ره و لای
 ده رگا که ریویشتم. وهختیک گه ی شتمه ته نیش ت ده رگا که، ئاورم
 دایه وه. هیچ هه والیک له ژنه که نه بوو. سهیری ده وره به رم کرد
 و چاوم به چلچرایه کی بچووک له سه ر دیواری هۆله که که وت
 که دوو گلۆپی سووری بچووک له ناویدا هه لکرا بوون. دلنیا
 بووم که هر نه م دوو گلۆپه بچووک بوون بووناکیه که یانم
 له کۆلانه که وه بینبوو. ویستم بانگی ژنه که بکه م که بینیم
 گلۆپینک له و ژووره دا که له به رده م ده رگا که یدا پاره ستا بووم،
 هه لبوو. چوومه پیشه وه و ژنه که م بین ی له ته نیش ت میزیک ی
 بچووک وه پاره ستا وه، رینک له ناوه راستی ژووره که دا. وتی:

من ده‌ستم له هیج شتیک نه‌داوه.

سه‌یری ته‌خته‌خه‌وه یه‌ک که‌سینه‌که‌ی سووچی ژووره‌که‌م کرد؛ ئەو سه‌رینه سپییه‌ی شوینی سه‌ریکی له‌سه‌ر دیار بوو و به‌تانییه‌کی شیواو که سووچینی که‌وتبووه سه‌ر زه‌وییه‌که. ژنه‌که چووه ته‌نیشته ئەو په‌نجه‌ره‌یه‌ی په‌رده‌یه‌کی گولداری تاریک دایپۆشیبوو. گوشه‌یه‌کی گرت و سه‌ری له په‌نجه‌ره‌که‌ نزیک کرده‌وه. گویم لیبوو وتی: "ماوه‌یه‌ک مه‌ر له‌م په‌نجه‌ره‌یه‌وه چاوه‌رپی هاتنه‌وه‌یم ده‌کرد."

گریان قورگی گرتبوو. من سه‌یری میزه‌که‌م کرد و چاوم به‌کتییی "تاران، کولانی تارماییه‌کان" که‌وت، له‌شوینیک له‌ ژیر میزه‌که‌دا که‌وتبوو. چوومه‌پیشه‌وه. فایلکی زه‌رد ره‌نگ له‌سه‌ر میزه‌که‌بوو له‌گه‌ل چه‌ند رۆژنامه و ده‌فته‌ری یادداشت. دواین ژماره‌ی گوڤاره‌که‌یش له‌ناویاندا بوو، وینه‌یه‌کی منیان له‌سه‌ر به‌رگه‌که‌ی دابوو. نوشتامه‌وه بو سه‌ر زه‌وییه‌که و ده‌فته‌ری یادداشته‌کانیم که به‌رگیکی سه‌وز ره‌نگی نایلونی مه‌بوو، هه‌لگرته‌وه و کردم‌ه‌وه. ده‌ستم کرد به‌خویندنه‌وه. چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم به‌خیرایی خوینده‌وه. وانه‌ده‌هاته به‌رچاو نووسینه‌کانی ناو ده‌فته‌ره‌که‌شتی گرنگ بن. چه‌ند لاپه‌ره‌ی دواترم سه‌رپییی هه‌لدایه‌وه و پاشان ناوی خۆمم بینی. له‌به‌ر ده‌میدا نووسیبووی: "بریای چاوپیکه‌وتن" و پاشان رۆژ و سه‌عاته‌که‌ی دیاری کردبوو. لاپه‌ره‌کانی تری سپی بوون. په‌ره‌کانم هه‌لدایه‌وه. هیج شتیک تری له‌وه‌ده‌فته‌ره‌دا یادداشت نه‌کردبوو. چووم بو لای فایلکه‌که. هه‌رکه هه‌لمگرت. چه‌ند

کاغه زیك له ناویدا به ربوونه وه سهر زهوی؛ فوټو کۆپیی ئه و
 رۆژنامانه بوون که ئه شکان له ماله وه پیشانی دابووم؛ چه ند
 وتاریک له باره ی ئه و مندا لانه وه که ون بوو بوون. فایله که م
 کرده وه. چه ند په ره ی یه که م سپی بوون و پاشان چاوم به
 چه ند بابه تیک که وت سه باره ت به کوریک به ناوی "فه رید
 کازمی" نووسرا بوون. بیرم کرده وه چه ند ناوه که ی ئاشنایه.
 دلنیا بووم پیشتر ناوه که یم بیستو وه. چه ند دیری سه ره تام
 که خوینده وه، بیرم که وته وه، هه ر ئه و کوره بوو که به منی
 وتبوو گۆراوه بۆ خوینخۆر، واتا خۆی وا بیرى ده کرده وه.
 له و بابه ته دا باسی خیزانه که ی کردبوو. باوکی و دایکی و تاقه
 براکه ی که دوا ی ئه م روودا وه بۆ ره شت، زینده که ی خویان،
 گه رابوونه وه. وه ختیک خویندمه وه که چو وه بۆ ره شت و
 ئه وانى دۆزیوه ته وه، زۆر سه رسام بووم. به وردی ده ستم
 کرد به خویندنه وه. به دوورودریژی باسی دایکی کردبوو که
 خه ریکبووه شیت ببی و باوکی که ئیتر ئاماده نه بووه بۆ تاران
 بگه ریته وه. به لام شتیک که زیاتر له هه موو ئه مانه سه رنجی
 راکیشام، قسه کانی براکه ی بوون، فه ربیورز. وتبووی دلنیا یه
 براکه ی نه مردو وه. وتبووی هیندیک جار شه وان له خه ودا
 گوئی لیبووه که بانگی ده کات و هه ر جاریک له خه و راپه ریوه
 هه سته کردو وه براکه ی له وئ بووه. ریک به سه ر سه رییه وه.
 ته نانه ت باسی له وه کردبوو که شه وینکیان دره نگ وه خت
 که هاتوته وه بۆ ماله وه، هه سته کردو وه که سیک دوا ی
 ده که ویت. ئه شکان نووسیوو ی فه ربیورز گومانی نه بووه که
 براکه ی بووه.

ریک لیڤه دا بابه ته که ته واو ده بوو. له خوارده وی نووسی بووی بهم زووانه چاوپیکه و تنیکی دوورودریژ له گه له ئه م خیزانه دا بلاو ده کاته وه.

به په له سهیری ته واوی لاپه ره کانم کرد. به لام له هیچ شوینیک شوینه واریکم له چاوپیکه و تنه که نه بینی. وتم: "تو ده زانیت..."

سه رم بهرز کرده وه. هه وایک له ژنه که نه بوو. سهیری چوارده وری خوم کرد، رویشتبوو. هه ستام و له ژووره که چوومه دهره وه. پیم وابوو چۆته خواره وه. نه ده بوو کات به فیرو بدهم. گه پامه وه ناو ژووره که و به رانه بر میزه که دانیشتم. هه ره له و ساته دا هه ستم به له رز کرد. خه ریکبووم له سه رمان هه لده له رزیم. بیرم کرده وه نه کا ژنه که سارده که ره وهی هه لکر دبیته. هه ره له بهر ئه مه گوئییه کانم تیژ کردنه وه. به لام هیچ ده نگیک نه ده هات. فایله که م کرده وه و سهیری په ره کانی ترم کرد. جگه له کومه لیک یادداشتی په رشوبلاو له باره ی کار و بهرنامه کانی، هیچی تری له سه ریان نه نووسی بوو. فایله که م خسته سه ر میزه که و له نا کاو کاغه زیک که وته بهرچاوم که له نیوانییه وه هاتبووه دهره وه، نووشتامه وه و کاغه زه که م دهره ینا. له شوینیک له به شی سه ره وه نووسی بووی: "دارستانی هه ور" له ژیریدا زور به وردی شتانیکی نووسی بوو. خویشم نازانم بوچی له خومه وه وای بیرم کرده وه ئه م کاغه زه هه مان ئه و شته یه که به دوایدا ده گه رام. ده ستم کرد به خویندنه وهی. ته واوی نووسی نه که سه باره ت

به پیاویک بوو به ناوی به همهن. نووسیوووی یه کسه ر دوای
 ئه وهی دیپلومی وهرگرتووه. له کولیتژیکی تاران له بهشی
 ئه ندازیاری کارهبا و په یوه ندییه کان وهرگیراوه. ههر له ویدا
 و له کاتی خویندنه کهیدا هاوسه رگیری کردووه، له گهل کچیک
 که له بهشی گرافیک خویندووویه تی. زور به دریتژی له باره ی
 ئاشنابوونی به و کچه که ناوی مه هشید بووه، قسه ی کردبوو،
 شتانیکی تریشی له باره یانه وه نووسیوو. ئه وهی که بیته ندازه
 یه کترین خوشویستووه و سالی دووه می ژیانی هاوبه شیان،
 وهختیک به همهن سالی کوتایی خویندنی بووه، بوونه ته
 خاوه نی کچیک. ههر که لاپه ره که م هه لدایه وه. له ناکاو گویم له
 دهنگیک بوو. دهنگیکی بهرز که له هاواریکی ناله ئاسا ده چوو،
 دهنگیک که تا ئه و کاته ههرگیز گویم لی نه بوو بوو. بی ویستی
 خوم هه ستامه سه ری. ده مویست له ژووره که بچمه دهره وه،
 به لام نازانم بوچی وا بیرم کرده وه ئه م دوایین جاره که پی
 ده نیمه ئه م ژووره وه. به خیرایی کاغه زه که م قه د کرد و خستمه
 گیرفانی پانتوله که مه وه. پاشان نووشتامه وه و زور به خیرایی
 کاغه زه کانی سه ر میزه که م ریخستن. هه موو شتیکم بینیبوو.
 لانیکه م خوم وا بیرم ده کرده وه. سه یریکی ده ورو به رم کرد.
 هیچ شتیکی تر له ژووره که نه بوو. به خوم وت ئه ی ئه و
 به لگه نامانه ی باسی کردبوون، له کوین. بوچی نیشانه یه ک،
 شتیکی دانه نابوو؟ ویستم له ژووره که بچمه دهره وه که چاوم
 به کتیبی 'تاران، کولانی تارماییه کان' که وت. نووشتامه وه و
 له سه ر زه وییه که هه لمگرته وه و دهستم کرد به هه لدانه وهی

پەرەکانی. ریک له سەر ئه و لاپه‌رهیه‌ی که پیشه‌کی دهستی
 پیده‌کرد، به‌گه‌وره‌یی نووسیوووی: 'دارستانی هه‌ور.'
 ئیتر گومانم نه‌بوو که دارستانی هه‌ور په‌یوه‌ندی به‌و
 شته‌وه هه‌یه که من به‌دوایدا ده‌گه‌ریم. کتێبه‌که‌م داخست
 و توند له ده‌ستما رامگرت. زۆر خیرا به‌ ده‌وری خۆمدا
 سوورپامه‌وه و به‌سه‌رپیوه‌ چاویکم به‌ ژووره‌که‌دا گیرا. وا
 نه‌ده‌هاته به‌رچاوشتیکی تر له‌و ژووره‌دا بدۆزمه‌وه. له
 ژووره‌که‌هاتمه‌ ده‌ره‌وه و چلچراکه‌م بینی کوژاوه‌ته‌وه. به‌ناو
 هۆله‌ تاریکه‌که‌دا تیپه‌ریم. ده‌رگایه‌که‌م کرده‌وه و پیم‌خسته‌ ناو
 پاره‌ویکی تاریکه‌وه. تاویک هه‌ر له‌ویدا راوه‌ستام و زۆر به
 هیواشی بانگی ژنه‌که‌م کرد. هیچ ده‌نگیک له‌ خواره‌وه‌ نه‌هات.
 ده‌ستم گرت به‌ په‌رژینه‌ ئاسنینه‌کانه‌وه و له‌سه‌رخۆ چوومه
 خواره‌وه. ریک له‌ ناوه‌راستی پلیکانه‌کاندا بوو هه‌ستم کرد
 گویم له‌ ده‌نگیکه‌. راوه‌ستام و گوئییه‌کانم تیژ کردنه‌وه. که‌سینک
 له‌وه‌ ده‌چوو خه‌ریک بیت گورانی بلیت. پیم‌وابوو ده‌نگی
 دایکی ئه‌شکانه. گوئییه‌کانم تیژ کردنه‌وه. ده‌نگه‌ کیژۆله‌یه‌که
 بوو که‌ خه‌ریک بوو گورانییه‌کی مندا‌لانه‌ی ده‌چری. ده‌نگه‌که
 له‌ نه‌ومی خواره‌وه‌ بوو. کاتیک گه‌یشتمه‌ به‌رده‌م ده‌رگای
 نه‌ومی خواره‌وه‌، چه‌ند جاریک زۆر به‌هیواشی له‌ ده‌رگام‌دا
 و بانگی ژنه‌که‌م کرد. پاشان به‌ ئه‌سپایی ده‌رگاکه‌م کرده‌وه
 و چوومه‌ ژووره‌وه. ئیستا ده‌نگی کیژۆله‌که‌م به‌ روونی
 ده‌بیست. به‌ هیواشی وتم: 'خاتوو ئه‌ربابی!'

به ریکه وتم به ره و لای دهرگای چیشخانه که، شوینیک که
 پیم و ابوو دهنگی کچکه له ویوه ده بیستم. وا هاته به رچاوم نهو
 هوله ی پیشتر لینی دانیشتبووم، تاریکتر بووه. کاتیک گه یستمه
 لای دهرگا که چاوم به پیاله چاییه که کهوت که هیشتا له سهر
 میزه که بوو. دیسان بانگی ژنه کهم کرد و پاشان چوومه ناو
 چیشخانه یه کی گه وره وه. چلچرا دیوارییه بچووک که به دوو
 گلۆپی بچووکی سووره وه، ریک وهک چلچرا که ی سهر وه،
 که میک چیشخانه که ی رووناک کرد بوویه وه. دوو سی
 ههنگاو یک چوومه پیشه وه و پاشان شتیکم بینی؛ په یکه ریکی
 بچووک که له ناوه راستی چیشخانه که دا دانیشتبوو، پشت
 له من و خه ریکبوو شیعی ده خوینده وه و سهری بو
 نه ملاونه ولا ده سوورانند. سهری قره دریز و ره شه کهیم
 کرد که تا که مهری هاتبوو. ویستم برومه پیشه وه، ویستم
 بانگی کهم، به لام له جیی خوم نه جوو لام. به خوم و ت نه م
 کیژوله یه لیره له ناوه راستی نه م چیشخانه نیوه تاریکه دا
 چی ده کات. بوچی پیشتر گویم له دهنگیه نه بوو بوو؟ ژنه که
 هیچی له باره یه وه نه وتبوو. کچه که له ناکاو دهستی له شیعر
 خویندنه وه هه لگرت. ده توت زانیویه تی که سینک راوه ستاوه له
 پشت سهرییه وه و خه ریکه سهری ده کات. سهری بو لایه ک
 نووشتانه وه. بی نه وه ی پی بزائم، خه ریکبووم پاشه و پاش بو
 دواوه ده گه رامه وه و له چیشخانه که ده چوومه دهره وه. ناویم
 دایه وه بو لای دهرگا که و به په له رویشتم به ره و راره ویک که
 ده چووه سهر دهرگای هه یوانه که. له و ساتانه دا خه ریکبووم

بیرم له شتیک ده کرده وه؛ له وهی که له وی برۆم. هه ر چۆنیک بووه ده بوو له و ماله برۆم. به لام هیشتا نه گه یشتبوومه لای ده رگاکه گویم له دهنگی ده رگاکه بوو. راوه ستام و سه رم بق دواوه سووراند. نه مده بینی. گویم لیبوو وتی: "خهریکی ده رۆیت؟"

تفیکم قووت دا. ده نگم ده رنه ده هات. وتی: "ئه و شتانه ی که ده تو یستن دۆزیتنه وه؟"

له هۆله که دا نه بوو. پیم وابوو رهنگه له ژووره که دا بی، ژووریک که ده رگاکه ی نزیک ی ده رگای راوه وه که بوو. رۆیشتم به ره و لای ده رگاکه و له به رده میدا راوه ستام. له تاریکیدا ههستم به په یکه ریکی گه وره کرد که له سه ر ته خته خه ویکی یه ک که سی، له نزیک ی په نجه ره که، راکشابوو. وتی: "من که میک ناساغم."

وتم: "ئه و کچه چیته؟"

هیچی نه وت. وتم: "من نه متوانی هه موو ئه و شتانه ی ئه شکان قسه ی له باره وه کردبوون، بدۆزمه وه."

بینیم له سه ر ته خته که جوولایه وه. وتی: "هه مووی هه ر ئه و شتانه بوون که پیشانم دای."

دیسان گویم له دهنگیک بوو، دهنگیک که له داخستنی ده رگا ده چوو. وتم: "دلنیام ئه و شتانه ی ئه شکان ده یویستن من بوی چاپ بکه م، زۆر زیاترن له و یادداشتانه ی له ژووره که یدا بینیم."

ئاورم دایهوه و سهیری پشتی سهرم کرد. دهنگی شتیکم له
چیشتهخانه کهوه بیست؛ دهتوت کهسیک خه ریکبوو به پیناوی
بنه رزهوه له ویدا ههنگاوی دهننا. ژنه که وتی: "شوینیکی تریش
ههیه. شوینیک که ئهشکان کاغز و کهلوپه له کانی لی دادهننا."
- له کوی؟

هیچی نهوت. وتم: "ههر له ماله دایه؟"
وتی: "من ئیستا زور ماندووم، ده بیته بخهوم. رۆژیکی
زور سه ختم به سهر بردووه."
ویستم شتیک بلیم. پیداکری بکه م تا ته نهها بلیت به لگه نامه کان
ههر له م ماله دان یان جینه کی تر، به لام هیچم نهوت. چه ند
ساتیک بی ئه وهی هیچ بلیم چاوم له ته خته خه وه که بریبوو
و گویم له دهنگی پیناوه پاژنه به رزه کان دهگرت که توند
و یه کله دوا ی یهک بهر زه وییه که ده که وتن. پاشان بانگی
ژنه که م کرد. هیچی نهوت. پیم وابوو خهوی لی که وتوووه.
دیشان زور به هیواشی بانگم کرد. وهختیک هیچی نهوت،
که وتمه ری، به ره و ده رگای هه یوانه که، ده رگاکه م کرده وه و
چوومه ده ره وه. به خیرایی به ناو حه وشه که دا رۆیشتم، هیشتا
نه که یشتبووم به ده رگای حه وشه که که گویم له دهنگیک بوو؛
هه مان ئه و دهنگی هاواری له نهومی سه ره وه بیستبووم و
له ناله نال ده چوو. ده رگای حه وشه که م کرده وه، بو ساتیک
ئاورم دایه وه، سهیری ناو ماله که م کرد و چاوم به شتیک
له پشت په نجه ره دریزه که وه که وت؛ په نجه ره ی هه مان ئه و
ژووره ی ژنه که تیایدا له سهر ته خته خه وه که ی راکشابوو.

پهیکه ریکم بینی له تاریکیدا له تهنیشت په نجره که وه راوه ستا
بوو. دهسته کانیم ده بینی که خستبوونییه سهر نه ملاولای
پروخساری، له سهر شووشه که و چاوی بریبوو من. له
دهرگا که وه چوومه دهره وه و توند له پشتی سهرمه وه پیوه مدا.
نزیکه ی خه ریکبووم رآمده کرد به ره و لای ئوتومؤبیله که م.
هر که سهرکه وتم، ههستم به کتیبه که کرد که توند له
دهستما گرتبووم. کتیبه که م هه لدا یه سهر کوشنه کانی دواوه
و ئوتومؤبیله که م خسته کار. کاتیک له کولانه که دهرچووم،
نه و پیاوه ی مالی ژنه که ی پیشان دابووم، له شوینیک له سهر
کولانه که دا راوه ستابوو. دهسته کانی کردبوون به گیرفانی
گهره ی چاکه ته که یدا و خه ریکبوو له ژیر نه و کلاوه وه که تا
ئاستی چاوه کانی هینابوو یه وه خواره وه، سهیری منی ده کرد.
بی راوهستان به ره و لای ماله وه به ریکه وتم.

ژنه که م ههستی کردبوو. هه ر ئه و کاتهی که گه رانه وه
 بو ماله وه له مه تینگه یستم. خه ریکبوو به جوریک سهیری
 ده کردم وهک بلنی زانیویه تی بو کوی رویشتووم. ته وای
 ئه و ماوهیهی که خه ریکبووین پینکه وه شیومان ده خوارد، بهک
 پیت قسهی نه کرد. پاشان چوو سه ریکی له ژووری منداله که
 دا و گه رایه وه. ده مزانی ئیستا نا ئیستا ده ست پی ده کات. هه ر
 وایش بوو. له سه ر موبیله که دانیشت و وتی دهیه وی قسم
 له گه ل بکات. وتی ماوهیه که زانیویه تی به نیازم چی بکه م؛
 به ته له فونه کان و ئه و یادداشتهانی هیندیک جار لیره وله وی
 به جیم هینستوون. وتی هه ز ناکات دووباره بگه ریته وه بو ئه و
 سه رده مانه ی که ناچار بووه نیوده شه وان، هه ر چه ند سه عات
 جاریک، من له موته که کانم بیدار بکاته وه؛ ئه و روژانه ی که
 ناچار بووه له گه ل کچه که م به ری بکه ویت و بروات بو مالی
 به کیک له هاوریکانی باوکی. ته نانه ت وتی هیندیک جاریش
 لیم ترساوه؛ له روانینم، له کاره کانم، موته که کانم و ته نانه ت

لهوهی که زۆر بهی جار ویستوو مه به ته نیا بم. ته واو دلگران بوو و پاشان وتی که پیی وابوو ه ئەم بابە ته ئیتر کوتایی پیهاتوو ه. پیی وابوو ئیتر بریار نییه من بگه ریمه وه سه ری و هه موو شتیک ته واو بووه. پاشان چاوی برییه من. چاوه پروان بوو شتیک بلیم. وتم: "ئه و بابە ته هیشتا ته واو نه بووه."

- واتای چیه که هیشتا ته واو نه بووه؟ ئه و رۆمانه ی دووه میش خۆ چاپ کرا. ئیتر به شوین چیه وه یت؟ زۆر به هیواشی وتم: "خۆیشم نازانم، به لام رهنگه ئەمه دوا هه مینیان بی."

- جاری پیتشوویش هه ر وات وت.

- من هیچ کات ئەم قسه یه م نه کردوو ه. به لام ئەم جار ه یان جیاوازی هه یه. ئەم جار ه زۆر شت ده رده که و ی. پاشان له سه رخۆتر وتم: "سه یرکه، تا به ره له وه ی ئه و کابرا رۆژنامه نووسه پیی بخاته ئەم ماله وه، بابە ته که بۆ من ته واو بوو بوو. به لام ئیستا که رۆمانی دووه میشی چاپکراوه، ئیتر ناتوانم دهستی له سه ر هه لگرم. تیده گه ی چی ده لیم؟ وه ک ئه وه وایه کاریکی زۆر گرنگم به نیوه ناچلی واز لیته نیابی، کاریک که ته واوی میشکمی سه رقال کردوو ه، کاریک پیم وایه ئەگه ر ته واوی نه که م، ئیتر هیچ کات ناتوانم بچمه سه ر کاریکی تر."

سه یری په نجه ره کراوه که ی چیشته خانه که ی کرد که با ده یجوو لاند. زۆر به هیواشی وتی: "ئه ی ئیمه چی؟ من و ئه و منداله چ گونا هینکمان کردوو ه؟ ئیتر چه زنا که م بگه رینی نه وه بۆ

ئەو رۆژانە، تۆ تەواوی کات بووبووی بە کەسینکی تر. لێم
تێدەگەی چی دەلێم؟

- تۆ وا بیرت دەکردەوه.

- بیرم نەدەکردەوه.

دێسان سەیری پەنجەرە کراوەکە ی کرد. وتی: 'ئەگەر
هەموو ئەو شتانە ی لە چاوپێکەوتنت لەگەل خۆینخۆرەکە
قسەت لەبارەوه دەکردن... مەبەستم هەموو ئەو رووداوانە ی،
ئەگەر هەموو ئەوانە راست بن، بیرت لەوه کردەوه دەکریت
چی روو بدات؟'

ئەمانە ی وت چونکە هیشتا باوەری نەکردبوو کە دراکۆلا
ئەو شەوه منی بوو مالی خۆیان بردبوو. وتم: 'بەریار نییە هیچ
روو بدات.'

بە دەنگی بەرز وتی: 'تۆ لەکوێوه دەزانی؟'

وتم: 'هێواش منداڵەکە خەوتووہ.'

بە هێواشی وتی: 'تۆ لەکوێوه دەزانی کە هیچ شتیک روو
نادات؟'

- دوایین سات، ئەو رۆژنامەنووسە داوا ی لە من کرد
بەلگەنامەکانی، چووزانم، یادداشتەکانی بوو چاپ بکەم. منیش
خەریکم هەر وا دەکەم. هیچ رووداویکی تریش بەریار نییە
روو بدات، چونکە ئەو مردووہ. تێدەگە ی؟ مردووہ. ئیتر نە
بەریارە کەس ببینم، نە هیچ شتیک.

دەستی بە پەنا گوێیدا هینا. وتی: 'ئەگەر ئەوان پێی
بزانن چی؟ هەر ئەو بوونەوہرە سەیر و سەمەرانە دەلێم،

چووزانم مه‌ر ئه‌و خوینخو‌رانه؟ ئه‌گه‌ر ئه‌وان پئی بزانه‌ن که
دووباره‌ خه‌ریکی سه‌ر به‌ ماله‌که‌یانه‌ ده‌که‌ی چی؟ بی‌رت له‌مه
کردو‌ته‌وه؟ بی‌رت له‌وه‌ کردو‌ته‌وه‌ که‌ دووباره‌ ئی‌مه‌ ناچار بین
ئاواره‌ ببین؟ ئه‌گه‌ر ئه‌م جاره‌ به‌لایه‌کت به‌سه‌ر بی‌ چی؟
بو‌ تاویک ئه‌و کیژۆله‌ قژ دریزه‌ ره‌شه‌م بیر که‌وته‌وه
که‌ له‌و رووناکییه‌ کزه‌دا له‌ نیو چیشته‌خانه‌که‌دا دانیشتبوو
و خه‌ریکبوو گۆرانی ده‌چری؛ بی‌ری ئه‌و په‌یکه‌ره‌ی له‌ پشت
په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ بینیبوووم و ئه‌و پیاوه‌ی چاکه‌تی دریزی له‌به‌ردا
بوو و کلاوه‌که‌ی تا ئاستی چاوه‌کانی هینابوووه‌ خواره‌وه‌.
وتی: 'بی‌رت له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ وتم کردو‌ته‌وه؟'
سه‌رم له‌قاند، چونکه‌ نه‌مده‌ویست نی‌گه‌رانی بکه‌م. وتم دلنیا
بی‌ت که‌ بریار نییه‌ هیچ روو بدات و هیچ جی‌گه‌ی نی‌گه‌رانی نییه‌.
وتم ته‌نها بریاره‌ له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و یادداشته‌نه‌ رو‌مانیکی
تر بنووسم، مه‌ر ئه‌وه‌نده‌. پاشان ئیتر هه‌موو شتیک ته‌واو
ده‌بی‌ت. دواچاریش بریارم دا که‌ دوا‌ی نووسینی ئه‌و رو‌مانه‌
ته‌واوی بابه‌ته‌که‌ بو‌ هه‌میشه‌ فه‌رامۆش بکه‌م.
قسه‌کانم که‌ ته‌واو بوون، ئه‌و قسانه‌ی خۆم هیچ باوه‌رینکم
پێیان نه‌بوو، خه‌ریک بوو به‌ جو‌ریک سه‌یری ده‌کردم وه‌ک
بلنی هیچ شتیک بریار نییه‌ ته‌واو بی‌ت. پاشان هه‌ردوو‌کمان
بو‌ تاویک بی‌ده‌نگ بووین. که‌میک دواتر وتی: خۆزگه‌ مه‌ر
یه‌که‌م جار که‌ ته‌له‌فۆنی بو‌ کردی، نه‌رویشتی‌تایه‌. خۆزگه‌ مه‌ر
ئه‌و کاته‌ توند ری‌گه‌م لی بگرتی‌تایه‌ و نه‌مه‌یشتی‌تایه‌ برۆی.
سه‌ری داخستبوو. وتم: 'شتیک ده‌زانی؟'

سہیری کردم و وتی: 'چی؟'

- هیندیک جار بیر له شتانیکی زور سہیر و سہمہرہ
دہکەمەوہ. بیر دہکەمەوہ من ھەلبژێردرا بووم؛ شتیکی وەک
چارەنوووس و ئەم جۆرە قسانە. تەنانەت ئەگەر ئەو شەوہیش
نەرۆیشتبام. شەوانی دواتریش بە جۆریک ھەر تینوہ دەگلام.
لەمە دانیام. ئەمە بەشیک بووہ لە چارەنووسم.
سەری بردە دواوہ و لە چاوہکانم رامما. وتی: 'تو
رۆماننوسی. بەراستی باوہرت بەم قسە پرۆپووجانە ھەیە؟'
بە توندی وتم: 'بەلێ، لەم بارەییوہ بەلێ.'
ھیچی نەوت. لە جینگەیی خۆی ھەستا. بێ ئەوہی سہیری
من بکا، وتی: 'تەنھا کاریک مەکە دیسان ئارامیمان تیک بچیت.
من ھەر ئەمەم لیت دەوی.'
رۆیشتە ژووری خەوہکە.

نیوهی شهو بوو که به دهنگیک له خه و راپه ریم. چند ساتنیک بی هیج جووله یه ک له میچه که رامام و له و کاته دا بوو که بوم دهر که وت له سهر موبیله که خه وم لیکه وتووه. ژنه که م ته واوی گلوپه کانی کوژاند بووه. رینک له و کاته دا که بریارم دا هه ستم و برؤم بو ژووری خه وه که، دیسان گویم له دهنگه که بوو. که سینک خه ریک بوو زور به هیتواشی له دهرگا که ی دها. له جینگه ی خوم هه ستم و چوومه ته نیشته کاتژمیره دیوارییه که. هینده له کاتژمیره که رامام تا دواچار له و تاریکییه دا میله کانیم بینی. چاره کیک به سهر دوودا تینه ریبوو. کاتیک دیسان گویم له دهنگه که بوویه وه، چووم به ره و لای دهرگا که. که سینک خه ریک بوو شتیک ی به دهرگا که دا ده کیتشا. هیج تینه ده گیشتم. سهرم برده نزدیک دهرگا که وه. به هیتواشی وتم: 'کنیه؟'

گویم لیبوو که سینک بانگی کردم. رینک له پشت دهرگا که وه بوو، نووساو به دهرگا که وه. سهیری کلیله که م کرد که له نیو قوفله که دا بوو. به په نجه کانم کلیله که م گرت. ویستم دلنیا بیم دهرگا که م قوفل کردووه که دووباره گویم له دهنگه که

بوویه وه. دهنگی خزمه تکاره که بوو. کلیله کهم له قوفله که دا
سووراند و دهرگا کهم کرده وه و چاوم به خزمه تکاره که
کهوت که رینک به رانبهر دهرگا که، له راره وه تاریکه که دا
راوه ستا بوو.

وتم: "دهزانی سه عات چه نده؟"
دهستم به سهر دیواره که دا هینا و پلاکه کهم هه لکرد، به لام
گلۆپه که هه لنه بوو.
مه محمود وتی: "ریکۆرده ری ئۆتۆمۆبیله کهت هه لبووه،
کا که."

- چی؟

- ریکۆرده ری ئۆتۆمۆبیله کهت هه لبووه.
چاوم بریبوووه ئه و؛ به چاوه سووره کانیدا دیار بوو که
تازه له خه وه ستاوه و قژه خۆله میثییه که ی که بو یه کهم
جار بوو ده مبینی داینه هیناوه. وتم: "دانیای؟"
سهری له قاند: "نیوسه عاتیک ده بیت."
هیشتا ده توت گیتی خه وم. خه ریکبووم بیرم له قسه کانی
ده کرده وه.

وتم: "ئیستا دیم."

که رامه وه ژووره وه. سویچی ئۆتۆمۆبیله کهم له سهر میزی
نانخواردنه که هه لگرت و چوومه ده ره وه. ده رگا کهم که به
هیواشی پتوه دا، وتم: "برۆین."

ئاوړم دایه وه. هیچ هه والیک له مه محمود نه بوو. رۆیشتمه
ته نیشت به رزکه ره وه که و په نجه م به دوگمه خره زیوینه که دا

نا. گلۈپە سوورەكە ھەلبوو. چاودەروان بووم. كەمىك دواتر
 دەرگای بەرزكەرەوۈكەم كىردەو، چوومە ناوۈود و پەنجەم بە
 دوگمەي گەراجەكەدا نا، تاويك دواتر، كاتىك بەرزكەرەوۈكە
 راوۈستا، پالم بە دەرگاگەوۈ نا و چوومە ناو گەراجەكەوۈ.
 جگە لە گلۈپى بەرانبەر دەرگای ژوورى خزمەتكارەكە
 ھەموو گلۈپەكان كوژابوونەوۈ. ماوۈدەك ھەر لەویدا بەرانبەر
 بەرزكەرەوۈكە راوۈستام و گويم لە دەنگى ساردكەرەوۈي
 ژوورى خزمەتكارەكە گرت. ھەركە بەرىكەوتم بەرەو
 لای ئۆتۆمۆبىلەكان، گويم لە دەنگى گورانييەكە بوو. لە
 ئۆتۆمۆبىلەكەي خۆمەوۈ بوو. سويچەكەم لە گىرفانم دەرھىنا
 و چووم دانىشتم لەناو ئۆتۆمۆبىلەكەدا. كاتىك سىدىيەكەم لە
 رىكۆردەكە دەرھىنا، لە ناكاو ھەموو جىنەك تارىك بوو. بى
 ويستى خۆم بە دەنگى بەرز و تم: "كاك مەحموود!"

دو سى جارى تىش بانگم كرد و پاشان لايتهكانى
 ئۆتۆمۆبىلەكەم ھەلكرد. مەحموود بەرانبەر ئۆتۆمۆبىلەكە
 راوۈستابوو، رىك لە نيوان لايتهكاندا و چاوى برىبووۈ من.
 بە دەنگى بەرز و تم: "مەگەر كەرى؟ چەند جار بانگت بگەم!"
 تەنھا چاوى برىبووۈ من. و تم: "گلۈپەكان ھەلبەكە."

سوورايەوۈ و رۆيشت بۆ لای پلاكى گلۈپەكان كە نزىكى
 بەرزكەرەوۈكە بوون. تاويك دواتر چەند دانە لە گلۈپەكان
 داگىرسان. لايتهكانى ئۆتۆمۆبىلەكەم كوژاندنەوۈ و دابەزىم.
 وتى: "پلاكەكان خراب بوون. كاكە من چەند جارىش وتوومە.
 دەبى بيانگۆرىن."

- دهی، بۆچی به جهنابی میلانیت نه وتوووه؟
 - پیم وت، کاکه. بهتویشم وت. پیری وتم. وتت چند
 دانهیهک دهکریت و دهیهینیت.

من هر بیرم نه دههاتهوه. بیرم نه دههاتهوه له بارهه
 پلاکه کانهوه قسه مان کردییت. سویچه کهم خسته گیرفانهوه
 و رۆیشتم به رهو لای بهرز که رهوه که. وهختیک ده رگا کهیم
 کردهوه، به دهنگی بهرز وتم: "به یانی بیرم بخه رهوه چند
 دانهیهک بکرم."

ئاوړم دایه وه، هیچ هه والیک له مهحموود نه بوو. سواری
 بهرز که رهوه که بووم و گه رانهوه بۆ سه رهوه. زۆر به هیواشی
 کلیه کهم له قوفله که دا سووړاند و چوومه ژووره وه. وهختیک
 ده رگا کهم له پشت سه رمه وه داده خست، گویم له دهنگیک
 بوو. پیم وابوو وهک زۆریک له شه وهکان منداله که بیدار
 بوته وه و ژنه کهم خه ریکه قسه ی له گه ل دهکات. سویچه کهم
 له سه ر میزه که دانا و رۆیشتم له سه ر مۆبیله که راکشام.
 دیسان هه مان نه وه دهنگه م بیسته وه. گوئییه کانم تیژ کرده وه.
 که سینک خه ریک بوو گۆرانی ده چری. له پریکدا بهرز بوومه وه
 و دانیشتم. زۆر به هیواشی بانگی ژنه که مم کرد. دهنگه که
 له ژووری خه وتنه که وه نه بوو. له جینگه ی خۆم هه ستام و
 چووم به رهو لای راره وه که. پیم وابوو پیشتیش نه م دهنگه م
 بیستوو، به لام هه رچی بیرم کرده وه، بیرم نه هاته وه. چند
 هه نگاویکی تریش چوومه پیشه وه پاشان له شوینیک له
 نیوان راره وه که دا راره ستام. دهستم خسته سه ر دیواره که،

چونکه نزیك بوو به هه‌ردوو ئه‌ژنۆ بکه‌ومه سه‌ر زه‌وییه‌که. ده‌نگی کچ بوو، ئه‌و کچه‌ی له‌ مالی دایکی ئه‌شکان بینیبووم. بو ساتیک هه‌ستم کرد هه‌ناسه‌م بو نادی. ته‌واوی له‌شم شه‌لالی عاره‌قه بووبوو. دیسان به‌هینواشی بانگی ژنه‌که‌مم کرد و پاشان هه‌ولمدا برۆمه‌ پیشه‌وه. له‌ درزی نیوه‌کراوه‌ی ژووری کاره‌که‌مه‌وه رووناکییه‌کی نارنجی هاتبووه ده‌ره‌وه. وتم: "که‌سینک له‌ ژووره‌وه‌یه؟"

ده‌نگه‌که‌ پچرا. ویستم دیسان قسه‌که‌م دووباره‌ بکه‌مه‌وه، به‌لام ده‌نگم ده‌رنه‌ده‌هات. ده‌توت لال بووم. له‌ کاتیدا چاوم بریبوووه درزی ده‌رگاکه، چوومه‌ پیشه‌وه. هه‌رکه‌ گه‌یشتمه‌ پشتی ده‌رگاکه، ده‌نگی گۆرانیه‌ نزمه‌که‌ی کچه‌که‌ به‌رز بوویه‌وه. سه‌رم له‌ درزی ده‌رگاکه‌ نزیك کرده‌وه و بینیم؛ به‌و قژه‌ دریژه‌ ره‌شه‌یه‌وه، پشت له‌ من، دانیشتبوو و خه‌ریک بوو گۆرانی ده‌چری. هه‌ر ریک به‌و جوهری له‌ چیشته‌خانه‌ی گه‌وره‌ی ژنه‌که‌ دانیشتبوو. سه‌ریم ده‌بینی که‌ به‌هینواشی ئه‌ملاولای پیده‌کرد. ویستم پال به‌ ده‌رگاکه‌وه‌ بنیم، به‌لام له‌سه‌ر جیی خۆم وشک بووبووم. ته‌نانه‌ت نه‌مه‌ده‌توانی ده‌ستیشم به‌رز بکه‌مه‌وه. هه‌ستم به‌ دلۆپه‌کانی عاره‌قه‌ ده‌کرد که‌ تک‌ تک‌ له‌ نیو مووه‌کانمه‌وه ده‌تکانه‌ سه‌ر رووخسارم. به‌ ته‌واوی ئه‌و هیزه‌ی له‌ جه‌سته‌مدا مابوو، شانم نا به‌ ده‌رگاکه‌وه‌ و پالم پیوه‌ نا. قژی دریژ و ره‌شی کچه‌که‌ ته‌واوی پشتی داپۆشیبوو. چوومه‌ پیشه‌وه. ویستم قسه‌یه‌ک بکه‌م؛ بانگی بکه‌م، به‌لام زمانم نووسابوو به‌ ده‌مه‌وه. به‌ ته‌نیشتی‌دا

تپه‌ریم و وهختیک گه‌یشتمه به‌رانبه‌ری، سه‌ری به‌رز کرده‌وه
و له‌چاوه‌کانم راما. به‌ته‌واوی نه‌و هیزه‌ی له‌جه‌سته‌مدا بوو،
هاوارم کرد، چند جاریک، به‌لام وهک شتی ته‌نھا ده‌نگی
نالنه‌نالیک له‌ده‌ممه‌وه ده‌رچوو.

تاوینک له تاریکیدا له میچهکه رامام و پاشان ههولمدا
ههستم. خوشحال بووم له وهی که ژنهکه م گویی له دهنگی
نالهنالهکانم نهبووه، چونکه ئیتر دلنیا دهبوو ههموو ئه و
شتانهی که وتوونی، راست بوون.

بهرز بوومهوه و دانیشتم و سهیری ژووری کارهکه م
کرد که دهراکههی خرابوویه سهر پشت و هیچ گلۆپیک تیایدا
ههلهکرابوو، ماوهیهک له کورسییه تایه دارهکهی بهردهم میزی
نووسینهکه م رامام، پیچکه کانزاییهکانی له تاریکیدا بریقهیان
دهدایهوه. بیری دایکی ئهشکانم کهوتهوه؛ بیری ئه و ساته
له تاریکیدا له سهر تهختهکهی راکشابوو و من تهنها گویم له
دهنگی بوو. هیشتا دهنگی تهق تهقی پینلاوه پاژنه بهرزهکان که
له چیشتهخانهی ژنهکهوه دههات، له گوینچهکه مدا بوو. ویستم
ههستم برۆم له تهزینهرهکه ئاو بخۆمهوه، ههر له و ساته دا
شتیک به میشکمداهات؛ ئه و وشانهی که دواي سالانیک بیرم
کهوتبوونهوه. دارستانی هه ور. چهند جارینک ناوهکه م له بهر
خۆمهوه دووباره کردهوه تاوهکوو ههموو شتیکم بیرهاتهوه.

به په له چوومه ژووری کاره کهم و گلویی خویندنه وه کهم
 هه لکرد.

کتیپی تاران کولانی تارماییه کان و ئه و کاغه زه ی له گه ل
 خوم هینابووم، له سه ر میزه که بوون. دانیشتم له پشت
 میزه که وه و کاغه زه کهم هه لگرت. سه یری ناوی به همهنم
 کرد، دووباره ئه و شتانه م خوینده وه که له سه ر کاغه زه که
 نووسیووونی. پاشان کاغه زه کهم هه لگه رانده وه. خه ته که ی
 زور وردتر بووبوو و له زور شویندا نه ده خوینترایه وه.
 کاغه زه کهم له سه ر میزه که دانا و سه رم برده نزیکه وه و
 هه ولما بیخوینمه وه. نووسیوووی به همهن دوا ی ئه وه ی
 خویندن ته واو دهکات، له کومپانیایه کی دهوله تی کار په یدا
 دهکات و زور به خیرایش ده بیت به جیگری به ریوه به ر.
 مه هشید سه ره تا له ده زگایه کی بلاوکه ره وه ی گه ورده دا کار
 به ده ست ده خات، کاره که ی زور باش بووه و بریار بووه ببیته
 سه روکی به شی گرافیک، به لام تاقه خوشکه که ی که له تاران
 ژیاوه، کومپانیایه کی دیزاین دروست دهکات و هه ر چوونیک
 بووه ئه و بو کومپانیایه که ی ده بات. هه ر له و کاتانه دا بووه که
 ده بنه خاوه نی مندالی دووه میان؛ کوریکی وردیله که ناوی
 ده نین کوه یار. سالیک دواتریش خانوویه ک له رۆژه لاتی
 تاران ده کړن، شوینیک له نزیکه مالی خوشکه که ی مه هشید.
 ته واوی ئه و ماوه یه ی که سه رم نزیکه ی نووساندبوو
 به کاغه زه که وه و خه ریکبووم ئه و وشه ورد و ناروونانهم
 ده خوینده وه، شتیک له میشکم ده رنه ده چوو؛ دلنیا بووم که

نووسینه‌کانی سەر ئەم کاغەزە پەيوەندی بە خوینخۆره‌کان و ئەو مالەو هەیه که من پیم خستبووه ناوییه‌وه. هەر لەبەر ئەوه‌یش بوو وەختیک دەسته‌واژە‌ی خانوویەک لە رۆژەهەلاتی تاران م بینی، بی ویستی خۆم دەستم لە کار هەلگرت و چاوم ببرییه ئەو. بۆ تاویک تەواوی ئەو شتانه‌ی لەو مالەدا بینیوووم، بە زەیندا تێپەڕین. تەنانەت بیرم لە تەواوی ئەو رووداوانە کردەوه که دراکولا لە کتییی تاران، کولانی تارمایی‌کان دا قسە‌ی لەبارەوه کردبوون.

دێره‌کانی دواتر زۆر گرنگ نەبوون. لەوانە‌ی‌شه من وا بیرم کردبیتە‌وه. هەموویان لەبارە‌ی پەيوەندی نیتوان مەهشید و بەهمە‌نەوه بوون؛ ئەوه‌ی که چەند یه‌کتریان خوش دەویست و ورده ورده مەهشید، بۆ ئەوه‌ی زیاتر بە مندالەکان رابگات، چەند سالیک دەست لە کار هەل‌ده‌گرت. لە تەواوی ئەم ماوه‌یه‌شدا هاورپیانیکی زۆر پەیدا دەکن و هاتوچویان زیاد دەبیت. لە یه‌کتیک لەم میوانیانه‌دا بووه که مەهتاب خوشکه‌که‌ی مەهشید، حەز لە یه‌کتیک لە هاوکارە‌کانی بەهمەن دەکات. ئەوان نزیکە‌ی سالیک پیکه‌وه بوون و ریک لەو کاتەدا که بریاره هاوسەرگیری بکن، هاورپیکە‌ی بەهمەن حاشا لە هەموو شتیک دەکات و تەنانەن پەيوەندی لەگەل بەهمە‌نیشدا دەپچرینیت.

دوایین دێره‌کان هینده ناروون بوون که زۆریک لە وشە‌کانم تەنها پیشبینی دەکرد. چەند رسته‌یه‌کیشم هەر بۆ نەخویندرایه‌وه. تەنها شتیک که بۆم دەرکه‌وتبوو ئەوه بوو که

مه هتاب تا ماودیه کی زور خه و خوراکی نه بووه. تاو دکوو
 هر له و هاویته ده چهند مانگیک دواي ئەم بابته، ههر سینکیان
 بریار ددهن بچن بق سه فەر، بق شویننیک له باکوور.

ئەمه دوايين رستهی ئەو نووسینه بوو. پالم دایه وه به
 کورسییه که وه و بیرم له و شتانه کرده وه که خویندبوومنه وه.
 به خومم وت چ شتیکی ئەم ژيانه سه رنجراکیش بووه که
 ئەشکان نووسیویه تیبیه وه، ئەویش ئاوا ورد و ناروون. ئەم
 مروقاته ده بیت چ په یوه ندییه کیان به خویندخوره کانه وه هه بی؟
 دیسان سهیری کاغه زده کهم کرده وه و چاوم به کتیی تاران،
 کولانی تارماییه کان کهوت. دهستم دریزکرد، کتیبه کهم
 هه لگرت، په ره کانیم هه لدایه وه و گه یستم به لاپه رده یه ک که
 پیشه کییه ک تیایدا دهستی پی ده کرد. له سه روو پیشه کییه که وه
 به گه وردی نووسیوی: دارستانی هه ور.

چهند په رده یه کی ترم هه لدایه وه، له سه روو ئەو لاپه رده یه وه
 که به شی یه کهم دهستی پی ده کرد، دیسان ئەو وشانه م
 بینیه وه. خیرا خیرا په ره کانم هه لدایه وه. له ته نیشت ژماره ی
 هه ر به شیکه وه، هه مان ئەو وشانه ی به گه وردی نووسیوو،
 به قه له مجافیکی رهش که وا دیاره نووکیکی ئەستووری
 هه بووه. له به شی خواره وهی دوايين لاپه رده ی کتیبه که یشدا
 دیسان هه ر ئەم وشانه ی نووسیوو. چاوم برییه ئەو پیته
 گه وراته و له بهر خومه وه وتم بوچی هینده ئەم ناوه ی
 دووباره کردوته وه. دیسان په ره کانم هه لدایه وه و چاوم به
 چهند وشه یه ک کهوت که زور ورد نووسیوونی. کتیبه کهم له

چاوم نزيك كرده وه و ئه و شته ي نووسيبووي، خويندمه وه؛
 مه هتاب، هيني، ۱۰/۳۰" ئه مه ته واوي ئه و شته بوو كه له و
 لاپه ريه دا نووسيبووي و بازنه يه كي به ده وريدا كيشابوو.
 هر به و قه له مجافه نووكپانه ره شه. له كاتيدا له و پيته وردانه
 رامابووم، له بهر خو مه وه و تم، نه كا مه به ستي هر ئه و كه سه
 بي كه له كاغه زه كه دا باسي كر دووه؛ خوشكه كه ي مه هسيد،
 ئه و كه سه ي ده زگيرانه كه ي له ناوه خندا به جيي هيشتبوو.
 كتيبه كه م داخست و له جيي خو م هه ستام. به خو م و ت
 بوچي هينده زو و مالي دا يكي ئه شكانم جي هيشتبوو. ره نكه
 ئه گه ر كه ميك به ژووره كه ي ئه شكاندا بگه رامايه، شتانكي ترم
 بدوزيايه ته وه. خو ي به زور داواي ليكردبووم يادداشته كاني
 بو چاپ بكه م. به دنيايي وه ئه و به لگه نامانه ي باسيكردبوون
 زور له مانه زياتر بوون؛ زور زياتر له و شتانه ي من له و
 ژووره نيوه تاريكه دا دوزيبوومنه وه. بيرم كرده وه لانيكه م
 ده بووايه سه يري ژير ته خته خه وه كه يم بكردايه، يان ره نكه ژير
 دوشه كي ته خته كه ي. بوچي هينده زو و ئه وي م به جي هيشتبوو؟
 ده متواني زور به خيرايي هه موو جييه ك بگه ريم، ته واوي ئه و
 ژووره، به لام ده رفه تم له ده ست دا بوو. گه رامه وه ناو هوله كه
 و رويشتمه ته نيشت په نجه ره كه وه. گوشه ي په رده كه م لادا و
 سه يري كولانه تاريكه كه م كرد. بو ساتيكيش له بيري دوايين
 نووسيني ناو كتيبه كه نه ده هاتمه ده ره وه. هه موو ئه مانه چ
 واتايه كيان هه بوو: دارستاني هه ور، مه هتاب. هيني، ۱۰/۳۰؟
 دهستم له په رده كه به ردا و هر له و كاته دا بيريك به

میشکمداهات: دهبوو بگه ریمه وه بو ئه و ماله. هیچ چاره یه کی
 ترم نه بوو. نه گهر بمویستایه نه و یادداشته نه به دهست بهیتم،
 دهبوو بگه ریمه وه بو ئه و ماله. له سه ر لیواری مؤبیله که
 دانیشتم و له تاریکیدا چاوم برییه په رده کان که تیشکی گلۆپی
 سه ر ستوونی کولانه که، که مینک رووناکی کردبوونه وه.

سه رتاسه ری نه و شه وه مۆته که م بینی و هه موو جارینکیش
 له دهنگی ناله ناله کانی خۆم له خه و راده په ریم. ته نانه ت
 جارینکیشیان هه ستم کرد ژنه که م له خه و به ئاگا هیناوه ته وه،
 په رنگیشه نه مه کوتایی به کینک له مۆته که کانم بووبی. له گه ل
 هه موو نه مانه یشدا، وهختیک به یانی زۆر درهنگ له خه و
 هه ستم، نزیکه ی هه موویم له بیر چووبوو یه وه. تا ماوه یه ک
 له په نجه ره که وه، که په رده کانی به ته واوه تی لابرابوون، له
 خانووه کانی به رانه ر و نه و کێوانه رامام که له ته نیشتیانه وه
 دیاربوون. تازه وهختیک راوه ستا بووم به رانه ر ئاوینه ی
 ده ستشۆره که و خه ریکبووم ددانه کانم ده شۆرد، ته واوی
 رووداوه کانی شه وی پیشووم بیر که وه ته وه. هاتمه ده ره وه
 و چووم بو لای میزی نووسینه که م. سه یری کتیبه که و
 نه و په ره کاغه زه م کرد، هه موو نه و شتانه ی له سه ر میزه که
 بوون. ته نانه ت هیندیکیانم جیگورکی پی کرد. خۆیشم نازانم
 نه م کارانه بوچی بوون. په نگه پیم وا بووبی شتیکم ترم
 له گه ل خۆم له مالی ژنه که هیناوه، کاغه زیک شتیک که بو
 نمونه شه وی پیشتر پیم نه زانیبی. به لام خۆیشم ده مزانی
 که بیهووده یه.

له سر کورسییه که دانیشتم و هر دوو قاچم خسته سر
 میزده که. نهو فایله زهردهم بیرکه و تهوود که له سر میزی
 ژوورده کی نهشکان بوو. به خومم وت نهکا یادداشته کانی
 هر له ناو نهو فایله دا بووبن و من نه مینینی بیرم که و تهوود
 که زور سر پیتی سهیری لاپه رده کانیم کردبوو. ته نانهت
 بیرم کردهود ردهنگ له ناو لاپه رده سپیه کانی نهو دهفته رده
 بچووکهی یادداشته کاندا که بهرگیکی سهوزی هه بوو،
 بمتوانیایه شتیک بدوزمهوود. ردهنگ نهگر بهک به یکی
 لاپه رده سپیه کانم سهیر کردبا، شتیکم بدوزیایه تهوود. بوچی
 له گل خوم نه مهینان؟ ته نانهت نهنووشتا بوومهوود سهیری
 ژیر میزده که بکم. ژنه که هه موو شتیک خستبوووه نهستوی
 خوم و لهوی رویشتبوو. ددهمتوانی هر شتیک که ددهمویست،
 لهوی هه لیگرم. بوچی سووودم له دهرفهت و درنه گرتبوو؟
 هینده له دهستی خوم توورده بووم که له پرنکا بو پیشه رده
 نووشتا مهوود و کاغزی یادداشته کی نهشکانم له سر
 میزده که هه لگرتهوود و ویستم بیدرینم. به لام ریگم له خوم
 گرت. کاغزه که م هه لدایه سر میزده که و هه ستام چووم بو
 لای موبایله که م. خه ریکبووم بی نهوهی بزانه کتیه، به شوین
 ناویکا له نیو ژماره ته له فونه کاندا دهگه رام. به بهک جار
 چاوم به سر ته واوی ناوه کاندا خشانده و دیسان چوومهووه
 سر پیتی A تازده نهو کانه بوم ده رکوت که ویستووومه
 ته له فون بو دایکی نهشکان بکم. به لام هه رچی بیرم کردهووه
 نه هاتهوود بیرم به چ ناویکه وده سه یتم کردبووه. ناوهکان

به خیرایی به سهر شاشه که دا تیده پهرین تاوه کوو له شوینیکا
 دستم له سهر دوگمه که هه لگرت؛ دی. ئەشکان. خوی بوو.
 یه کسه ژماره کهیم وەرگرت و چاوه پروان بووم. ته له فونه که
 چند جارینک جه ره سی لیدا، به لام کهس هه لینه گرت. دوو سی
 جاری تریش په یوه ندیم کرده و پاشان موبایله کهم خسته
 سهر میزه که. به خۆم وت بینگومان چووه بو مالی باوکی
 و شه و دهگه ریته وه. بیرم کرده وه چند باش بوو که له مال
 نه بوو تا وه لام بداته وه. رهنگه ئەگه ر بموتایه دمه وی دیسان
 بیمه وه بو مالیان، رازی نه بووایه. شه و به ریده که وتم به ره و
 ئەوی و دهمخسته هه لویسته وه. هه ر چونیک بووه رازیم
 ده کرد بهیلت برۆمه ژووره کهی ئەشکان. به ژنه کهم دهوت
 ئەو شتانهی دۆزیومنه ته وه، ئەوانه نه بوون که ئەشکان باسی
 کرد بوون؛ زۆر شتم بوو روون ده کرده وه. ته نانهت ئەگه ر
 پنیوست بووایه، هیندیک شتم زۆر به کورتی بوو باس ده کرد.
 ئەو شتانهی ئەشکان بهم دواییانه هه ولی دابوو ئاشکرایان
 بکات، بی ئەوهی ناوی خوینخۆره کان بهینم. هه ولم ددا هه ر
 چونیک بووه متمانهی به دهست بهینم. ده بوو ئەم کاره بکه م.
 هیچ رینگه یه کی ترم نه بوو.

به دریزایی رینگه بو ساتینکیش رووخساری ژنه کهم له بهر
 چاوم لانه ده چوو؛ ئەو ساته ی که به رانبه ر ده رگا که راوه ستابوو
 و چاوی بریبوووه من. له چاوه کانیدا دهمخوینده وه که داوام لی
 ده کات نه رۆم. کاتیک ده رگا کهم له پشت سه رمه وه داخست و
 به رانبه ر ده رگای ئاسنینی به رزکه ره وه که راوه ستام. ده مزانی

که له پشت دەرگا که وه راوه ستاوه و خهريکه گوي له هاتنه
سه ره وهى سندووقه ئاسنينه که ده گريت. رهنگه کاتنيکيش
سه رکه وتووم و چوومه ته خواره وه، هيشتا مهر له وي
راوه ستايى.

زور زووتر له وهى که بيرم لى ده کرده وه، گه يشتم به و
کولانهى مالى دايكى ئەشکانى لىبوو. هيچ بيرم نايهت سه يري
ئو کاغه زهم کردبى که ناونيشانه کهم له سه ر نووسىبوو. ئەو
کارهى که شهوى پيشووتر چه ندين جار ئەنجام دابوو.
سه يري تابلوى سه ر کولانه کهم کرد و سوکانه کهم
سووراند. خهريکبووم به هيواشى به ره و ئەوسه رى کولانه که
دهر ويشتم و چاوم له سه ر ئەو خانووانه بوو که دره خته کاني
ئەقاقيا و قه دى ئەستوورى چنار ديواره کانيانى داپوشىبوو.
هيشتا به مالى ژنه که نه گه يشتبووم که له پريکدا چاوم به
ئاوينهى ناوه راست کهوت و که سيکم تيدا بينى، ريك له پشتى
سه رمه وه. پيم نا به ئيستويدا و سه رم بۇ دواوه سووراند.
ته نانهت سه يري ده وروبهرى ئوتومؤبيله که شم کرد، به لام
کهس له وي نه بوو. ريك بوومه وه و سه يري پيشه وه م کرد،
ئو کولانهى که وا ده هاته بهرچاوم له شهوى رابردوو
تاريکتر بووه. بهريکه وتم و که ميک له پيشتره وه، کاتنيک
ئوتومؤبيله کهم راگرت، چاوم له سه ر دەرگا سه وزه که بوو.
له ئوتومؤبيله کهم دابه زيم و هه ولم دا هه ر له ويوه، له سه ر
ديواره که وه، سه يري نهؤمى سه ره وهى خانووه که بکه م، ئەو
شوينهى که ژووره کهى ئەشکانى لىبوو. هه موو جنيه ک هينده

تاریک بوو که من ته‌نھا دهمتوانی پیشبینی بگم کام یهک له و
 په‌نجره بچووکانه، په‌نجره‌ی نه و ژووره‌یه که من شهوی
 بیشتر تیایدا به‌شوین پادداشته‌کانی نه‌شکاندا ده‌گه‌رام.
 چوومه پیشه‌وه و به‌رله‌وه‌ی به‌درگا‌که بگم، سه‌یری
 کاترمیره‌که‌م کرد. نزدیکی ده بوو. شهوی پیشووتر نه‌م
 کاته من له ناو مال‌که بووم، له ژووره‌که‌ی نه‌شکان. یاخود
 کاره‌که‌م ته‌واوکردبوو و له ناو ئوتوموبیله‌که‌مدا به‌ردو
 مال‌ه‌وه ده‌رؤیستم.

سه‌یری ره‌نگی سه‌وزی ده‌رگا‌که‌م کرد که له هه‌ندیک
 شوینیدا توینکی هه‌لدا‌بوو. په‌نجه‌م به‌دوگمه ره‌شه‌که‌دا نا
 و چاوه‌ریم کرد. تاوینک دواتر، کاتیک ویستم دیسان په‌نجه
 به‌دوگمه‌که‌دا بنیمه‌وه، گویم له ده‌نگیک بوو، ده‌نگیکی وه‌ک
 هاواری ژنیک که له شوینیکی زور دووره‌وه ده‌هات. چند
 ساتیک بی هیچ جووله‌یه‌ک له‌سه‌ر جینی خوم راوه‌ستام و
 گویم راگرت. با تازه هه‌لیکردبوو و خوی ده‌کرد به‌نیو
 لقوپوپی دره‌خته‌کانی ناو کولانه‌که‌دا. دووباره په‌نجه‌م به
 جه‌ره‌سه‌که‌دا نا. خه‌ریکبووم له ناخی دلمه‌وه ئاره‌زووی
 نه‌وه‌م ده‌کرد ده‌نگی ژنه‌که له بلندگوی هایفونه‌که‌وه بیستم
 که له‌ناکاوه‌ستم به‌شتیک له‌سه‌ر شانم کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی
 کاره‌با لینی دابم، شانم کیشایه‌ دواوه، ئاورم دایه‌وه و چاوم
 به‌پیاوینک که‌وت که رینک به‌رانبه‌رم راوه‌ستابوو، هینده‌ نزدیک
 که سه‌رم هینایه‌ دواوه، دوو سنی هه‌نگاوینک کشامه‌وه و له
 پشته‌وه به‌ر دیواره‌که که‌وتم. پیاوه‌که به‌و چاوه وردانه‌یه‌وه

که له دوو خالی رهش دهچوون، چاوی بریبوووه من. زۆ بههتواشی شتیکی وت که لئی تینهگه یشتم. دهتوت تهنها لئوهکانی دهجوولین. تازه بۆم ده رکهوت که له پی دهستم ناوه به دیواره کهوه، دهستم لابرده و له دیواره که دوورکه وتمهوه. هیشتا گویم له دهنگی لیدانی دلم بوو. پیاوه که وتی: "زۆر دهمنیکه کهس له م خانووهدا ناژی."

هر نه مدهزانی له بارهی چیهوه قسه دهکات. دهتوت دهنگی له شوینیکی ترهوه ده بیستم، له شوینیکی زۆر زۆر دوورهوه. پاشان دیسان ده می کرایهوه، وتی: "چه ند مانگیک ده بی که لیره رۆیشتونون."

له قژه سپیه که ی رامام که له پشتهوه بهستبووی. هه موو جیه کی رووخساره رهقه له سپیه که ی پر له په له ی بچووی رهش بوو. وتی: "مانگیک دوا ی ئه وه ی ته رمی کوره که ی دۆزرایه وه."

تفیکم قووت دا. گوشه ی لئوهکانی درێژ بوون. خه ریکبوو بزهی ده کرد. واتا ته نها وای ده چووم که بزه دهکات. پاشان بینیم سوورایه وه و به ره و ئه وسه ری کۆلانه که به ریکه وت. هیشتا چه ند هه نگاو یک له من دوور نه که وتبوویه وه که به په له رامکرد به دوایدا. به دهنگی به رز هاوارم کرد: "کاکه!"

ئاوپی نه دایه وه. کاتیک لئی نزیک بوومه وه، دیسان بانگم کرد. راوهستا و زۆر بههتواشی ئاوپی دایه وه. وتم: "مه بهستت چی بوو له وه ی که وتت دوو سی مانگیک ده بی لیره رۆیشتونون؟"

- وای بۆ دهچم له هاوړیکانی کوردهکە ی بیت.
سهرم له قاند. وتی: 'مانگیک دواى ئه وهى تهرمی کوردهکە یان
به و شینویه دوزییه وه، لیره رویشتن. زور دهمیکه ئیتر کهس
له م ماله دا ناژی.'

وتم: 'من دویشهو لیره بووم. دایکی دهرگاکی بۆ
کردمه وه. منی برد بۆ ژوورهکە ی ئه شکان.'
چاوه پریم کرد قسه بکات، به لام هیچی نه وت، وتم: 'دوو
سى شه و له مه و بهر خۆم به ته له فون قسه م له گهل کرد. وتی
له به یانییه وه ناچاره بروات بۆ مالی باوکی و چاودیری بکات.
وتی شه وان دهگه ریته وه بۆ ماله وه.'

به و چاوه وردانه یه وه چاوی بریبوو من. ته نانه ت
چاویشی نه ده ترووکاند. پاشان وتی: 'باوکی ژنه که مهر له
ههفته ی یه که مدا، دواى ئه وهى کوردهکە ون بوو، مرد.'
وتم: 'چی؟'

پشتی تیکردم و کهوته ری. خه ریکبوو به ره و ئه وسهری
کولانه که ده رویشت. به په له گه رامه وه به ره و لای دهرگاکی.
په نجه م نا به جه ره سه که دا، چند جارینکی تریش له جه ره سم
دا و پاشان چووم به ره و لای ئوتومۆبیله که م و له سه ر
دیواره که وه، سه یری په نجه ره تاریکه کانی نهۆمی سه ره وه م
کرد. ته واوی ئه م ماوه یه قسه کانی پیاوه که وهک دهنگی
زهنگ له سه رمدا دووباره ده بوونه وه. ئاخه مه گه ر شتی وا
دهکرا؟ خۆم به پینی خۆم دویشهو هاتبوومه ناو ئه م ماله وه.
ژنه که چایی بۆ تیکردم و باسی باوکی بۆ کردم؛ ئه وهى که

ئیتر منداله کانی خوی ناناسیته وه؛ باسی ئەشکانی کرد که
له و کاته وهی رۆیشتوووه خه و خواردنی له ژنه که حه رام
کردوووه. پاشانیش خوی بوو که منی بو ژووورده کهی ئەشکان
برد و میزه کهی پیشاندام. هه ر له ویبوو که من ئەو په ره
کاغه ز و کتیبه م هینابوو. ئیستا هه موویان له ماله که م بوون،
له سه ر میزه که م.

گومانم نه بوو که ئەم پیاوه قسه ی به لاشی کردوووه.
له بهر خۆمه وه وتم بیگومان ئەمانی له گه ل خیزانیکی تر دا لی
تیکچوووه.

هه ستم به سه رما ده کرد له جه سه تهما، سه رما و بیهیزی.
حه زم ده کرد برۆم له ناو ئۆتۆمۆبیله که مدا دابنیشم و هه ر
له ویدا چاوه ری ژنه که بکه م. هه ر وایشم کرد. به لام ریک له و
ساته دا که سوورامه وه و ویستم ده رگا که بکه مه وه، چاوم به
سیبه ری پیاویک که وت که راوه ستابوو له پشت په رده ی ئەو
په نجه ره یه ی ئۆتۆمۆبیله که م له ژیریدا راگرتبوو، ریک هه مان
ئەو په نجه ره یه ی شه وی پیشوو تر سیبه ری ئەو مرۆقانه م له
پشت په رده که یه وه بینیبوو. له ناو ئۆتۆمۆبیله که دا دانیشتم،
ئاوینه که ی ناوه راستم ریکخست و سه رم نا به پشتی
کوشنه که وه و چاوه پروان بووم. چاوم بریبوووه ئاوینه که.
له ته واوی له شما هه ستم به ماندویتی و بیهیزی ده کرد.
هیشتا ماوه یه کی زۆر تینه په ریبوو که گویم له ده نگیک بوو.
سهیری جامه که ی لای خۆمه وه کرد و له پریکدا ئاورم دایه وه
بو دواوه و دهنگی به رزی هاواره که م له ناو ئۆتۆمۆبیله که دا

بلاوبوویهوه. دایکی نهشکان بوو که دهموچاوی نابوو به
جامهکهوه و بهو چاوه سووره دهرپوقیوانهیهوه، له نیوان
رووخسارینکدا که پر له هیللی شین و مؤر بوو و به ددانی
دهرپه ریوهوه، له من رامابوو.

دەرگای ئۆتۆمۆبیللەكەم كردهوه. كەس لەو ناوہ نەبوو؛
تەنانەت لە پشت پەردەى ئەو پەنجەرەىەوہ كە سىبەرى
پياويكەم لى بينىبوو. بۆ تاويك چاوهكانم نابوونە سەر يەك
و خەوم ليكەوتبوو. ديسان لەسەر ديوارەكەوہ سەيرى ناو
مالەكەم كرد. بەدوورم دەزانى ژنەكە گەرايىتەوہ. لەگەل
ئەوہيشدا چوومە بەردەم دەرگاكە و چەند جارېك پەنجەم بە
دوگمەى جەرەسەكەدا نا. دۇنيا بووم كە هيشتا نەگەر اوہتەوہ.
لەوانەيشە ھەر نەىتەوہ. پەنگە ھەر لەوئى لە مالى باوكى
مايىتەوہ. بريايم دا بگەرېمەوہ و بەيانى تەلەفونى بۆ بكەم
تا دواجار وەلام دەداتەوہ. ھەر چۆنيك بووہ دەمدۆزىيەوہ.
گەر امەوہ ناو ئۆتۆمۆبیللەكەم. سەيرىكى مالەكەم كرد
و ھەر لەويدا پىچم كردهوه. ھەر كە ويستم بەرئى بكەوم.
لە ئاويئەكەدا چاوم بە پياويك كەوت كە رېك لە پشت
ئۆتۆمۆبیللەكەوہ راوہستابوو. ئاورم داىەوہ بۆ دواوہ، بەلام
كەس لەوئى نەبوو.

ئیتەر بۇ ساتیکیش حەزم نەدە کرد لەو کۆلانەدا بمانمەو. دام بە گێر و ھەر لەو کاتەدا پیاویکم بینی کہ لە تەنیشت دەرگای ئۆتۆمۆبیلەکەوہ راوہستابوو و چاوی بریبووہ من. چەند ساتیک ھەر بەو جۆرہ لە یەکتەر راماین. ھەر ئەو پیاوہ قژ دریزہ بوو کہ لە بەردەم مالی دایکی ئەشکان بینیبووم. بە دەست ئاماژە ی بۇ کردم کہ جامەکە دا بە مەوہ. بە لام من تەنھا سەیرم دە کرد؛ دەتوت دەستەکانم لە سەر سوکانەکە قوفل بوون. پیاوہکە دیسان ئاماژە ی کرد جامەکە دا بە مەوہ. ھەر چۆنیک بوو دەستم لە سوکانەکە جیا کردوہ و پاشان پەنجەم بە دوگمە ی سەر دەسکی دەرگا کە دا نا تا جامەکە چەند سانتیمە تریک ھاتە خواروہ. پیاوہکە سەری لە جامەکە نزیک کردوہ. وتی: 'نزیکی بیست رۆژ دوا ی ئەوہ ی تەرمی کورہ کە یان دۆزییەوہ، شەوینکیان ھەر ریک لیرە دا دایکیم بینی.' بە سەری ئاماژە ی بۇ شوینیکی نزیکی دەرگای مالەکە کرد. وتی: 'دەزانی چی پی وتم؟'

تەنھا خەریکبووم سەیرم دە کرد.

- وتی شەوینکیان دەرنگ کاتیک لە خواروہ و لە ژوورە کە یدا نووستووہ، گوئی لە دەنگی پی کە سیک بووہ کہ لە ژووری کورہ کە یدا ھاتوچۆی کردووہ، وتی ھەستاوہ و تا بەردەم دەرگای ژوورەکە رۆیشتووہ. پاشان ھەر لە ویدا وشک بووہ. کورہکە ی لە سەر زەوپیەکە دانیشتووہ و ، لە پشت میزی ناوہ راستی ژوورەکە ی و سەرقالی کاغەزەکانی بووہ، وەک بلنی شتیک بنووسیت.

سهرى بهرز كردهوه و سهيرى مالى ژنهكهي كرد.
جامهكه م زياتر هينايه خوارهوه و وتم: 'دهي؟'

هروا كه له مالهكه رامابوو، وتي: 'پني وتم ويستوويه تي
بچيته ژوورهوه، بهلام ههر لهو كاته دا گوئي له دهنگي
كورپهكهي دهبيت كه پني وتووه بگه ريرهوه برؤ خوارهوه بو
ناو جيگه كه ت.'

ئيسا سهرى ريك نزيكي جامهكه بوو. وتي: 'دهبوو كاتيك
ئه م قسه يهي كرد له وي بوويتايه و سيماي ژنه كه ت بينيايه،
رهنگي وهك گه چ سپي بووبوو. تا ئيسا شتي وام له ژياندا
نه بينبوو. دهزاني پاشان چي پي وتم؟'

بههياشي وتم: 'چي وت؟'

- وتي دلنيام كورپهكهي نه يويستوووه داكي رووخساري
بينئي. سويندي خوارد ئه و كه سهي له پشت ميزه كه وه
دانيشتوووه و خهريكي نووسيني شتيك بووه، كورپهكهي خوي
بووه، بهلام نهك ئه و كورپه ي كه تا يهك مانگ له وه وه بهر
هه موو شه ويك له سهر كار دهگه رايه وه بو ماله وه و داكي
خواردني بو داناوه. وتي شتيكي تر بوو.

وتم: 'چي؟ چي بووه؟ نه يوت چي بووه؟'

چاوم به سيبهري پياويك كه وت كه له پشت په رده ي
په نجه ره كه وه بينبووم. ههر ريك له وي دا راوه ستابوو، له
پشت په رده كه وه. دلنيا بووك كه خهريكه گوئي له قسه كانمان
دهگريت. ديسان وتم: 'چي بووه؟'

پیاوه که تهنه چاوی بریبووہ من. دیسان قسه که م دووباره
کرده وه. سه ری له جامه که دوور خسته وه و سهیری ماله که ی
کرد. وتی: شتیکی هاوشیوهی ئه شکان، به دهنگیکی گرده وه،
زور گر.

جامه که م زیاتر هینایه خواره وه. وتم: نه یوت خه ریکبووه
چی نووسیوه؟ به دلنیا ییه وه شتانیکی تریشی وتووہ.
پیاوه که سهیری کردم. وتی: من له جینگه ی تو بووما یه
ئیتر هیچ کات نه ده گه رامه وه بو ئیره.

چاومان بریبووہ چاوی یه ک. به هتواشی وتم: من دویشه و
چووم بو مالیان. دایکی خوی دهرگا که ی لی کردم وه. منی
برد بو ژووره که ی ئه شکان. ئه گه ر لیره رویشتون، که واتا
دویشه و له ماله وه چی ده کرد؟

پیاوه که بزهی کرد. وتی: ئیتر هه رگیز مه یه ره وه بو ئیره.
سوورایه وه و به ره و ئه وسه ری کولانه که که وته ری.
دهمویست له ئوتوموبیله که م دابه زم و برؤم به دوایدا،
به لام تهنات هه ر نه مده توانی له جینگه ی خوم بجوولیم، له
ئاوینه که ی تهنیشته وه له پیاوه که رامابووم، له قره دریزه
سپییه که ی که له پشتییه وه بلاو بووبوو یه وه. له ناکاو له
تاریکیدا ون بوو. ئاورم دایه وه و سهیری پشتی سه ری خوم
کرد. هیچ نیشانه یه ک له پیاوه که نه بوو. جامه که م هه لدایه وه
و ئوتوموبیله که م دا به گیر. پیم نا به به نزیندا و به خیرایی له
کولانه که چوومه دهر وه.

تهواوی رۆژی دواتر دانیشتبووم و بیرم له و کاغز و کتیبهی له ژوورهکهی ئەشکان هینابووم و قسهکانی پیاوهکه دهکردهوه. چەند جارێک له هیلاکیدا خەوم لیکهوت و هەر جارێک له خەو رادهپهپهیم، تهلهفونم بۆ مالی ژنهکه دهکرد، بهلام کهس وهلامی نهدهدایهوه. له کوتایی شهودا چەند جارێکی تریش تهلهفونم بۆ مالی ژنهکه کرد. تهناهت سهعات له دوازه تیپهپیوو که دیسان پهیوهندیم کرد و لینگهپام چەند جارێک جهپهس بروات. کهس وهلامی نهدایهوه. زۆر ناارام بووبووم. چەند جارێک ههستم و چوومه تهنیشت پهنجهرهی ژوورهکهم و گهپامهوه. بۆ ساتیکیش بیرکردنهوه له مالی ژنهکه له میشکم دهرنهدهچوو. پاشان نازانم چی بوو که له پریکدا شتیک به میشکمدات؛ وا هاته بهرچاوم که تاکی کۆمۆدیکم له شوینیک له تهنیشتی پهنجهرهکهوه بینیبوو. باش بیرم کردهوه. بیرم کهوتهوه که دەرگایهکی دارینی سپی ههبوو. لهوانهیشه شتیک لهو جۆرهه له جیهکی تر بینیبی، له شوینیک ماوهیهکی زۆر لهمهوبهر. لهگهلهوهیشدا، وینهی

دهرگا دارینه سپیه که له بهر چاوم لانه دهچوو. ئیتر دلنیا بووم
 که ئه وهم له ته نیشته په نجه ره که وه بینیه. بیرم کرده وه
 بوچی دهرگا که یم نه کردبو وه. هر له و کاته دا که له پشت
 میزه که وه هه ستام ده بوو بچوو مایه به لایه وه. به ئه ندازه ی
 پیویست کاتم هه بوو. رهنگه هر له ویدا بووین. له شوینیکی
 تر له و ژوورده دا نه بوون. ئیتر گومانم نه بوو که یادداشته کان
 له شوینیک هر له و کوموده دا بوون. کاتیک بیرم کرده وه که
 ته واوی ئه و یادداشته، ته واوی ئه و به لکه نامانه ی ئه شکان
 قسه ی له باره وه کردبوون، له بهر ده ستما بوون، حالم زور
 خراپ بوو. له خومه وه قسه کانی پیاوه که م بیرکه وتنه وه، ئه و
 قسانه ی له ته نیشته ئو تو مویله که وه کردنی. بیرم کرده وه
 ئه گهر ئه و شتانه ی ئه و پیاوه وتبوونی، راست بن... به لام
 ناخر مه گهر ده کرا؟

چوو مه هوله که وه که خوم یه ک سه عات له وه و پیش
 گلۆپه کانیم کوژاند بوونه وه. له ته نیشته په نجه ره که وه
 راوه ستام. خه ریک بووم سه یری ناو کولانه که م ده کرد و
 ته واوی کات بیرم له و ساتانه ده کرده وه که له ژوورده که ی
 ئه شکان بووم. هه ولم دا ئه و ساته بیر بهینمه وه که دایکی
 ئه شکان له ته نیشته په نجه ره که وه راوه ستابوو، وایزانم هر
 ئه و کاته بووه که دهرگای کوموده که م بینیبوو. له وانه یشه
 به هه له دا چوویم. رهنگه هر کومودیک له ئارادا نه بووین.
 بیرم کرده وه ئه گهر کومودیکم ببینیا، به دلنیا یه وه
 ده چوووم به لایه وه. ریک له و کاته دا شتیک به می شکما

ھات و لەخۆمەوہ دەستەکانم لە یەک دان؛ ھیشتا رینگە یەک
مابوو؛ سبەینی بەیانی دەبوو تەلەفۆن بکەم بۆ نووسینگەى
گۆزارەکەیان و داوا لە ھاوکارەکانى بکەم یارمەتیم بدەن.
ئەگەر پتویستی بکردایە دەچووم بۆ ئەوئ و قسەم لەگەل
دەکردن. بەدنیایییەوہ کەسێک ھەبوو کە یارمەتیم بدات.
تەنانت لەگەل سەرنووسەرەکەیشیان قسەم دەکرد، ھەمان
ئەو کەسەى وەختیک دەربارەى چاوپێکەوتنى درۆیینى
ئەشکان لەگەل من پرسیارم لیکرد، ھەولى دا درۆودەلەسە
بھۆنیتەوہ. ھىچ چارە یەکی ترم نەبوو، دەبوو بە جۆریک ئەو
بەلگەنامانە بە دەست بھێنم.

کاتیک گویم له دهنگی به ریه ککه وتنی دهرگا بوو، هه ستامه
 سه رپی. دهنگی کچه که مم له سهر پلیکانه کانه وه بیست که
 خه ریکبوو شتیکی به ژنه که م دهوت. تاویک دواتر گویم له
 دهنگی دهرگای به رزکه ره وه که بوو که داخرایه وه. چوومه ناو
 هوله که و ته له فونه که م هه لگرت. نه و پیاوهی که به رپرسی
 وه لامدانه وهی ته له فونه کان بوو، وتی ده بی سه عات ۱۲
 به دواوه ته له فون بکه م. ویستم ژمارهی ته له فونی لپرسراوی
 به شی نه دهب و هونه ر وه ر بگرم که وتی ژمارهی هیچ که سینی
 لا نییه. ته له فونه که م داخسته وه و گه رامه وه ناو ژووره که م.
 نه و کاغه زهی له مالی دایکی نه شان هینابووم، هه لمگرت و
 له پشت میزه که وه دانیشتم. له دویشته وه وه که گه رابوومه وه
 هیندیک جار نه م بیرکردنه وه یه به می شکمدا ده هات که ئیتر
 ناتوانم هیچ کاریک بکه م. نه گه ر دایکی نه شانم نه دوزیا به ته وه،
 ئیتر دهستم به هیچ کوئی که نه ده گه یشتم. نه گه ر یادداشت و
 به لکه نامه یه کیش بوونی هه بووایه، به دلنیا ییه وه هه ر له و ماله دا

بوو، مه‌ر ئه‌و مال‌ه‌ی که من هینده ئاسان چووبوومه ناوی و مه‌ر به‌و ئاسانییه ده‌رفه‌تم له‌ده‌ست دابوو. ورده ورده خه‌ریکبووم خۆم ناچار ده‌کرد که ده‌ست له‌هه‌موو شتیک هه‌لگرم. له‌وانه‌یشه هه‌ق به‌ژنه‌که‌م بوو. ره‌نگه‌ به‌م جووره له‌به‌رژه‌وه‌ندیی من بوو. له‌پشت میزه‌که‌وه هه‌ستام و چووم به‌لای ده‌فته‌ری بچووکی یادداشته‌کانمه‌وه. باشت‌ترین کار ئه‌وه بوو که برۆمه سه‌ر کاریکی تر. هینده باب‌ه‌تی چیرۆکی کورت و رۆمانم له‌ویدا نووسیوو که بۆ چه‌ند سالیکم به‌س بوون. هینده به‌س بوو یه‌کیکیان ده‌ست پی بکه‌م تا هه‌موو شتیک فه‌رامۆش بکه‌م؛ تا چه‌ند وه‌خت سه‌رم گه‌رم ده‌بوو، ره‌نگه‌ تا چه‌ند مانگیک. گه‌رامه‌وه. پشت میزه‌که‌م و ده‌ستم کرد به‌په‌ره هه‌لدانه‌وه، به‌لام ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌یشم له‌و شتانه‌ی یادداشتم کردبوون، نه‌خوینده‌وه. ده‌فته‌ره‌که‌م داخست و چاوم برییه ره‌فه‌ی کتیبه‌کان. تا ماوه‌یه‌ک له‌جیی خۆم نه‌جوولام. خه‌ریکبووم بی ئه‌وه‌ی بزاتم، ناو‌نیشانی کتیبه‌کانم له‌سه‌ر قه‌راغه‌کانیان ده‌خوینده‌وه و له‌و ساته‌دا ته‌نها بیرم له‌یه‌ک شت ده‌کرده‌وه؛ شتیک که دلنیا‌بووم له‌ده‌ستی رزگار نابم؛ ده‌بوو یادداشته‌کان بدۆزمه‌وه.

هیشتا چه‌ند خووله‌کیکی بۆ دوازده مابوو که ته‌له‌فۆنم بۆ نووسینگه‌ی گوڤاره‌که‌کرد. چاوه‌رپی بووم پیاوه‌که‌بلیت هیشتا ئه‌ندامانی ده‌سته‌ی نووسین نه‌هاتوون که گویم له‌ده‌نگی ئاوازیک بوو. که‌میک دواتر ده‌نگیکی لاوم له‌وبه‌ری هیله‌که‌وه بیست. خۆم ناساند و وتم ده‌مه‌وی چه‌ند ساتیک

له کاتی بگرم. یه کسه ر ناوی خوی وت و وتی ماوه یهک
له مه و پیش ره خنه یه کی له سه ر یه کیک له رومانه کانم نووسیوه.
وهختیک وتم نووسینه کهیم نه خویندۆ ته وه، دهستی کرد به
باسکردنی ئه وهی له چ گوشه یه که وه سهیری رومانه که می
کردوو و له م قسانه. خه ریکبوو به دوورودریژی باسی له
هموو شتیک ده کرد که قسه کهیم پی بری و وتم: 'خوشحال
دهبم دواتر نوسخه یه کم بۆ بنیریت.'

پاشان یه کسه ر وتم ده مه وی له باره ی ئه شکانی
ئه ربابییه وه هیندیک شتی لی پیرسم. تاوئیک بیده نگ بوو.
پاشان گویم لیبوو وتی: 'من تازه هاتووم بۆ ئیره. شتیکی
ئه وتۆی له باره وه نازانم. ته نها ده زانم چه ند مانگ له مه وه بهر
کوژراوه.'

گویم لیبوو سلاوی له که سیک کرد. وتم: 'نووسراوئیک
یادداشتیک شتیکی لی به جینه ماوه، مه به ستم له ناو
که لوپه له کانی کاره کهیدا؟ بیگومان هیندیک شتی له وی هه یه،
هیندیک شت که... ئه لو!'

- فه رموو، گویم لیته.

- سه یرکه، من هیندیک شتم لایه تی. هیندیک یادداشت که
پیم وایه له وی هه لیگرتوون.

ديسان گویم له دهنگی بوو که خه ریکبوو له گه ل که سیک
قسه ی ده کرد. پاشان وتی: 'من ئاگادار نیم. به لام رهنگه...'

گویم له دهنگی که وتنی شتیک بوو. که میک دواتر وتی:
'ئه لو!'

- به لام چي؟

- به لام به کيک له کورده کان ليړه يه که ده لټن زور لټيه وه
نزيک بووه. رهنګه نه و بزاني.

وتم: "ده کړي ناوه که يم پي بليي؟"

گويم له ده نګي تيکه لوپيکه ل بوو. ته واو چوارده وري
کورده گه نجه که قه له باله غ بوو بوو. ديسان قسه که م دووباره
کرده وه. گه نجه که وتي: "ده کړي ناو نيشانه که تم پي بليي تا
نوسخه يه که له گوڅاره که ت بو بنيرم؟"

وتم: "ناوي چييه؟" هر نه و هاورييه ت ده لټم که وت زور
له نه شکانه وه نزيک بووه؟"

ده توت که ر بووه. بو سه ده مين جار قسه که م دووباره
کرده وه. بيستم وتي: "پژمان، پژمان سه مه دي... ده توانم
ناو نيشانه که ت لي و هر گرم؟"

به په له ناو نيشاني ماله کانم پي دا. وتم: "نه مړو ديت؟
جه نابي سه مه دي ده لټم؟"

هر گويم لټنه بوو که چي ده لټت. ديسان هه مان پرسيارم
لي کرده وه. به لام ته له فونه که دا خرابوويه وه. تا ماوه يه که
هه روا ته له فونه که به ده ستمه وه بوو، تا کاتيک گويم له ده نګي
بوکه که ي بوو. ته له فونه که م داخسته وه و له سه ر نه و کاغه زه ي
به رده م به گه وره ي نووسيم: "پژمان سه مه دي."

تا پاشنیوه‌رو، تا کاتیک دووباره ته‌له‌فونم بو نووسینگه‌ی
 گوڤاره‌که کرده‌وه، تووشی دله‌راو‌کینیه‌کی توند بووبووم.
 به‌دریژیی ئه‌و ماوه‌یه شتیک له ناخدا ده‌یوت که زور نزیک
 بوومه‌ته‌وه. بیرم ده‌کرده‌وه ئیتر هینده له‌و یادداشته‌وه
 دوور نیم. دلنیا‌بووم کلیلی کردنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌ته‌له‌هه‌مان ئه‌و
 که‌سه‌یه که ناوه‌که‌یان به‌من دابوو.

ده‌فته‌ری بچووی یادداشته‌کانم له‌گه‌ل قه‌له‌میکدا له
 ته‌نیشته‌ خۆمه‌وه‌ دانا و ته‌له‌فونه‌که‌م هه‌لگرت. هه‌ناسه‌یه‌کی
 قوولم هه‌لکیتشا و بو‌تاویک هه‌ولمدا زور ئارام بم. پاشان
 یه‌ک له‌دوای یه‌ک په‌نجه‌م نا به‌دوگمه‌کاندا. که‌میک دواتر
 ژنیک له‌وبه‌ری هیله‌که‌وه ته‌له‌فونه‌که‌ی هه‌لگرت، وتم ده‌مه‌وی
 له‌گه‌ل به‌ریز سه‌مه‌دی قسه‌بکه‌م. هه‌ر له‌وکاته‌دا گویم له
 ده‌نگی ئاوازیک بوو. بیستۆکه‌که‌م نووساندبوو به‌گویمه‌وه‌ و
 چاوه‌روان بووم. وه‌ختیک دیسان قسه‌که‌م دووباره‌کرده‌وه،
 وتی: لیره‌نییه، کاکه‌.

وتم: من کاریکی زور گرنگ پینیه‌تی. ده‌توانم بپرسم
 له‌کوینیه‌؟

بیدهنگ بوو. تهنانهت پیم و ابوو تهلهفونه که ی داخستوته وه. پاشان گویم له دهنگیکی کز بوو؛ دهنگی خودی ژنه که بوو که خه ریکبوو له گهل که سیک قسه ی ده کرد. پاشان گویم لیبوو وتی: "موله تی وهرگرتوو به ریز، یه که ههفته ی تر دیته وه." یه کسه ر ناوی ئه و رۆژنامه نووسه م وت که نیوه رۆ قسه م له گهل کردبوو و ویستم تهلهفونه که بدات به و. وتی: "تاویک راوهسته."

دیشان هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و هه ستم به قاچه کانم کرد که خه ریکن به خیرایی ده جوولین. که میک دواتر گویم له دهنگی ژنه که بوو که وتی نیوسه عات له مه و به ر رۆیشتوو وه. تیفیکم قووت دا. پاشان له کاتیکدا که توند تهلهفونه که م به دهسته وه گرتبوو، زۆر به ئارامی قسه که م دووباره کرده وه. وتم کاریکی زۆر گرنگم به پژمان سه مه دی هه یه و ده بیت به دلنیا ییه وه قسه ی له گهل بکه م. وتم هاو ریبیه ک راسپارده یه کی زۆر گرنگی لای ئه و بۆ داناوم که ده بیت هه رچۆنیک بووه لیبی وهر بگرم. وتم ناتوانم تا یه که ههفته ی تر چاوه ریی بکه م و ده بیت بیگومان له ماوه ی ئه م یه ک دوو رۆژده دا قسه ی له گهل بکه م. دوا جار تکام لی کرد ژماره یه ک، ناو نیشانیکی ئه و پئی بدات.

تاویک بیدهنگ بوو. چاوه ریی بووم بلیت نا. به خۆم وت ئه گهر وه لامه که ی نه رینی بی، ناچارم خۆم بناسینم. ئه مه دوا یین تیر بوو که پیم ما بوو؛ هه رچه نده حه زم نه ده کرد که س بزانیته به دوا ی چیه وه م. هه رله و کاته دا گویم لیبوو

وتی: 'تاویک راوهسته.'
 تهواوی ئه و ماوهیهی ژنه که تهلهفونه کهی دانابوو لهسه ر
 میزیک شوینیک و من گویم له دهنگی بوو که له گهل که سیک
 قسهی دهکرد، بیرم له وه دهکرده وه دهبی تا بهیانی چاوه رپی
 بکه م و پاشان دیسان له گهل ئه و رۆژنامه نووسه قسه بکه مه وه.
 پیم وابوو هرچونیک بووه دهبی ژمارهی پژمان سه مه دی
 لی وهر بگرم. به لام پاشان بیرم کرده وه ئه گهر ژمارهی ئه وی
 لا نه بوو چی؟ ئه گهر هیچ کهس ئاماده نه بوو ژماره کهیم
 بداتی چی؟ ئه وسا ده بوو تا یهک ههفتهی تر چاوه رپی بکه م.
 هر له و ساته دا گویم له دهنگی ناسکی ژنه که بوو که وتی:
 'ژمارهی موبایله کهیم دهستنه که وت، به لام ژماره تهلهفونیک
 له دهفته ری ژماره کانداهیه.'

قه له مه کهم هه لگرت. خۆم ئاماده کرد بینووسم و
 خه ریکبووم له خۆش حالیدا په ریم ده رده کرد که وتی: 'وت
 ناوت چی بوو؟'

هیچ نه مده زانی چی بلیم. دهتوت لال بووم. پاشان له ناکاو
 شتیک به می شکمدا هات؛ نازناویک که نازانم چۆن به سه ر
 زمانمدا هات، به هیواشی وتم: 'مه ردانی.'

چاوه رپیم کرد. ژنه که تاویک بیده نگ بوو و پاشان له ناکاو
 گویم له ژماره کان بوو که له پشت سه ری یه که وه له ده مییه وه
 ده رده چوون و من چاوم له سه ر نووکی ئه و قه له مه بوو که
 به خیرایی ئه وانی له سه ر کاغه زه که ده نووسی.

به پیچه وانه‌ی چاوه‌روانی منوه ژماره‌که دروست بوو. سه‌عات یازده‌ی شهو بوو وه‌ختیک بو دواه‌مین جار ژماره‌که‌م وهرگرت، ته‌له‌فونه‌که‌ی هه‌لگرت. وتی به‌یانی زوو ده‌چیت بو سه‌فه‌ر و ده‌بیت هه‌ر ئە‌مشه‌و سه‌ر له‌ مالی به‌کینک له‌ هاورینکانی بدات. ده‌نگی خه‌والوو بوو. له‌وانه‌یشه‌ من وام هه‌ست کردبئی. هه‌ر بویه به‌کسه‌ر چوومه سه‌ر بابته‌ سه‌ره‌کییه‌که. هه‌ولمدا زور به‌کورتی و خیرا پینی بلیم که ئە‌شکان داوای له‌ من کردوو هیندیک شتی بو چاپ بکه‌م؛ ئە‌و یادداشتانه‌ی ده‌رفه‌ت نه‌بوو پیم بلی له‌کوی هه‌لیگرتوون. پاشانیش باسی ئە‌و رۆژنامه‌نووسه‌م کرد که نیوه‌رۆ قسه‌م له‌گه‌ل کردبوو. وتم ئە‌و توی ناساندوو و وتوویه‌تی زور له‌ ئە‌شکانه‌وه‌ نزیک بووی.

پیم وابوو ته‌له‌فونه‌که‌ی داخستوته‌وه‌. وتم: 'ئه‌لو!'

- گویم لینه‌.

باسی دوو شه‌و له‌مه‌وبه‌رم بو کرد. وتم چووم بو مالی دایکی ئە‌شکان و ئە‌و منی بو ژووری کوربه‌که‌ی برد. وتم جگه‌ له‌ په‌ره‌ کاغه‌زیک، هیچم له‌وی ده‌ستنه‌که‌وت. هه‌ولمدا

هه موو شتیکی زور به کورتی پی بلیم و دواچار ویستم
 نه گهر شتیک له باره ی یادداشته کانه وه ده زانیت، به من بلیت.
 تاویک بیدهنگ بوو و من خه ریکبووم گویم له دهنگی
 هه ناسه کانی ده گرت. پاشان وتی: "من ئیستا ده بی برؤم. زور
 درهنگمه. ژماره که تم به ری تا دواتر په یوه ندیت پیوه بکه م،
 کاتیک گه رامه وه."

نازانم بوچی، به لام شتیک له ناخدا ده یوت نه گهر
 ته له فونه که دابخاته وه، ئیتر هه رگیز دهستم پیی ناگا؛ نه
 هه فته یه کی تر و نه هه فته کانی دواتر، بویه دیسان پیداگریم
 کرد. ته نانه ت و تم ده توانم هه ر ئیستا خو م بیم بو ئه وی، بو
 هه ر شوینیک ده لیت. له باره ی نه و شته وه که ده مه وی قسه ی
 له گه ل بکه م و پاشان بو هه ر کوئ ده یه وی بیگه یه نم. بیم وت
 نه و ته نها که سیکه ده توانی یارمه تیم بدات.

دیسان بیدهنگ بوویه وه. وتم: "ئه لو! ئه لو!"

زور به هیواشی وتی: "تو رویشتوویت بو مالیان؟"

- بیم وتی خو. دوو شه و له مه و بهر له وی بووم. یادداشتیکم

په یدا کرد که هیچی لی تیناگه م. نازانم په یوه ندیی به و شتانه وه

هه یه که نه شکان قسه ی له باره وه ده کردن یان نا.

دوای ماوه یه ک گویم لیبوو وتی: "تاویک راوهسته."

گویم له دهنگی هه نگاهه کانی بوو که له ته له فونه که دوور

ده که و ته وه و پاشان دهنگیکی ترم بیست. دهنگی ده رگایه ک

که پیوه درا. یان شتیکی له م جوړه. که میک دواتر دیسان گویم

له دهنگی هه نگاهه کانی بوو. وهختیک ته له فونه که ی هه لگرت،

چاوه ریم نه کرد قسه بکات، وتم: تو هه والی نه و یادداستانه
دهزانیت؟ دهزانی دهکری له کوی... *

نه بهیشت قسه کهم ته واو بکه م. وتی: دایکی نه شکان زور
دهمیکه له و ماله رویشتوود. له و کاته و دی نه شکان مردوود.
وتم: به لام من نه و کاغه زهی که باسم کرد، له وی هینام.
خوی منی برد بو ژوورده که ی نه شکان. نوسخه یه ک له کتییکی
منیش له وی بوو. دهستوخه تی خودی نه شکانی له سه ربوو.
دهتوانم پیشانت به م.

دهتوت خه ریکه شتیک له په رداخیکا ده خواته وود. پاشان
وتی: من ئیستا ئیتر ناتوانم قسه بکه م. ده بیت برۆم. زور
درهنگه.

- که واتا تکا ده کهم ته نها هه ر نه م شته م پی بلی. پیم بلی
نه و یادداستانه له کوین. دهکری هیندیکیان لای تو بن؟
- نا، هیچی لای من نییه. من هه ر نازانم تو له باره ی
چییه وود قسه ده که ی.

دهم نووساندبوو به ته له فوته که وود و وتم: سه بیرکه،
به ریز سه مه دی، تو ته نها که سیکیت که...

- قسه که ی پی بریم. وتی: وتم خو درهنگه.
- تکا ده که م، تکا ده که م. تو ته نها که سیکیت که ده توانی
یارمه تیم به دیت. من ده بی نه و یادداستانه بدوزمه وود. دهزانم
که تو هیندیگ شت دهزانیت.

دهنگم به رز کردبوویه وود. پیم و ابوو هه ر ئیستا ته له فوته که
داده خاته وود. ویستم شتیک بلیم که گویم لیروو وتی: من

ناتوانم هیچ کاریکت بۆ بکه‌م. به‌لام که‌سینک هه‌یه... که‌سینک
که‌ ره‌نگه‌ بتوانی یارمه‌تیت بدات.

وتم: "کئی؟ تکا ده‌که‌م پیم بلی کئییه؟"

- ده‌زگیرانه‌که‌ی ئه‌شکان.

- کئی؟

- ده‌زگیرانه‌که‌ی ئه‌شکان، ئه‌و ره‌نگه‌ بزانی.

له‌و ساته‌دا، ئه‌و ساته‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ له‌ ده‌مییه‌وه‌ ده‌رچوو.

پرسیاری زۆر هێرشیان بۆ سه‌رم هینا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا

ئیترا نه‌مه‌ده‌ویست به‌ پرسیار دایبگره‌وه‌. ته‌نها خه‌ریک بووم

بیرم له‌ یه‌ک شت ده‌کرده‌وه‌. وتم: "تۆ ناو‌نیشانیک ژماره‌

ته‌له‌فونیک شتیکیک لا نییه‌؟"

بیده‌نگ بوو. وتم: "به‌رێز سه‌مه‌دی؟"

- نازانم بۆچی ئه‌م بابه‌ته‌م پئی وتی. چونکه‌ که‌س ئه‌مه‌

نازانی.

- من به‌ که‌س نالیم، دلنیا به‌ هه‌رگیز هیچ که‌س به‌م بابه‌ته‌

نازانی.

- چوار مانگ به‌رله‌و پووداوه‌ ده‌زگیرانی ماره‌کرد، یه‌کیک

له‌ هاوپۆله‌کانی قوناغی زانکۆی.

خه‌ریکبوو زۆر به‌ ئارامی قسه‌ی ده‌کرد، زۆر زۆر ئارام.

وتم: "تۆ ژماره‌یه‌ک شتیکیک لا هه‌یه‌، سه‌ره‌ داویک که‌ بتوانم

بیدۆزمه‌وه‌؟"

هیچی نه‌وت. چاوه‌پروان بووم. هه‌ستم کرد ده‌توانی

یارمه‌تیم بدات که‌ بیدۆزمه‌وه‌. وتی: "من نابیت ئه‌م کاره‌ بکه‌م."

به هیواشی وتم: "کهس بریار نییه بهمه بزانی."
وتی: "تو هیچ نازانیت. من هر ئیستایش زورم قسه کرد."
دهنگیکی وهک دهنگی داگیرسانی شقارتهیه کم بیست.
چاوه رپیم کرد. پاشان وتی: "هیچ ژماره یه کیم لا نییه، به لام
جاریکیان له گهل ئه شکان تا بهردهم مالیان رویشترین. دنیا
نیم ناو نیشانه کیم بیر مایی."

دیشان بیدهنگ بوویه وه و من چاوه پروان بووم. دهتوت
خهریکه بیر ده کاته وه. پاشان بیستم وتی: "قه له م و کاغه زت
له بهر ده ستدایه؟"

به پهله چووم به ره و لای میزه که. وتم: "دهینووسم."
ناوی پارکینکی برد و وتی یهک شه قام له مالی دایکی
ئه شکانه وه دووره. وتی ئه و کولانه ی مالی کچه که ی لئییه،
رپیک به رانبهر پارکه که یه. واتا وای بو ده چوو. پاشان وتی
له بهری خواره وه یان دووهم ماله یان سیههم مال. وتم:
"ده زانیت ناوی خوئی و خیزانه که ی چییه؟"

هیچی نه وت. دیشان پرسیاره کهم دووباره کرده وه. وتم:
"به م جوړه ئاسانتر ده توانم بیدوزمه وه."

- ته نها ده زانم که ناوی ریتا بوو.

وتی هر هینده ی له باره وه ده زانی که پیی وتم. سو پاسم
کرد و وتم هر گیز ئه م چاکه یهت فه راموش ناکه م. هر چه ند
دنیا نه بووم ئه و شتانه ی پیی وتبووم، به که لکم بین.

به لام رپیک له و کاته دا که ویستم خواحافیزی لی بکه م، له
خومه وه شتیک به می شکمدا هات، شتیک که له و کاته دا پیم

وابوو دهبی لهوی بیرسم. وتم: "تو ناوی دارستانی هورت
بهر گوی که وتوووه؟"

- چی؟

- دارستانی هور، ئه م ناوه له یادداشته کانیدا بوو.
له ناکاو دهراوی دهنگی گورا. ته واوی ئه و حاله تی نارامیه
له پریکدا له نیو چوو.

وتی: "من ئیتر دهبی برۆم. زور درهنگ که وتووم."

وتم: "به ریز سه مه دی!"

چهند جاریکی تریش بانگم کرد، به لام ته له فونه که ی
داخستبووه. پالم به کورسییه که وه دایه وه و په نجه کانم له
پشت سه رمه وه لیکنالااند.

ئه و شه وه تا نزیکیی به ره به یان بیدار بووم. ته واوی شه و
وهک دوو سی شه وی رابردوو، له هۆله که له سه ر مۆبیله که
راکشابووم تا ئه گهر دیسان دهنگی ناله نالم لی بهرز بوویه وه،
ژنه که م گویی لی نه بیته. جار جاره هه لده ستام، تا ته نیشته
په نجه ره که ده پویشتم و له که نار په رده ی په نجه ره که وه
سه یری ئه و خانووانه م ده کرد که له تاریکیدا نقووم بووبوون.
پاشان ده چووم بۆ ژووری نووستن. سه یری ژنه که مم ده کرد
که له سه ر ته خته که ی خه وتبوو و کچه که م که له جینگه که یدا
له سه ر لا خه وی لیکه وتبوو و بوو که له که ی که جلیکی شینی
له به ردا بوو، له باوه ش گرتبوو.

هیندیک جار به دریزایی شه و بیرم له و دواین ساتانه
ده کرده وه که له و ماله ترسناکه دا بووم. هه ولمدا قسه کانی

ئەشكان باش بەیاد بەینمەو. هیچ شتیکی نەوتبوو جگە لەوێ ئەو یادداشتهکانی بو چاپ بکەم. هەر لەو کاتەدا دەیتوانی ناوینشانیک شتیکم پێ بدات کە زۆر ئاسانتر بتوانم بیاندۆزمەو؛ تەنھا هیندە بەس بوو یەک وشە بلیت و من تا ئیستا هەرچۆنیک بوو دەمدۆزینەو.

پاشان بیرێ قسەکانی پێمانم کەوتەو. هەولمدا رێستە بە رێستە بەیاد بەینمەو. مەحال بوو هیچ لەبارەو ئەو یادداشتهکانەو نەزانیت. بە قسەکانیدا دیار بوو کە ئاگای لە هەموو شتیکی ئەشكان هەبوو. لە نەینی و ئاشکرای. دەیزانی ئەشكان دەزگیراندارە و خۆی وتی کەس بەمەو نەزانێو. تەنانت دەزگیرانەکەشی بینیوو. بیرم کردەو باشە بۆچی دەیویست لە منی بشاریتەو؟ وەختیک بیرم لەو کردەو کە دەکریت بەشیک یان هەموو یادداشتهکان لای ئەو بن، زۆر توورە دەبووم. بە خۆم وت باسی دەزگیرانەکەو هیناوتە پیشەو تا من بە لاریدا بەری. لەوانەیشە ئیتر هەرگیز جارێکی تر ئامادە نەبێ قسەم لەگەل بکات. بەدنیاییەو هەر وابوو. بەلام کاتیک باش بیرم کردەو بۆم دەرکەوت دەیتوانی بابەتی دەزگیرانەکەیشیم پێ نەلیت. هیچ پێویستی نەدەکرد من لەم بابەتە ئاگادار بم.

پەردەکان کەمیک رووناک بووونەو کە راکشام لەسەر مۆبیلەکە و چاوەکانم داخست. بیرم لە دوایین شت دەکردەو. مالی دووهم یان سیهه می کۆلانیك بەرانبەر پارکینگ لە نزیکی مالی دایکی ئەشكان. هەروەها کچیک بەناوی ریتا.

دنیا خه ریک بوو تاریک ده بوو که ئوتومؤبیله کهم له شوینیکی نزیکی پارکه که راگرت و دابه زیم. سهیری ده رگای گه وره ی قوتابخانه یه کم کرد که ریک به رانبهر پارکه که بوو و دیواره دریژه که ی تا ئه و شه قامه پانه ی پیچم لی کرد بوو یه وه، دریژه ده بوو یه وه. تهنه شتیک که له ویدات به رچاو نه ده که وت ئه و کولانه بوو که پژمان باسی لیوه کرد بوو.

ئاورم دایه وه و سهیری ده رگای پارکه کهم کرد. چاوم به پیاویک که وت که دانیشتبوو له سهر کورسییه کی نزیک ده رگا که. کاتیک به ره و لای ئه و ده رپویشتم چاوی بریبوو ه من. پاشان بینیم چوو ه ئه و لاه و به ده ست ئاماژه ی بو کردم دانیشتم. سوپاسم کرد و وتم به شوین کولانیکدا ده گه ریم که وتیان روو به رووی پارکه که یه. هه ستایه سهر پی و به ده ست ئاماژه ی به شوینیکی ئه ولای پارکه که کرد. وتی: له ولای پارکه که وه سی کولان هه یه. ده بی له ده رگای رپوژئاواوه برپویت.

سوپاسم كرد. هيشتا چند ههنگاويك لىي دور
نه كه وتبوومه وه گويم لىبوو وتى: 'ببورره!
ناورم دايه وه. وتى: 'من قوم پيشتر نه بينيوه؟'
جوان سهيرم كرد. هيچ وا نه هاته بهرچاوم كه پيشتر نه م
پياوهم بينيى: 'پيم وانىيه، رهنگه...'
وتى: 'قوم له گهل كه سىكى تر لى تىكچوووه.'
بزهى كرد. كه تمه رى و له گهل پيم نايه ناو پار كه كه وه،
بايهكى ساردى به هيز هه لى كرد، هينده سارد كه هه ستم كرد
خهريكم هه لده له رزم. ده سته كانم كردن به هه ردوو گىرفانى
پانتوله كه مدا و چاوم به گوره پانىكى بچووك كه وت كه گلويه
كزه كانى چوارده ورى هه لكرابوون. كه ميك پيشتر، لاي راستم
ناوچه يهكى تاييهت به يارى مندان بوو. كوشكىكى پلاستىكى
له ناوه راستيدا بوو كه له هه ر ژوو ريكييه وه خلىسكىته يهك
سهرى ده رهيتا بوو و له شوينىك، كه وهك پردىك به دهروازهى
كوشكه كه دهگه يشت، زنجىرى جؤلانه يان هه لواسىبوو. به لام
كس له و ناوه نه بوو. ته نانهت كاتىك سهرم سووراند و
سهيرى نه ملاولاي خومم كرد، كه سم نه بينى. ده توت ته نها منم
له و پار كه گوره يه دا. هيشتا سهه مه ترىك له گوره پانه كه وه
دور بووم كه دواچار چاوم به پياويك كه وت خهريكبوو
به ران بهرم ده هات. جلى سپورتى رهشى له به ردابوو و سهرى
داخستبوو. رىك له و ساته دا كه خهريكبوو له من نزىك
ده بوويه وه، سهرى بهرز كرده وه و به و دوو چاله ره شه
گوره يه لى له نىو نه و رووخسازه سپىيه ئىسقانىيه دا بوو،

له من راما. هیشتا گویم له دهنگی ههنگاوهکانی بوو که له پریکدا بۆم ده رکهوت راوهستاوم له ناوهراستی ئه و ریگه باریکه دا و ناتوانم له جیگه ی خۆم بجوولیم. ههستم کرد هه ر ئیستا له سهر ههردوو ئه ژنۆ ده کهومه سهر زهوی، هه ر چۆنیک بوو ئاورم دایه وه بۆ دواوه، به لام کهس له وی نه بوو. ته نانهت له نیو درهخته کانییدا که سم نه بینی. سوورپامه وه و به مشت توند کیشام به ئه ژنۆکانمدا و به ری که وتم. نزیکه ی خه ریکبووم رامده کرد. کاتیک گه یستمه گۆره پانه که، ژنیکم بینی له سهر یه کیک له و کورسییانه دانیشتبوو که به چواردهوری حه وزه که دا دانرابوون. ئه نیشکه کانی خستبوونه سهر ئه ژنۆکانی و سهری دانه واندبوو. به په له به دهوری حه وزه که دا سوورپامه وه و چوومه سهر ئه و ریگه یه ی که پیم وابوو ده چینه سهر ده رگای رۆژئاوای پارکه که. هیشتا زور له گۆره پانه که دوورنه که وتبوومه وه که له ناکاو هه موو جینه ک تاریک بوو. ئاورم دایه وه هیه ک کام له گلۆپه کانی دهوری حه وزه که هه لنه کرابوون، ته نانهت گلۆپه کانی شوینی یاری مندالانیش. ته واوی پارکه که له تاریکیدا نقووم بوو بوو. هه ر له و کاته دا شتیکم بینی؛ سیبه ری دوو کهس که خه ریکبوون له شوینیک له نیوان درهخته کانه وه به ره و لای من ده هاتن؛ ریک به ته نیشتی یه که وه بوون، هینده نزیک که دهتوت په یکه ریکه دوو سهری هه یه. سوورپامه وه و هه ولما رابکه م. به لام دهتوت پینه کانم ناجوولین. حالی که سیکم په یدا کردبوو که خه ریکبوو له ناو ئاودا ههنگاوی ده نا و سات له دوا ی سات له وشکانی دوورتر ده که وته وه.

سیامهک گولشیری

تارمایچه مهرگ

رۆمانی ترسناک

وهرگیبرانی سهروهه عومهه

له سهر ئه و پياده رۆ پانهی له و بهری شه قامه که وه بوو،
 راوه ستام. هه ناسه برکیم پنی که وتبوو. ئاورم دایه وه و
 سهیری پارکه کهم کرد. هه ولما له نیو ده رگا که مینک
 گهره کهی رۆژئاوا یه وه، سهیری دریزی ئه و رینگایه بکه م
 که لیوهی هاتبووم. هیچ شتیک له و تاریکیه دا دیار نه بوو.
 سهرم سووراند و تازه بۆم ده رکهوت له نیو کۆلانیکی تا
 پادده یه ک باریکدا راوه ستاوم، کۆلانیکی که رینک به رانبهر
 ده رگای پارکه که بوو و وهختیک بیرم کرده وه که ده کریت
 هه مان ئه و کۆلانه بی که پژمان باسی کردبوو هه ستیکی
 سهیرم بۆ دروست بوو.

چوومه ناو کۆلانه که وه و به ته نیشته پياده رۆی باشووردا
 رۆیشتم. که مینک دواتر به رانبهر ده رگایه کی ئاسنین راوه ستام
 که شووشه ی شینوه چوارگوشه ی ته نراوی هه بوو. سهیری
 ئه و پلیته زیوینه م کرد که سی جهره سی له سهر بوو. سهرم
 هینایه دواوه و سهیری په نجه ره تاریکه کانی باله خانه که م
 کرد. تازه له و کاته دا بوو بیرم کرده وه ده توانم چی له ناویکی
 ته نیا بکه م؛ ده بوو له دانه به دانه ی ئه م جهره سانه بده م و

بلیم دهمه وئ له گهل کچیک به ناوی ریتا قسه بکه م؟ هر له و
ساته دا سه دان بیروکه ی تر به می شکمدا هاتن، به لام ئیتر بو
هموو ئه م قسانه درهنگ بووبوو. راوه ستابووم به رانبر
مالیک که پیم وابوو ته نها شوینیکه ده توانیت یارمه تیم بدات
و ده بوو په نجه به جه ره سه که یدا بنیم.

په نجه ی ئاماژهم برد به ره و دوگمه ی ره شی جه ره سه که ی
خواره وه و فشارم لی کرد. ، جه ره سه کانی سه ره وه یش
به هه مان شیوه، به لام کهس وه لامی نه دایه وه. له ده رگا که
دووور که وتمه وه و چاوم به په نجه ره ی نیوه کراوه ی نهومی
یه که م کهوت، ریک له نزیک ده رگا که وه. نزیک هه مان ئه و
شوینه ی که من لی راوه ستابووم. په رژینیک ئاسنی ره ش
له به رده م په نجه ره که دا بوو. په رده یه کی سپی چیندار له پشت
شووشه که یه وه به بایه کی ئارام ده جوولایه وه. ویستم برؤم
به ره و ماله که ی ئه ولاتر که ریک له و کاته دا گویم له ده نگیک
بوو. ده نگی خسه خشیک که ده توت له بلندگوی هایفونه که وه
به رگویم ده که وئ. چوومه پیشه وه و گویم راگرت. ده نگی
خسه خسه که به رزتر بووبوو یه وه. په نجه م به رز کردبوویه وه
و بی ویستی خؤم خسته سه ر جه ره سی دووهم و چاوه پروان
بووم. تاویک دواتر گویم له ده نگی پیاویک بوو که زور به
هینواشی وتی: 'کتیه؟'

سه رم برده نزیک پلیتی زیوینی هایفونه که وه. هر
نه مده زانی ده بی چی بلیم. دووباره گویم له ده نگی پیاوه که
بوو که وتی: 'کتیه؟'

خه ریکبوو له هایفونه که دا هاواری ده کرد. کاتی بیر کردنه وه نه بوو. دهستم کرد به قسه کردن. وتم: 'من له هاواریکانی جه نابی ئه ربابیم، ئه شکانی ئه ربابی. له هاوکاره کانیم. یه کیک له هاواریکانی ههردوو کمان ناو نیشانی ئیوهی به من داوه. من بهرله وهی که... تازه بۆم ده رکه وتوو که ئه و پیش ئه وهی ئه و رووداوهی به سهر بیت، ده زگیرانی هه بووه...'

گویم له پیاوه که بوو که به دهنگی بهرز وتی: 'به هه له هاتووی، کاکه گیان.'

وتم: 'تاویک راوهسته تو ده زانیت...؟'

قسه که ی پی بریم و وتی: 'من هیچ نازانم. ئیتر له م جه ره سه یش مه ده.'

گویم له دهنگی داخستنه وهی هایفونه که بوو. سهرم هینایه دواوه. بیرم کرده وه ئه گهر هه ره له سهره تاوه بی هیچ پیشه کییه ک ناوی کچه که م بهینایه، شتیکی دهوت. لانیکه م پیی دهوتم که ده بیت بۆ کام یه ک له م مالانه برۆم. دیسان سهیری پلیته زیوینه که م کرد و به ریکه وتم به ره و ماله که ی ته نیشتیان. هیشتا به ده رگا که نه گه یشتبووم له نا کاو بایه کی سارد هه لیکرد و هه ره له و کاته دا ریک له په نای گویمه وه شتیکم بیست، دهنگیکی هیواش و خاو که وتی 'بگه ریوه!'

هینده روون بوو که هه ره له ویدا، له سهر پیاده رۆکه، له سهر جیی خۆم راوه ستام، نه مده توانی ته نانه ت یه ک ههنگا ویش بۆ پیشه وه بنیم، ته واوی هیزی خۆم کو کرده وه و پاشان بۆ دواوه ئا ورم دایه وه. کهس له پشت سه رمه وه

نه بوو. چهند ساتنیک هر له ویتدا راوه ستام و له پیش خوم
 رامام. گلوپه کانی پارکه که دووباره داگیرسابوون. گوره پانی
 پارکه که به و گلوپه کزانه یه وه له دووره وه دیار بوو. تهنانت
 شوینی یاری منداله کانیشم بینی. له پیاده رڼوکه دابه زیم و
 سهیری نه و مالهم کرد که له جه رسه که یم دابوو. چاوم
 به په نجه ریه کی نیوه کراوه کهوت که تیشکیکی نارنجی کز
 رووناکي کردبوویه وه و له ناکاو له پشت شیشه کانیه وه
 شتینکم بینی؛ سینه ری ژنیک که رینک له پشت په رده که وه
 راوه ستابوو و جلیکی دریزی له به ردا بوو. له جینگه ی خوی
 نه ده جوولا. وهک نه وه ی په یکه ر بیت. که مینک دواتر رووناکیه
 نارنجیه که به ته واوه تی کوژایه وه. ئیتر هیچ شتینکم جگه له و
 په رده یه که خه ریکوو به هوی باوه ده جوولایه وه، نه ده بینی.
 له گهل نه وه یشدا هیشتا هه ستم ده کرد سینه ری ژنه که له پشت
 په رده که وه یه و ده زانیت که من لیره دا را وه ستاوم. به ری
 که وتم به ره و لای مالی سیهم. وهختیک خه ریکوووم له سه ر
 پلیته زیوینه که سهیری دوو ریز جه رسی پینج دانه یم ده کرد
 و بیرم ده کرده وه له کامه یان بدهم، گویم له دهنگیک بوو
 ئاوپم دایه وه و چاوم به پیاویک کهوت که سه ری تا سکی
 له نیو ده رگای نه و باله خانه یه وه ده ره ینابوو که له هر سی
 جه رسه که یم دابوو. خه ریک بوو بانگی ده کردم. پاشان به
 ده ست ئاماژه ی بو کردم. له جینگه ی خوم نه جوولام. دووباره
 به ده ست ئاماژه ی بو کردم که بچم بولای. کاتیک گه یشتمه
 نزیکي، وتی: 'تاویک له مه و پیش تو له جه رسه ی ئیمه ت دا؟'

دهنگیم ناسییه وه هه مان ئەو پیاوه بوو که پێی وتبووم
بههله هاتووی و توند هایفۆنه کهی داخستبوویه وه. سه رم
له قاند. وتی: "داوای لیبووردن ده که م که خراب قسم له گهل
کردی."

دهرگا کهی خسته سه ر پشت. وتم: "تکا ده که م، کیشه یه ک
نییه."

- بوئا، پیم وابی زور خراب قسم کرد.

- وتم خو، کیشه یه ک نییه. ئەوهش ده بی.

سه یری گۆشه یه کی کراسه سپیه که یم کرد که له
پانتۆله که یه وه هاتبووه ده ره وه و له قژه ئالۆسکا وه که ی که
لایه کی، له سوچیکی سه رییه وه بهرز بوو بوویه وه.

وتی: "تو وتت له هاوړیکانی جه نابی ئەر بابی بویت. وایه؟"
سه رم له قاند. وتم: "تو ده تناسی؟"

سه ری داخست. دهستی به ده موچاو و ریشه ته نکه که یدا
هینا که ته واوی روو خساری داپۆشیوو. وتم: "یه کیک له
هاوړیکانی هه ردوو کمان ناو نیشانی ئیره ی به من دا. پێی
وتم بهر له وهی ئەو رووداوه ی به سه ر بیت ده زگیرانی
ماره کردوو."

پیاوه که سه ری هه لبری و سه یری منی کرد. به جوړیک
که بو ساتیک هه ستم کرد قسه یه کی خرابم کردوو. وتم:
"پێی وتم، پێی وتم مالی ده زگیرانه که ی..."

نه یه هشت قسه که م ته واو بکه م. وتی: "ده توانم تکایه کت لی
بکه م؟"

چاوی بریبووہ چاوه کانم. وتم: 'چ تکایہ ک؟'
- دہمہوی تکات لی بکہم بییتہ ژوورہ وہ. من و
ہاوسہرہ کہم زور حہز دہکہین قسہت لہ گہل بکہین.
چاوه پتی نہ کرد من ہیچ بلیم. دہستی دریژ کرد و مہ چہ کی
دہستی بہ دہستہ گہورہ کہی گرت.

له رارهوئیکی تاریکدا که چاو چاوی نه ده بیینی، راره ستاین و
 من دهنگی دهسته کلییکم بیست که پیاوه که له گیرفانی ده ریھتینا.
 پاشان دهنگی سوورانی کلیله که له قوفلی ئه و ده رگایه دا که
 به رانبه ری راره ستابووین. هه ر له و کاته دا روه ناکییه کی که م
 له درزی ده رگاکه وه سه ری هینایه ده ره وه. پیاوه که وتی:
 'فهرمو و هره ژووره وه، تکا ده که م!' له لایه که وه راره ستا
 بوو تا من تیپه رم و چوومه ناو مالیکه وه که ته نها سی گلۆپی
 دیواری کز هۆلیکی زۆر گه وره یان روه ناک کرد بوویه وه.
 پیاوه که به ده ست ئاماژه ی به مۆبیلیکی سی نه فه ری گه وره
 کرد که زیاتر له ته خته خه ویکی یه ک که سی ده چوو. له سه ر
 گوشه یه کی مۆبیله که دانیشتم. رۆیشت به ره و لای میزکی
 نانخواردنی ستیل که له وه به ری هۆله که وه، به رانبه ر په نجه ره
 دریژه گه وره کان بوو. کورسییه کی له نیوان کورسییه کان
 راکتشا، هینای له به رده م مندا داینا و دانیشتم. روه ناکی
 هۆله که هینده که م بوو هه ستم ده کرد له شوینیکم ته نها به
 چه ند مۆمی بچووک روه ناک کراوه ته وه. وتی: 'نازانیت چ
 کاریکی باشت کردووه که هاتووی بو ئیره.'

گیژ بووبووم. هر نه مده زانی بوچی ئەم قسه یه دهکات.
 بوچی داوای له من کردبوو بیتمه ژووره وه؟ بیرم کرده وه
 له وانه یه منی ناسیبیته وه. رهنگه ئاوا زور باشتر بیت. ئیستا
 زور به ئاسانی دهمتوانی له باره ی یادداشته کانه وه له گه
 کچه که قسه بکه م. وتم: "من هر بیریشم لی نه ده کرده وه هینده
 ئاسان ئیره بدۆزمه وه. له و کاته وه ی پیم ناوته ئەم کولانه وه،
 خه ریکبووم بیرم له وه ده کرده وه که چون ده کریت..."

له ناکاو گویم له دهنگیکی سهیر بوو. دهنگیکی وهک لووره ی
 گورگ یان سه گیک که زور له ئیمه وه دوور نه بوو؛ ریک له
 شوینیکی ئەو ماله دا بوو. له پشت یه کیک له م دیوارانه وه دلنیا
 بووم. سهیری پیاوه که م کرد که سهری داخستبوو و دهستی
 خستبووه سه ر ده می. پاشان وتی: "شتیک ده خویت بۆت
 بیتم، شه ربه ت یان چایی؟"

هیشتا دهنگی به رزی لووره که له میتشکما بوو. وتم: "نا،
 سوپاس."

وتی: "تو له هاوکاره کانی بووی، مه به ستم ئەوه یه که له
 یه ک شوین پیکه وه کارتان ده کرد؟"

- له شوینیک پیکه وه کارمان نه ده کرد، به لام هاوکار
 بووین. چون بیلیم، من نووسهرم. بریار بوو پیکه وه کاریکی
 هاوبهش ئەنجام بدهین که...

پیاوه که سهری به ره و لای ده رگا که سووراند و من دهنگی
 چند لیدانیکم له ده رگا که بیست. له جینگه ی خوی هه ستا و
 به په له رویشته ده رگا که ی کرده وه. سهری برده ده ره وه و

گويم ليبوو وتي: "چونه؟"

دهنگي ژنيگم بيست كه بههياوشي وتي: "هر وهك خويه تي."

شتيكي تريشي وت كه تيينه گه يشتم. كه مينك دواتر ژنيكي به ته من هاته ناو ماله كه وه كه جليكي دريژي له به ردا بوو. له جينگه ي خوم هه ستام. ژنه كه هات به ره و پرووم. وتي: "من و ميړده كه م زور سوپاست ده كه مين كه هاتيه ژووره وه."

به ده ست ئاماژهي بو كردم كه دانيشم. هر له ويدا دانيشتم و ده ستم خسته سهر ده سكي دارين و دريژي موبيله كه. چهند ساتيك هر سيگمان بيدهنگ بووين و ته واوي ئه م ماويه ژنه كه له ژيره وه سهيري مني ده كرد. پاشان زور بههياوشي شتيكي وت كه تيينه گه يشتم. سهرم برده پيشه وه و وتم: "چي؟"

- تو ده زاني چي به سهر ئه شكان هاتووه؟

چاوه رپي هه موو شتيگم ده كرد جگه له م پرسيا ره. هر نه مده زاني چي بليم. ژنه كه به جورنيك ئه م پرسيا ره ي كرد بوو وهك بلبي له هه موو شتيگ ئاگاداره و ته نها چاوه رپيه من بيسه لميتم. له گه ل ئه وه يشدا هه ولم دا زور ئارام بم. تفنيگم قووت دا و بههياوشي وتم: "ئيمه پيش ئه وه ي ئه م پرووداوه ي به سهر بي، بريار بوو كاريكي هاوبه ش پيكه وه ئه نجام بده ين. هر ئه وه نده. پاشانيش به نيوه ناچلي مايه وه. من پيم و ابوو هينديك له ياد داشته كان..."

ژنه كه قسه كه ي پي بريم و پرسيا ره كه ي دووباره كرده وه.

وتي: "تو ده زاني چي به سهر هاتووه؟"

سهیری پیاوه که م کرد که له من رامابوو. وتم: 'هه ر ئه و
شته ی که پی م وابی ئیوه ش دهیزانن.'

ژنه که سهیری میزده که ی کرد و پاشان دووباره من. وتی:
'ئیمه ییش تا چهند رۆژ له مه و بهر وهک تو بیرمان ده کرده وه.
پیمان وابوو ئه شکان...'

دیشان گویم له دهنگی لووره یه کی دریژ بوو. ژنه که
هه روا له من رامابوو. سهیری پیاوه که م کرد که دهسته کانی
خستبوونه سهر ئه ژنۆکانی و چاوی له زه و ییه که بریبوو.
روو له ژنه که وتم: 'دهنگی چی بوو؟'

ژنه که وتی: 'ئیمه ییش تا چهند رۆژ له مه و بهر پیمان وابوو
ئه شکان مردوو وه. به راستی پیمان وابوو ئه شکان مردوو وه.'

پیاوه که وتی: چهند رۆژ بهر له وهی ئه و رووداوه روو
بدات، به ریتای وتبوو له گه ل کۆمه لیک که س ئاشنا بووه
که قاچاخی به ئه ندامه کانی جهسته ی مرۆقه وه ده که ن.
له وانه ی مرۆقه کان ده فرینن و پاشان ئه ندامه کانی جهسته یان
ده فرۆشن. وتبووی له گه ل سه رده سه ته که یان په یوه ندی گرتوو وه
و ده یه وی و تاریکی دوور دریژ له باره یانه وه بنووسیت.'

سهیری ژنه که ی کرد. ژنه که سه ری له قاند. پیاوه ک وتی:
'ریتا هیچی به ئیمه نه وتبوو.' به سه ر ئاماژه ی به ژنه که کرد
که له جینی خۆیدا وهک بوخچه یه ک چووبوو به ناو خۆیدا.
وتی: 'من هه ستم کردبوو که شتیک ده زانی، به لام زۆرم لی
نه ده کرد.'

ژنه که وتی: 'منیش بۆم ده رکه وتبوو که شتیکیه تی.'

پیاوه‌که وتی: "مانگیک دواتر به بابته‌که‌مان زانی."
ژنه‌که وتی: "من هینده لیم هه‌لپیچا تا دواجار هاته قسه.
شه‌ویکیان هیندهم قسه له‌گه‌ل کرد تا دواجار وتی ئەشکان
چی پی وتووہ."

پیاوه‌که وتی: "به‌لی، وتی، به‌لام که‌ی؟ ئە‌گه‌ر گه‌ردیک
عه‌قل له‌و می‌شکه پووچه‌یدا بووایه ده‌یزانی که ده‌بوو ئە‌مانه
پیش ئە‌و پرووداوه بلی."

پرووی کرده من و وتی: "ده‌مانویست به‌ری بکه‌وین
برۆین..."

ده‌نگی به‌رزی شتی‌کم بیست. ده‌نگی به‌رزی ئە‌و لیدانه
به‌هیزانه‌ی که نه‌مه‌زانی چین؟ هه‌رسی‌کمان بو‌تاویک بیده‌نگ
بووین. پاشان پیاوه‌که وتی: "ده‌مانویست به‌ری بکه‌وین
برۆین بو‌لای پۆلیس. به‌لام ده‌مانتوانی چی به‌پۆلیس بلیین؟!
بلیین زاواکه‌مان، به‌ناخیری گیانی، چوو‌ته‌ناو باندیکی
قاچاخچیانه‌وه؟ چ به‌لگه‌یه‌کمان به‌ده‌سته‌وه بوو؟ چونکه‌ته‌نها
به‌کچه‌که‌مانی وتبوو بریاره‌بروات تیکه‌لی کۆمه‌لنک تاوانکار
بیست و هیندیک شتی پروووچیان له‌باره‌وه بنووسیت."

ژنه‌که‌ی وتی: "خۆزگه‌برۆیشتینایه."

پیاوه‌که وتی: "ده‌مانویست چییان پی بلیین، ژنه‌که‌ی پۆلیس
به‌لگه‌ی ده‌ویست. نه‌ده‌کرا هه‌روا سه‌رمان دا‌بخه‌ین و برۆین
بو‌لای پۆلیس و هیچ نه‌لین."

له‌کاتی‌کدا له‌جییه‌ک له‌سه‌ر دیواره‌که رامابوو، ده‌ستی
به‌سه‌ریدا هینا. چهند جاریک ده‌ستی به‌و شوینه‌دا هینا که

مووه کانی بهرز بوو بوونه وه. وتی: من نازانم تو به راستی کیت و چنده له گهل ئه و بابایه هاوری بووی. به لام دمه وی ئه وه بزانیته یه که م که سیت که خریکین ئه م بابته ی بو باس ده که یین.

ژنه که وتی: من دوا ی ئه وه ی به بابته که م زانی، دمه ویست بچم بو لای دایکی و هیندیک شتی پی بلیم. به لام...
 پیاوه که قسه که ی پی بری: به لام من نه مهیشت. به م کاره ته نها داغی دلی ئه و به دبه خته مان تازه ده کرده وه. له کوئوه بزانیته که ئه و سه ره رویه راستی به کچه که مان وتووه؟ له کوئوه بزانیته که هر به راستی ئه و شتانه ی له باره ی ئه و قاچا خچیانه وه و تبووی، راست بوون!
 ژنه که له ژیر لیوه وه شتیکی وت و پاشان هه ستایه سه رپی. پیاوه که وتی: بو کوئی؟

- ده بیت بگه ریمه وه بو خواره وه، له وانیه...

- ئیستا نا، دانیشه!

ژنه که له سه ر جتی خوی دانیشه. وه ک بلنی له گهل خوی قسه بکات، وتی: چه زده که م بمرم. چه زده که م هر ئیستا بمرم. خویه گیان، من بکوژه!
 دهستی کرد به گریان. پیاوه که هاواری کرد: دووباره دهست پی کرده وه! به سه! بیبره وه! ماندووت کردم. ئیتر نامه وی گویم له دهنگی گریانه کانت بی!

ژنه که به پشتی دهستی فرمیسه که کانی سرپییه وه. ریک له و کاته دا باشتیرین ده رفهت بوو که پرسیاره که م بکه م، شتیکی

که له و کاته وهی ژنه که پیی نابوو له ناو ماله که وه به می شکمدا هاتبوو. وتم: "کچه که تان شتیکی به سهر هاتوو؟"

پیاوه که له کاتیکدا له ژنه که رامابوو، وتی: "حه زده که م پاشماوه که یشی بیستن."

تاویک بیدهنگ بوو. وهک بلئی خه ریک بوو بیری له شتیکی ده کرده وه. پاشان وتی: "ماوه یه ک دوا ی ئه م بابه ته، و ابزانم یه ک مانگ دواتر، ئاموزاکه ی هاته داوای. چاوی برییه چاوه کانی من، وتی: "ئه گهر پینج که سی باش له م دنیا یه دا هه بن، یه کیکیان ئه وه."

هه ستا و رویشت بو لای ده رگای ماله که، چه ند چرکه یه ک هه ر له ویدا راوه ستا. پاشان بینیم به هیواشی ده رگاکه ی کرده وه و سه ری برده ده ره وه. و ابزانم خه ریک بوو گوئی له شتیکی ده گرت. پاشان گه رایه وه سه ر جینگه که ی خوی. ژنه که به رده وام خه ریک بوو سهیری ئه وی ده کرد. پیاوه که وتی: "من یه کسه ر رازی بووم. دایکیشی به هه مان شتوه. له ماوه ی دوو هه فته یشدا ماموستامان بانگ کرد، ماره مان کردن و کاره که مان ته واو کرد. نه ک وهک ئه و گه وچه که به رده وام ئه مرؤ و سبه یینی ده کرد و دوا جاریش ترسا ناوی کچه که مان بچیته سه ر ناسنامه که ی."

سهیری ژنه که م کرد که خه ریک بوو به هیواشی ده گریا و سه ری بو ئه ملا و ئه ولا ده جوو لاند. پیاوه که وتی: "ده مه وی شتیکت پی بلیم که به ژنه که یشم نه وتوو. ده یشزانم که ئیستا کاتی ئه م قسانه نییه، به لام حه زده که م بزانیته ئه و

سهردهمانه، ئەو ساتانهی که دەمبینی ئەو هیچوپووچەیی
 فەرامۆش کردوو و خەریکه وردە وردە نەریمانی خوش
 دەوی، ئەو ساتانه خۆشترین ساتەکانی ژیانم بوون. تەنانەت
 هیندیک جار بێر دەکەمەووە لە یەکەم ساتەکانی هاوسەرگیری
 خۆیشم شیرینتر بوون. بڕیار بوو مانگیکی تر...

لەناکاو دەنگی بەرزێ قیژەیهکم بیست، قیژەیهکی بەرز و
 درێژ که بووبوو بە لوورە. پاشان گویم لیبوو کەسێک، لە
 کاتێکدا هاواری دەکرد، بە دەنگی بەرز شتیکی دەوت. ژنەکه
 دەستبەجێ لە شوینی خۆی هەستا. هیشتا نەگەیشتبوووە لای
 دەرگا که بینیم پیاو که چوو تەنیشتییهووە. لە دەرگا کهو
 چوونە دەرەووە. گویم لیبوو لە پشت دەرگا کهو قسە لەگەل
 یەک دەکەن. کەمیک دواتر پیاو که دەرگا کهی داخست و
 گەرایهووە سەر جینگە کهی. هیشتا چاوی لەسەر دەرگای
 ماله که بوو و پاشان سەری دانەواند. بێدەنگییه کهی هیندە
 دوورودرێژ بوو که پیم وابوو بیری چۆتەووە من لەوی
 دانیشتووم و چاوهریم قسەکانی تەواو بکات. تاویک دواتر
 سەری هەلبەری و سەیری منی کرد، بە شیوهیهک وەک بلیی
 یەکەم جارە سەیرم دەکات. پاشان وتی: "تۆ تا چ ئەندازەیهک
 دەتناسی؟"

وتم: "کئی؟"

- مەبەستم هەر ئەو هیچوپووچەیه. تا چ ئەندازەیهک
 دەتناسی؟

- زۆر نەبوو. ماوهیهک پیش ئەو هی ئەو رووداوهی

به سهر بی، له گه لیدا ئاشنا بووم.

چاوی له سهر من راگرتبوو. حالی که سئیکی هه بوو که تازه ههستی کردبوو ته واوی رازی ژیانی خوی بو غه وارهی که باسکردوو. پاشان وتی: "تو هاتبووی بو ئیره تا له گه ل ریتا قسه بکهیت، وایه؟"

سهرم له قاند. وتم: "پیشتریش پیم وتی. من بریاربوو له گه ل ئه شکان کاریکی هاوبهش بکهین. من پیم وابوو ده کری هیندیک له یادداشته کانی ئه شکان لای کچه که تان به جیمایی." ئاره زووم کرد هیچ شتیکی تر نه پرسئی، چونکه به نیاز نه بووم یهک وشهیش له بارهی هیچه وه قسه بکهیم. پیاوه که وتی: "تو بو کاریکی تر بو ئیره هاتووی، ئه وسا من خه ریکم بهم قسانه ماندووت ده کهم."

دهستم له سهر دهسکی مؤبيله که لابرده و که میک هاتمه پیشه وه، وتم: "ماندووت نه کردم. به راستی چه زده کهم بزانه چی بووه."

چاوی بریبوووه من. پاشان وتی: "ئیمه تا پیش ئه وهی تو بنیت بو ئیره، ئهم بابه ته مان به هیچ کهس نه وتبوو، به لام نازانه بوچی وه ختیک له هایفونه که دا قسه م له گه ل کردیت..." دیسان چند ساتیک بیدهنگ بوو. له شوینیک له سهر زه وویی که رامابوو و خه ریکبوو بیری ده کرده وه. وتم: "پاشان شتیک بووی دا؟ مه بهستم دواي ئه و کاته یه که له گه ل ئاموزاکه ی هاوسه رگیری کرد؟"

بووی کرده من. وتی: "چی؟"

- دواى ئەوهى له گهل ئاموزاکهى هاوسهرگیری کرد،

شتیک به سهر کچه که تان هات؟

چاوهکانى باریک بووبوونهوه، به جۆریک که له دوو هیلێ باریک دهچوون. وتی: "ریک ههفتهیهک له مه و بهر ئەم کاتانه دانیشتبووین له پشت ئەو میزهوه و خهریکبووین شیومان دهخوارد... به سهر ئاماژهی به میزی نانخواردنه که کرد. "خهریکبووین شیومان دهخوارد که مۆبایله کهى جهرهسى بۆ هات. ديسان دهستی هینا به سهریدا. خهریکبوو ههولى دها ئەو چهپکه مووهى له گوشهیهکی سهریدا بهرز بوونهتهوه، تهخت بکات. وتی: "وهختیک مۆبایله کهى هه لگرت چووه سووچیکى ژووره که. منى گهوج بینیم که دهراوى دهنگى له گهل هه میسه جیاوازه. هه ستم کرد شتیکی به سهر هاتووه. "مشتیکی توندی کیشا به له پی دهسته کهى تریدا. له ناکاو هه ستم به ژنه که کرد که چند ههنگاوێک له دوورى ده رگا که وه راوه ستابوو و خهریکبوو سهریری ده کردم. ههر هه ستم به هاتنه وهى نه کردبوو. ته نانهت دهنگى ده رگا که یشم نه بیستبوو. پیاوه که پرسى: "چۆنه؟"

ژنه که سهری له قاند و پیلوو هکانى خستنه سهر یه ک. وتی:

"خهوت."

پاشان له وسهری مۆبایله که وه دانیشت و . پیاوه که پروی کرده من و وتی: "به ئیمه ی وت فه رزانه بووه، یه کیک له هاوړی نزیکه کانى. پاشانیش کومه لیک دروی نا به سهر یه که وه. وتی سبه ی شه وه که ی بریاره برۆن بۆ بینینی یه کیک

له هاوړيگانيان که خهريکه بو دريژهدان به خونيدنی نازانم
چی دهروات بو کاولبوويهک.

ژنه که وتی: "ته گهر به منی بوتایه کی بووه ته له فونی بو
کردووه، مه حال بوو بهيلم پروات."

فرمیسه که کانیم بینی که له گوشه یه کی چاوه کانیه وه
سه راوژیر بوو بوون. پیاوه که وتی: "من پیم وت نه ریمانیش
له گهل خوی بهریت، به لام هزار قسه ی پروپوچی کرد که
ده بیت خوی به ته نیا پروات."

به هیواشی وتم: "کی ته له فونی بو کردبوو؟"

ژن و پیاوه که سهیری یه کترین کرد. نا ارامانه چاوه پری
بووم ناوی که سیک بهینن که پیشبینیم ده کرد کئی. هر له و
کاته دا گویم له دهنگی به رزی کچه که بوو که بانگی دایکی
ده کرد. ژنه که سه راسیمه هه ستایه سهر پی. وتی: "من ده بی
بگه ریمه وه بو خواره وه."

چاوه پیم کرد تا له ده رگا که چووه ده ره وه. پاشان دیسان
پووم کرده وه پیاوه که. وتم: "کی بوو ته له فونی بو کردبوو؟"
پیاوه که وتی: "ئه و شه وهی که له و شوینه گه رایه وه، من
له ویدا دانیشتبووم و به ناخیری گیانم خه ریکبووم روظنامه م
ده خوینده وه." به دست کورسیه کی له سووچی میزی
نانخواردنه که دا پیشان دا: "ده رگا که ی کرده وه و یه کسه ر
چووه ژووره که ی." که میک به رز بوویه وه و کورسیه که ی
هینایه پیشه وه. پوو له من نووشتایه وه. وتی: "ده توانی
پیشبینی بکه ی من ته مه نم چهنده؟"

جوان سهیری رووخساریم کرد. ههستم کرد زور پیرتره له ته مهنی خوی. له وانهیشه قرژی هینده پیر پیشانی بدا. وتی: "ته مهنم په نجاوشهش ساله. سویند دهخوم، به ههرچی پیروزییه سویند دهخوم که لهم په نجاوشهش ساله دا سیمای وام نه بینووه."

تازه له و کاته دا بوو که بوم دهرکهوت سهرمان له یهک نزیک کردوتهوه و له یهک راموین. پیاوهکه وتی: "رهنگ و رووی وهک مردووهکانی لیهاتبوو. ههر له و کاته دا بهخوم و تئگهر کچهکه م بمری، رووخساری بهم جورهی لیدی." سهری داخست و من دلۆپه فرمیسیکم بینی که خهریک بوو له گوشههی چاوهکانی دهتکا. چهند ساتیک بیدهنگ بوو. وتم: "چی رووی دابوو؟"

سهری بهرز کردهوه. بهو چاوه تهرانهیهوه له من راما. وتی: "پیی وتم ئهشکان زیندووه."

تهواوی ئه م ماوهیه، له و کاتهوهی ئه و تهرمه دوزرابوویهوه، ساتیک نهبوو من له قوولایی ناخمهوه و بیر بکه موه که ئهشکان مردووه. ئیستا کهسیک بهرانبهرم دانیشتبوو و خهریکبوو دهیوت زیندووه. له ناکاو حالیکی زور سهیرم پهیدا کرد. تازه دواي ئه و رستهیه بوو که دواي ئه و ههموو ماوهیه بوم دهرکهوت ئهشکان هیشتا زیندووه، بهراستی زیندووه. حالی کهسیکم ههبوو که له مۆتهکهیهکی ترسناک بهئاگا هاتوتهوه و پاشان بوی دهرکهوتووه که ئه و مۆتهکهیه هیشتا ههر له گه لیدایه.

بی ویستی خۆم چوومه دواوه و پشتم توند نووساند به
مۆبیله که وه. بویه وام کرد چونکه ههستم کرد ته وای گیانم
دهله رزیت. ته نانهت بو چند ساتیک ههستم کرد ژووره که به
دهوری سه رمدا ده سوورپته وه. پاشان دهستم خسته سه ر
قاچه کانم که خه ریکبوو یه کبینه و به توندی دهله رزین. ههستم
کرد پیاوه که یش بهم حاله می زانیوه، چونکه خه ریکبوو به
شیوه یه کی واتادار سه یری ده کردم. وتی: "ده زانم که تووشی
شوک بوویت، چونکه خۆیشم هه ر وام به سه رهات."

دهتوت خه ریکه قسه کانی له شوینیکی دووره وه ده بیستم.
له شوینیکی زۆر زۆر دووره وه. که میک خۆم هینایه پیشه وه
و توند ئەژنۆکانم گرت. دیسان گویم له دهنگی به رزی چند
لیدانیک بوو و یه کسه ر دوا ی ئەوه دهنگی قیژه یه ک به رز
بوویه وه. پیاوه که وتی: "سی رۆژ دواتر له ناکاو تای لی هات.
ته وای شه و تا به یانی له نه خووشخانه بووین. له و کاته وه ی
که راوینه ته وه..."

دیسان دهنگی قیژه به رز بوویه وه. دهنگی قیژه یه ک که
ههستم کرد ته وای ماله که ی له رزاند. پیاوه که بو ساتیک
بیده نگ بوو. هه ردوو کمان خه ریکبووین گویمان له دهنگی
لیدانه کان ده گرت. پاشان پیاوه که وتی: "ده زانی ژنه که م چی
ده لی؟"

ته نها خه ریکبووم سه یرم ده کرد. وتی: "ده لی ئەو شه وه
خۆی نه بووه. ده لی ریتا رۆحه که ی بینیه وه. ده لی هینده تر ساوه
که شیت بووه؟ ده لی... سه ری داخست و به په نجه کانی

توند چاوه کانی هه لگۆفی. پاشان وتی: "من باوه ر ناکهم. ئهو چه په له تهنانهت جهسته یشی نه بوو، چ بگات به رۆح. تهنه ئه وه ده زانم که هه رچییهک بووه، به لایه کی به سهر هیناوه، هه رچییهک بووه، تهنانهت ئه گهر..."

سه ری سوورپاند به ره و لای ده رگاکه و من گویم له دهنگی چه ند هه نگاوێک بوو که خه ریکبوون له سهر پلیکانه کان رایانده کرد. پیاوه که هه ستا و به په له رۆیشت به ره و لای ده رگاکه و کردییه وه. گویم لیبوو ژنه که وتی: "ته له فۆن بو نه ریمان بکه. خیراکه! حالی زۆر خراب بووه."

پیاوه که رۆیشت به ره و لای کاوتتهری چیشتخانه که که من تازه خه ریکبووم ده مبینی. ته له فۆنه که ی له سهر کاوتتهره که هه لگرت و ژماره یه کی وه رگرت. پاشان هه روا که به هینواشی له گه ل که سینک قسه ی ده کرد، چوو ه ناو چیشتخانه که وه. تاوێک دواتر ته له فۆنه که ی داخسته وه. ژنه که که له ناوه راستی هۆله که دا راوه ستابوو، وتی: "چی وت؟"

- نه یه توانیوه بیدۆزیتته وه.

- ئیستا چی بکه ین؟

- وتی خۆی تا بیست خوله کی تر دیت بو ئیره.

ژنه که سوورپایه وه به ره و لای ده رگاکه. پیاوه که دوا ی که وت. پیکه وه له ده رگاکه چوو نه ده ره وه. گویم لیبوو که پیکه وه قسه ده که ن. که مێک دواتر پیاوه که ده رگاکه ی کرده وه. پنی وتم: "ده ته وئ ببینیت؟ هه سته وه ره. وه ره بزانه ده توائن چی له مروفنیک بکه ن."

راوه ستابوو به رانبهر ده رگاکه، چاوه پروانی من بوو.

سهرمای ئه و په رژینه ئاسنینه ی توند دهستم پیوه گرتبوو،
 خزابووه ته و اوی گیانمه وه. ته نانه ت ههستم ده کرد له گهل
 هه ناسه کانم هه لم دیته دهره وه. خه ریکبووم به دوی ئه و
 دووانه دا دهر ویشتمه خواره وه که له و پرووناکییه کزه دا زیاتر
 له دوو تارمایی ده چوون. ئه ژنوکانم هینده سست بوو بوون
 که له له سهر پلیکانه یه ک راوه ستام و توند له پی دهسته کانم
 پیدا هینان. هیشتا چند پلیکانه یه ک مابوو که دیسان گویم له
 دهنگی لووره یه ک بوو. خه ریکبووین نزیک ده بووینه وه، زور
 نزیک. که میک دواتر چاوم به تاله پرووناکییه ک که وت که له
 درزی دهر گایه که وه هاتبووه دهره وه. گویم له دهنگی پیاوه که
 بوو که به هیواشی شتیکی وت. له و پرووناکییه که مه دا بینیم
 که هه ردووکیان راوه ستاون له بهر دهرگا و خه ریکن به گوپی
 به کتردا ده چرپینن. من چند هه نگاویک دوور له دهرگا که وه
 راوه ستام. ژنه که ویستی بچیته ژووره وه که پیاوه که قولی
 گرت و به هیواشی شتیکی پی وت. پاشان ئاوری دایه وه و
 سهیری منی کرد؛ وهک ئه وه ی تازه بیری که وتبیته وه من

له پشت سه‌رییه‌وه له راره‌وه‌که‌دا راره‌وستاوم. به دهستی
 ئاماژه‌ی به من کرد. کاتیک ده‌چوومه پیشه‌وه، ژنه‌که
 ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و چووه ژووره‌وه. پیاوه‌که به‌هیتواشی
 وتی: "من توانام نییه. دایکی زور له من به‌هیزتره."

له پشت سه‌ری پیاوه‌که‌وه چوومه ژووره‌وه و پیم نایه
 ژووریکی لاکیشه‌ی بچووه‌که‌وه که جگه له کورسییه‌کی
 دارین، هیچی تیدا نه‌بوو. پاشان به شوین ژن و پیاوه‌که‌دا به
 راره‌ویکی باریک و دریزدا که هیچ گلۆپینکی تیدا هه‌لنه‌کرا‌بوو
 تپه‌رین. هیشتا به کوتایی راره‌وه‌که نه‌گه‌یشتبووین که
 ده‌نگیکی کچانه‌ی ناسکم بیست: "که‌سینکتان له‌گه‌ل‌دایه؟"

هه‌رسینکمان راره‌وستاین. ژنه‌که ئاوری دایه‌وه و سه‌یری
 ئیمه‌ی کرد. وتی: "به‌لئ، ئه‌زیزم. پیاویک هاتوو تو ببینی."
 پاشان که‌وته‌وه ری. له کوتایی راره‌وه‌که‌دا له‌به‌رده‌م
 ژوورینکدا راره‌وستاین. ژنه‌که رووی کرده من و به‌هیتواشی
 وتی: "زور له‌سه‌رخۆ بن."

پیاوه‌که سه‌ری له من نزیک کرده‌وه و به‌هیتواشی به‌گویمدا
 چرپاندی: "ده‌کرئ تکات لی بکه‌م هیچ له‌باره‌ی ئه‌شکانه‌وه
 نه‌لیت؟"

سه‌رم له‌قاند. به‌شیوه‌یه‌ک که واتا خه‌یالت ئاسووده‌بی.
 ژنه‌که ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و هه‌رسینکمان چووینه ژووره‌وه.
 له‌ژیر ئه‌و رووناکییه‌ کزه‌ی له‌ته‌نها گلۆپی سه‌ر دیواره‌که‌وه
 بلاو ده‌بوویه‌وه، کچه‌که‌م بینی که له‌سه‌ر ته‌ختیکی گه‌وره‌ی
 دووکه‌سی راکشاوه و خه‌ریکه به‌چاوه نیوه‌کراوه‌کانییه‌وه

سه‌یری ئی‌مه ده‌کات، رووخساری هی‌نده بی‌گه‌رد بوو که بو
تاوینک له بیرم چوو‌یه‌وه ئه‌و لووره به‌رز و ترسناکانه‌ی
له نه‌ومی سه‌ره‌وه بیستبوومن، له‌م بوونه‌وه‌ره ناسک و
جوانه‌وه بوون. ژنه‌که چوو له‌ی سه‌ریه‌وه. وتی: "باوکت
ته‌له‌فونی بو نه‌ریمان کرد. خه‌ریکه دیت." *سه‌ریه‌وه*
کچه‌که بزه‌ی کرد. خه‌ریکبوو سه‌یری منی ده‌کرد. پیاوه‌که
چوو په‌یشه‌وه. وتی: "ئه‌مه له هاورینکانی نه‌ریمان." *سه‌ریه‌وه*
سه‌رم بو کچه‌که له‌قاند و له‌ژیر لیوه‌وه سلوم کرد. ژنه‌که
وتی: "باشتری کچه‌که‌م؟" *سه‌ریه‌وه*
کچه‌که له کاتینکا هیشتا نیگای له‌سه‌ر من بوو، سه‌ری
له‌قاند. وتی: "ئیستا خه‌ریکبووم خه‌ویکی سه‌یرم ده‌بینی،
خه‌ویکی زور زور سه‌یر." *سه‌ریه‌وه*
پیاوه‌که چوو ته‌نیشت ته‌خته‌که و له‌ی ژنه‌که‌وه
راوه‌ستا. وتی: "چ خه‌ویک؟" *سه‌ریه‌وه*
کچه‌که وتی: "خه‌وم بینی له دارستانیکی زور ترسناکدام،
دارستانیک که هه‌موو لایه‌کی ته‌م گرتبووی. پاشان ده‌ستم کرد
به‌راکردن. ده‌مویست به‌جوریک له‌وی بی‌مه‌ده‌وه. به‌لام
هه‌رچی زیاتر رامده‌کرد، مه‌ودای نیوان دره‌خته‌کان له‌یه‌که‌وه
که‌متر ده‌بوویه‌وه. به‌ده‌ستم لق و گه‌لاکانم لاده‌دا و رامده‌کرد.
پاشان له‌ناکاو هه‌ستم کرد یه‌کیک به‌دوامه‌وه‌یه. شتیکی سه‌یر
و سه‌مه‌ره که ریک له‌پشت سه‌رمه‌وه له‌نیوان دره‌خته‌کاندا
بوو. هه‌رچی رامده‌کرد له‌ده‌ستی رزگار نه‌ده‌بووم. پاشان
گه‌یشتم به‌شوینیک که ئیتر دره‌ختی لی نه‌بوو." *سه‌ریه‌وه*

چاوه‌کانی داخستن و سه‌ری خسته سهر پشٹییه
 گه‌وره‌که‌ی و بوئه‌ملاو ئه‌ولا رایوه‌شانده. جه‌سته‌ی خه‌ریکبوو
 له‌ژیر ئه‌و به‌تانیه ئه‌ستورده‌دا که درابوو به‌سه‌ریدا، پیچی
 ده‌خوارد. ده‌موچاوی تیکچرژابوو. له‌خومه‌وه چوومه
 پیشه‌وه و سه‌یری ددانه‌کانیم کرد که خه‌ریکبوو ددانه‌جیره‌ی
 پی ده‌کردن. پاشان لئوه‌کانی به‌شئوه‌یه‌کی سه‌یر کرانه‌وه.
 پیاوه‌که نووشتایه‌وه به‌سه‌ریدا و شاننه‌کانی گرت. به‌دهنگی
 به‌رز وتی: ریتا، ئه‌زیزم، چی بوو؟ ریتا، گویت له‌دهنگه؟
 چاوه‌کانت بکه‌ره‌وه، ئه‌زیزی دلم! له‌گه‌ل تومه!
 ژنه‌که ده‌ستی کچه‌که‌ی گرت. وتی: گویت لئیه‌بابه‌چی
 ده‌لی؟ گویت له‌دهنگه؟ ریتا!

هه‌ر له‌وکاته‌دا ده‌نگی مرخه‌مرخیکی وه‌ک ده‌نگی به‌راز
 له‌ده‌می هاته‌ده‌ره‌وه، مرخه‌مرخیک که ئه‌گه‌ر ئه‌و کچه‌م
 به‌رانبه‌ر خۆم نه‌بینیایه، گومانم نه‌بوو که له‌ده‌می ئاژه‌لئیکه‌وه
 هاتۆته‌ده‌ره‌وه. ژن و پیاوه‌که خه‌ریکبوون به‌ده‌نگه‌به‌رز
 بانگیان ده‌کرد. پیاوه‌که چه‌ند جاریک به‌پشٹی ده‌ستی له
 رووخساری کچه‌که‌ی دا. ژنه‌که به‌ده‌نگی به‌رز وتی: 'خۆزگه
 پیت بوتایه‌په‌له‌بکات.'

پیاوه‌که توند به‌ده‌ست شاننه‌کانی کچه‌که‌ی راوه‌شانده که
 ئیستا هه‌موو جینه‌کی رووخساره‌سپیه‌که‌ی هیللی شین و
 مۆری له‌سه‌ر دروست بووبوو. بو‌ساتیک، ریک له‌وساته‌دا
 که سه‌ری نووشتانه‌وه و له‌نزیک قۆلی باوکیه‌وه ده‌می
 کرده‌وه، چاوم به‌دوو زامی بچووک له‌سه‌ر گه‌ردنی که‌وت

که نزیکی یهک بوون. پیاوه که له ناکاو دهستی لایرد. هاواری کرد: 'ریتا!'

هەر لهو کاته دا کچه که چاوه کانی کرده وه که خوین گرتبوونی و سهیری منی کرد که ریک به سهر سه ریه وه راوه ستابووم و لئی رامابووم. بهو دهمه کراوه زله یه وه بزهی بو کردم. هەر ریک لهو کاته دا بوو که ههستم کرد به شیوه یهک لئی نزیک بوومه ته وه که هینده به سه له چاوترووکانیکا سهری بهرز بکاته وه و دوو کون به ته نیشتی یه که وه له سهر ملم دروست بکات. سهرم برده دواوه. کچه که هیشتا خه ریکبوو سهیری منی ده کرد. هیله شین و مؤره کانی سهر دهموچاوی خه ریکبوون کال ده بوونه وه. ههستم به پیاوه که کرد که ئه ویش له ته خته که دوور که وتبوویه وه. ژنه که هیشتا له ته نیشت ته خته که وه راوه ستابوو و مه چه کی کچه که له دهستیدا بوو. پاشان ئاوری دایه وه بو لای پیاوه که. وتی: 'ده بیت کاریک بکهی. من ئیتر توانام نه ماوه. ناتوانم ببینم کچه که له بهر چاومدا په رپه ر ده بیت.'

سهیری ریتام کرد که ئیستا سهری نابوو ه سهر سه رینه که و بهو سیما بینگه ردهی چهند خووله ک له وه و پیشه وه، له دایکی رامابوو. وهک ئه وهی هیچ پرووی نه دابن. ژنه که دیسان وتی: 'بیستت چیم وت؟ هەر ئه مشه و ده بیت کاریک بکهین. ئیتر ئاماده نیم گوئی له ئاموژگاریه کانی نه ریمان بگرم.'

نزیکه ی خه ریکبوو هاواری ده کرد. کچه که وتی: 'گه یستم به شوینیک که ئیتر یهک دره ختیسی لئ نه بوو.'

خه ریکبوو به جورینک قسه‌ی ده‌کرد وه‌ک بلنی هیچی له‌و دیمه‌نه ترسناکه‌ی تاوینک له‌وه‌وپیش بیر نه‌ماوه. ژنه‌که تاوری لی دایه‌وه. کچه‌که وتی: 'نازانم نه‌وه چی بوو، دایه، به‌لام هه‌رچییه‌ک بوو، خه‌ریکبوو پیم ده‌گه‌یشته‌وه.'

ژنه‌که وتی: 'پتیوست ناکا بیری لی بکه‌یته‌وه، نه‌زیزی دلم. هه‌رچییه‌ک بووه ته‌واو بووه. خه‌وت بینیه‌وه.'

کچه‌که له‌ میچه‌که رامابوو. وتی: 'پاشان له‌ویدا چاوم به‌ نه‌شکه‌وتینک که‌وت. نه‌مده‌توانی کارینکی تر بکه‌م. ناچار بووم برۆمه‌ ناو نه‌و نه‌شکه‌وته‌وه. رامکرده‌ ناو نه‌شکه‌وته‌که‌وه و پاشان له‌ گۆشه‌یه‌ک دانیشتم. به‌لام که‌مینک دواتر ده‌نگی نه‌و بوونه‌وه‌ره‌م بیست. سه‌یری منی کرد و وتی: 'له‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌شکه‌وته‌که‌ بوو. ده‌یزانی من له‌وی خۆم شارده‌وته‌وه.'

دیشان رووخساری تیچکوه‌وه‌وه. پیم وابوو دیشان تووشی نه‌و حاله‌ته‌ بووه‌ته‌وه، به‌لام چاوه‌کانی کردنه‌وه و سه‌یری ژنه‌که‌ی کرد. وتی: 'هه‌ستام و له‌ شوینینک له‌ پشتی نه‌شکه‌وته‌که‌وه ده‌ستم کرد به‌ راکردن. هیچ شوینینکم نه‌ده‌بینی. ته‌نہا خه‌ریکبووم رامده‌کرد. ده‌مزانی که‌ نه‌و بوونه‌وه‌ره‌ له‌ پشت سه‌رمه‌وه‌یه. زۆر ترسناک بوو. زۆر ترسناک بوو، دایه‌.'

نووشتایه‌وه به‌سه‌ر ده‌سته‌کانی دایکیدا و من گویم له‌ ده‌نگی به‌رزی هه‌نسکدان بوو. ژنه‌که وتی: 'هیچ نییه‌ نه‌زیزم. ته‌نہا خه‌وینک بووه‌.'

ده‌ستی هینا به‌سه‌ر سه‌ری کچه‌که‌دا. وتی: 'مروؤف کاتینک نه‌خۆش ده‌که‌ویت، له‌م خه‌وانه‌ ده‌بینی. منیش تا‌حه‌ز که‌ی...'

دەنگی گریانی کچەکه وەستایەوه. پاشان بینیم سەری
لەسەر دەستی دایکی هەلبەری و ملی بەهێواشی سوورپاند
بەرەو لای من. دەوری چاوەکانی لە پریکدا هیندە شین
بووبووێهوه که لە دوو چالی رەش دەچوون. روو لە من
وتی: "من تۆ دەناسم. تۆم پیشتەر بینووه. تۆ دویشەویش هەر
لێرە بووی. سویند دەخۆم که تۆ دەناسم."

راوەستابووم لە ناوەراستی ئەو ژوورەدا و هەر نەمدەزانی
چی بلیم. "کچەکه ئاوری دایهوه بو لای ژنەکه. وتی: "ئەمە
لێرە چی دەکات؟"

ژنەکه وتی: "خۆ پیمان وتی. ئەو یەکیکە لە هاوڕیکانی
نەریمان. ئەمشەو هاتووێه که..."

کچەکه هاواری کرد: "درۆ دەکات. هەمووتان خەریکن
درۆ دەکەن."

دیسان سەری زۆر بەهێواشی سوورپاند بەرەو لای من. لە
بنی قورگییهوه هاواری کرد: "بوچی هاتووی بو ئێرە؟ بوچی
هاتووی بو ئێرە؟"

بو ساتیک گلۆپەکهی بان سەری کۆژایهوه و هەلبووێهوه.
هاواری کرد: "کن بە تۆی وتووێه بیی بو ئێرە؟"

دەموچاوی وەک گەچ سپی بووبوو. هاواری کرد: "ون بە
لێرە، چەپەل! ونه!"

دەستیم بینی دەچوو بەرەو لای ئەو لایته بچووکهی
لەسەر میزە هەنگوینییهکهی تەنیشتی تەختەکه بوو. سەرم
لابرد و لایتهکه توند بەر دیوارەکه کهوت. پاشان سەری

وهک مار هینایه پیشهوه. تهواوی رووخساری پر بووبوو له
هیلی شین و مور. هر له و کاته دا ده می کردهوه و روو له
من هاواری کرد. هاواریک که له نه ره ی ئاژهل دهچوو. پاشان
به هیواشی به تانییه که ی له سهر خوی لابرده. پیاوه که هاواری
کرد: "ریتا!"

کچه که له تهخته که ی هاته خوارهوه. سهری تهواو له سهر
شانی خوار کردهوه و بزهی کرد، به جوریک که ددانه سپییه
به رازناساکانی ده رکه وتن. پاشان ههردوو دهستی به ره و لای
من دریتژ کرد. به هیواشی وتی: "وه ره بو ئیره! وه ره بو ئیره!
بچکوله!"

دیشان گویم له دهنگی هاواری پیاوه که بوو: "ریتا!"

کچه که وتی: "وه ره بو ئیره، درۆزنه بچکوله که!"

به ریکهوت به ره و لای من. ژنه که هاواری کرد: "ریتا!"
و به دهوری تهخته که دا سوورپایه وه. به لام چهند ههنگاوینک
دوو له کچه که وه راوهستا. کچه که دیشان وتی: "وه ره بو
ئیره، بچکوله."

من له جیگه ی خۆمدا راوهستابووم و تهواوی
ماسوولکهکانی گیانم وهک داری وشکیان لی هاتبوو. بو
ساتیک سهیری دایک و باوکیم کرد که ئیستا له ته نیشت
یه که وه راوهستابوون و خه ریکبوون به دهنگی به رز هیندیک
شتیان دهوت که من هر لیان تینه ده گه ی شتم. کچه که ئیتر
هیچی وای نه مابوو بگات به من که تهواوی هیزی خۆم

تارمايي معرک

کر کرده و له پرنکدا ههستم کرد پاشه و پاش به ره و لای
دهرگا که ده روم. ریک له و کاته دا که ویستم بسوورینه و ده و
بوی ده ر بچم، له دواوه بهر شتیک که وتم.

گهنجیکی بالابهرز به په له به ته نیشتی مندا تیپه ری، کاتیک
 به ره و لای ته خته که ده رۆیشت، کچه که وهک گیانداریک که
 رامکه ره که ی بینیبیت، گه رایه وه سهر ته خته که ی. راکشا و
 به تانییه که ی دا به خۆیدا. روو خساریم ده بینی که خه ریکبوو
 بزه ی ده کرد. هیچ نیشانه یه که له هیله شین و موره کان
 نه بوو. ئیستا هه مان ریتای بیگه رد و نه خووشی چهند ساتیک
 له وه و بهر بوو که له سهر ته خته که ی راکشابوو. به هیواشی
 وتی: "منت ته نیا به جیهیشتبوو؟"

گه نجه که که گومانم ده کرد ده زگیرانه که ی بی، وتی: "من
 هیچ کات تو به ته نیا جیناهیلیم."

ئاوړی دایه وه و سهری بو من له قاند که له ناو ده رگا که دا
 راوه ستابووم. کچه که وتی: "ئیتر هه رگیز له لای من مه رۆ."
 ئارام پیلوووه کانی خستنه سهر یه ک. ژنه که رووی کرده
 کوره گه نجه که و وتی: "نه تدوزییه وه؟"

کوره گه نجه که له کاتیکدا له ریتا رامابوو، وتی: "نا."
 ژنه که وتی: ده بیت هه ر ئه مشه و کاریک بکه ین. ئیتر نامه وی
 ده ست بخه ینه سهر ده ست. هه ر ئه مشه و ده بی بیخه وینین.

دهسته‌کانی برد بۆ لای دهموچاوی. کورپه گه‌نجه‌که ئاوری
دایه‌وه بۆ لای پیاوه‌که که ئیستا چند هه‌نگاوێک له‌ولای
منه‌وه پالی به‌ دیواره‌که‌وه نابوو و له‌ شوینیک رامابوو.
رووخساری به‌و قژه ماشوبرنجییه‌یه شیواوه‌یه‌وه هینده
تیکچرژابوو که پیم وابوو چه‌ندین سال به‌سه‌ر ئه‌و کاته‌دا
تیه‌ریوه که بۆ یه‌که‌م جار بینیبووم. کورپه گه‌نجه‌که وتی:
'بۆ هه‌ر شوینیک که بیری لی بکه‌یته‌وه ته‌له‌فونم کرد. هیچ
هه‌والیکی نییه‌.'

ژنه‌که وتی: "به‌دنیاییه‌وه که سانیکی تریش هه‌ن، که سانیکی
تریش هه‌ن که سه‌ر له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی ده‌رکه‌ن."

گه‌نجه‌که به‌ تیله‌ی چاو سه‌یریکی منی کرد. پاشان رووی
کرده ژنه‌که. وتی: "به‌لام شتیکم بۆ ده‌رکه‌وتوو. ده‌زانم که
پنی له‌ تاران نه‌خستۆته ده‌ره‌وه. هه‌ر لی‌ره‌یه‌."

پیاوه‌که وتی: "ئه‌گه‌ر نه‌توانی بیدۆزیته‌وه چی؟"

ژنه‌که ئاوری دایه‌وه بۆ لای پیاوه‌که. وتی: "من ئیتر
نامه‌وی چاوه‌ری بکه‌م. هه‌ر ئه‌مشه‌و دهمه‌وی بیخه‌وینین."
خه‌ریکبوو ده‌گریا. وتی: "ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌مشه‌و شتیکی لی بی
چی؟ من ئیتر نامه‌وی چاوه‌ری بکه‌م."

پیاوه‌که وتی: "هیواش! بیداری ده‌که‌یته‌وه."

ژنه‌که وتی: "ئیترا نامه‌وی چاوه‌ری ئیوه بکه‌م."

پیاوه‌که ویستی قسه‌یه‌ک بکات که نه‌ریمان به‌ هیواشی
وتی: "که‌سیک به‌لینی پیداووم که بیدۆزیته‌وه. سه‌یری ژن و
پیاوه‌که‌ی کرد. وتی: "ده‌زانم که ده‌توانی. ده‌یدۆزیته‌وه."

ژنه که وتی: 'تا نه وکاته درهنگ ده بی.'
نه ریمان سهیری منی کرد. پاشان وتی: 'هیچ چاره یه کمان
نییه.'

ژنه که وتی: 'بؤچی؟ له بهرچی هیچ چاره یه کمان نییه؟ ئیتر
نامه وی...'

هر سئیکیان ئاوریان دایه وه و سهیری کچه که یان کرد
که له سهر ته خته که جوولایه وه. نه ریمان چووه لای سهری
کچه که و گویم لیبوو که وتی: 'بخه وه، هیچ نییه.'
کچه که وتی: 'تو له لامی وا نییه؟'

نه ریمان سهری له قاند. ماوه یه ک هر له ویدا راوه ستا
و پاشان گه رایه وه لای ژن و پیاوه که که نزیکه ده رگاکه
راوه ستابوون. به سهر ئاماژهی بؤ کردن له ژووره که بچنه
ده ره وه.

- كه سيك به ليني پيداوم تا سبهى شهو بيدوزيته وه.
دهزانم كه دهتوانى ئەم كاره بكات.
ژنه كه وتى: "ئەگەر نهيتوانى؟ ئەگەر نهيتوانى تا به يانى
بيدوزيته وه"

نهريمان بيدهنگ بوو. پياوه كه وتى: "ئەگەر نهيدوزيه وه
دهتوانين پزيشكيك بهينين بيبييت. من پزيشكيكى زور باش
دهناسم. سبهينى به يانى دهتوانم تهلهفون بكه م بيت بو ئيره.
يان هيچ نه بى بيخه وينين، هەر له وه خوشخانهيهى كه شهوى
يه كه م بردمان."

نهريمان وتى: "نابى ئەم كاره بكهين."

پياوهك وتى: "له بهرچى؟"

نهريمانم له پياوهكه پام، پاشان وتى: "خوتان دهزانن

له بهرچى."

ژنه كه رويشت دانىشت له سهر تا قه كورسييه كهى ناو

ژووره كه وه دهستى كرد به گريان. نهريمان سهيرى منى كرد

وه وتى: "ئەگەر بيخه وينن... ئەگەر لهوى بيخه وينن... سهيرى

پهنجه کانی هینا به سهر ناوچه وانیدا. "ئه گهر له وی بیخه وینن،
زور نامینیتته وه."

پیاوه که وتی: "پزیشک چی؟ خو ئه توانین پزیشک بانگ
بکهین ببینیت."

نه ریمان وتی: "تا سبهی شهو چاوه پری بکهن. ده بیت ئه م
کاره بکهین. ده زانم که دوا جار دهیدوزینه وه."

گویم له دهنگی کچه که بوو که به هیواشی نه ریمانی بانگ
کرد. نه ریمان گه رایه وه ناو ژووره که. پیاوهک سوور رایه وه و
سهیری ژنه که ی کرد که ئیستا ئیتر نه ده گریا و ته نها چاوی
بریبوووه شوینیک له سهر دیواره که. پاشان چوو به ره و لای
دهرگا که. له ژیر لیوه وه شتیکی وت و دهرگا که ی کرده وه.
تاوینک خوی مه حتهل کرد. چاوه پری کرد منیش برۆم به دوایدا
. سهیریکی ژنه که م کرد و دوا ی که وتم. وه ختیکی خهریک
بووین به و پلیکانه تاریکه دا سه رده که وتین، گویم له دهنگی
ژنه که بوو. ئاوړم دایه وه. ژنه که له خواره وه ی پلیکانه کانه وه
پاوه ستابوو. وتی: "ئه و کاتانه ی که ئیمه مندال بووین، باو کم
دهیگت رایه وه که ژنیک نیوه شه و که هاوسهر و منداله کانی له
مال نه بوون، گوئی له دهنگیک ده بیت، هه لدهستی و دهرواته
ته نیشت په نجه ره که تا سهیری ناو حه وشه که بکات. ههر
له و کاته دا به تیلهی چاو شتیکی ده بینی که خهریکه ده چیتته
ناو ژووره که یه وه، مروفیک شتیکی. ئارام ئارام به ریده که ویت
و دهروات به ره و ژووره که ی، له نا کاو چاوی به کچه که ی
ده که ویت که له سهر جله خه وه که ی دانیشتوووه." به پلیکانه کاند

سهر که و ته سهر هوه، ئیستا دوو یان سی پلکانه له من هوه
دوور بوو. وتی: 'ههر نه و کچه ی که چهند مانگ له وه و بهر به
شیر په نجه مرد بوو. پاشان کچه که ی' هه روا له سهر دهست و
پن به سهر زه و بییه که دا ده روات و دیت به ره و رووی. ژنه که
نه ژتوی شکابوو و نه یقوانیبوو له جینگه ی خوی بجوولیت.
کچه که قاچه کانی دایکی ده گریت و پیا سهر ده که ویت و پاشان
ده موچاوی ریک ده هینیته ئاستی ده موچاوی دایکی.'

له و رووناکییه کزه دا چاوه کانی ژنه که م ده بینی به و بیلبله
گه و رانه وه له من رامابوون. به هیواشی وتم: 'ده ی!'
- به یانی ژنه که هر له ویدا ده دوزنه وه که له سهر زه و بییه که
که و تووه. له و کاته وه ئیتز هیچ وهخت بو حاله تی ئاسایی
ناگه ریته وه.

دهنگیم له خواره وه بیست، وهک بلئی شتیک بهر پشتی
دهرگا که که و تیت. هه ستم کرد که سیک له پشت دهرگا که وه
راوه ستاوه. پیا وه که به هیواشی وتی: 'قسه ی پووچه، هه مووی
قسه ی پووچه.'

ژنه که وتی: 'قسه ی پووچه؟ که و اتا بهیله پیت بلیم نه و ژنه
کی بوو.'

وتم: 'کی بوو؟'

- دراوسیمان بوو، دراوسیی دیوار به دیوارمان. من خوم
نه و دهنگه ترسناکانه م ده بیست که نیوه شه وان له ماله که یانه وه
بارز ده بوویه وه. ریک وهک دهنگه کانی ریتا.

خه ریکبووم گویم له دهنگی هه ناسه کانی پیاوه که ده بوو له و پلیکانه نیوه تاریکه دا. ژنه که وتی: "دلنیام ئه و شه وهی ریتا چوو ده ره وه. رۆحی ئه و کوربه هاتوو بۆی."
 پیاوه که وتی: "به سه دهی! ئیتر نامه وی بهک وشهیش له باره ی ئه م قسه پر و پوو چانه وه بییستم."

ئاوری دایه وه و به پلیکانه کاندای سهر که وت. وهختیک له دوايه وه به پلیکانه کاندای سهر ده که وتم، دهنگی ژنه که م بیست که وتی: "شهیتان چۆته ناخیه وه. تیده گهی چی ده لیم، نادر؟" ههستم به سهر گیزه ده کرد. هه موو شتیک خه ریکبوو به ده وری سهرمدا ده سوورایه وه. ههستم ده کرد دیواره کان خه ریکن له بهک نزیک ده بنه وه. ههزم ده کرد له شوینیکدا راوهستم، چاوه کانم داخستن و بۆ چه ند ساتیک پالم به دیواره که وه دایه وه.

پیاوه که خه ریکبوو له پیش منه وه ده رۆیشته. گویم لیبوو خه ریکبوو له بهر خۆیه وه شتانیکی ده وت. خۆم پنی گه یاند و وتم که درهنگمه و ده بیت بگه ریمه وه. راوهستا و چاوی برییه من. له و پرووناکییه که مه دا دلۆپه عاره قه کانم ده بینی که نیوچاوانیان دا پۆشیبوو. وتی: "ته واوی دلخۆشی من له ژیانمدا کچه که م بوو. هه ر کاریکم ده کرد، ته نها له بهر خاتری ئه و بوو. هه ر ههنگاویکم که ده نا بۆ ئه و بوو. کچه که م هه موو شتیک من بوو." زمانی هینا به ده وری ده میدا.

وتی: "بینیت؟ ئه و که سه ی له سهر ته خته خه وه که راکشابوو، بینیت؟" خه ریکبووم سه یرم ده کرد. وتی: "بینیت؟"

تارمایی مهرگ

سهرم له قاند. وتی: "ئەو مرفۆشە... ئەو بوونە وەرە،
هەرچییهک ههیه، ریتای نازەنینی من نییه، کچه نازیزه که ی
من نییه."

سوورایه وه و من له تاریکیدا په یکه‌ری چه ماوه‌یم بینی که
خه‌ریکبوو به پلیکانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وت.
که‌میک دواتر وه‌ختیک ده‌نگی داخرانی ده‌رگا که‌م بیست،
سوورامه‌وه و به‌په‌له به پلیکانه‌کاندا چوومه خواره‌وه.

هه ناسه برکتی پیکه وتبوو. وتی: "ده توانم هیندیک له کانت بگرم؟"

به سهر ئاماژهم به کوشنه کهی ته نیشتم کرد. به دهوری ئۆتۆمۆبیله که دا سوورایه وه و سهر کهوت. وتی: "وای بۆ چووم ئۆتۆمۆبیله کهت له م ناوه راگرتبی. ته وای ریگه کهم به راگردن بری."

کلینیکسیکی له پاکه تی سهر داشبورده که دهرهینا. وتی: "هه ره کهم سات که له وئی تۆم بینی، ناسیمیته وه، به وینه کانتدا."

کلینیکسه کهی هینا به نیوچاوانیدا، پاشان ئاوری بۆ لای من دایه وه. وتی: "باوهر ده کهیت ئه گهر پیت بلیم یه که ههفته بوو خه ریکبووم به دوا ی تۆدا ده گهرام؟" - به دوا ی مندا؟

سهری له قاند. وتی: "ته له فۆنم بۆ هه ره که سیک بلتی کرد. نازانم بلاو که ره وه کهت پیی وتی یان نا، به لام له ماوه ی ئه م دوو سنی رۆژه دا. چوار پینچ جار ته له فۆنم بۆ کردو وه. هه موو جاریکیش ده یوت ده بی پرسیار له تۆ بکات. دوا جار رۆژنامه نووسینکم دۆزییه وه که بریار بوو به یانی یان دوو به یانی ژماره که تم بۆ پهیدا بکات."

خه ریکبوو کلینیکسه کهی به هه ردوو ده ست قه د ده کرد. وتی: "له وئی که تۆم بینی، خه ریکبووم له سهر سامیدا شاخم لی ده روا." سهری روو خساریم کرد که له و رووناکییه کزه دا سووری ده کرده وه. وتم: "من زۆر به شیوه یه کی سهر سهرم له مالی

دهزگیرانه کهت ده رهینا.

- دهزانم بۆچی تو له وئ بوویت.

چاوی بریبووو چاوه کانم. وتم: "من به باوکی ریتام وت...
 نهیهشت قسه کهم ته و او بکه م. وتی: "من له م باره یه وه
 له گهل هیچ کهس قسه م نه کردوو، به لام دهزانم تو بۆچی
 هاتبووی بۆ ئه وئ."

سه ری بردبووه دواوه و له چاوه کانم رامابوو. وتی:
 "تو به شوین ئه و یادداشته وهیت، وایه؟ به دوا ی ئه و
 یادداشته وهی که ئه شکان پیی وتبووی."

نزیکه ی دلیابووم که سیک پیی وتوو من به دوا ی چیه وه
 بووم. له ماوه ی ئه و سی چوار رۆژهدا، بابه تی یادداشته کانم
 به چند که سیک وتبوو. پاشان یه کسه ر بیری ئه و دوو
 رۆژنامه نووسه م که وته وه که هاوکاری ئه شکان بوون. له دلی
 خۆمدا وتم بیگومان کاری یه کیک له و دووانه بووه. بیرم کرده وه
 ئیستا ئیتر ده بی زور که سی تر ئاگادار بی. وتم: "پیم وابوو له
 مالی دهزگیرانه کهت بن. پیم وابوو رهنگه یادداشته کانی لای...
 لای دهزگیرانه کهت دانابی. هیچ نه مده زانی..."

سه ری داخستبوو و خه ریکبوو کلینیکسه قه دکراوه که ی
 له نیو په نجه کانیدا ده سووراند. وتی: "ده توانم راشکاو بم
 له گهلندا؟"

- تکا ده که م.

ته و او سوورا به ره و لای من. وتی: "من دهزانم که ئه و
 رۆژنامه نووسه، ئه شکان ئه ربابی، زیندوووه. تویش ده زانیت.

هه لیه ته نهک له... نهک له جهسته یهکی وهک جهسته ی ئیمه دا.
هه ردوو کمان بۆ چه ند ساتیک له ناو ئه و ئوتۆ مویله نیوه
تاریکه دا له یهک راماین. ده توت هیشتا هیچ کاممان ئه و شته ی
که لینی دلنیا بووین، باوه رمان پینی نه هیناوه.

نه ریمان وتی: "من ده زانم که هیچ کهس باوه رپی به و
رۆمانانه ی تو له باره ی خوینخوره کانه وه نووسیوتن،
نه کردووه. هه مووان پینان وایه خه یالاتن. داده نیشن و
ده یانخویننه وه پینان وایه خه ریکن چیرۆکیکی خه یالی
ده خویننه وه. به لیتت پینی ده دم ته نانه ت هاوسه ره که یشت
هه روا بیر ده کاته وه."

سه رم له قاند. وتی: "به لام من باوه رپم کردووه، دلنیا م یهک
وشه ییش له و شتانه ی له و رۆمانانه دا نووسیوتن، خه یالات
نین. وشه به وشه ی راستی په تییه."

بۆ ساتیک چاوه کانی داخستن. خه ریکبوو پیلووه کانی
تووند له یهک گیر ده کرد. پاشان دیسان سه یری کلینی کسه
قه دکراوه که ی کرد که خه ریکبوو به په نجه کانی ده یسووراند.
وتی: "من ریتام له مندالییه وه خوش ده ویست. هه میشه ییش
بیرم له وه ده کرده وه که دوا جار هاوسه رگیری له گه ل ده که م.
هه میشه له خه ونه کاندما خۆم و ریتام ده بیینی که ی دهستی
یه کترمان گرتووه و خه ریکین له ته نیشت یه که وه پیاسه
ده که ین. رۆژیک نه بووه به یادی ئه وه وه نه بم، به لام هیچ
وهخت هیچ کهس له م عیشقه ئاگادار نه بوو."

دهستی به سهر چاوه کانیدا هینا. وتی: "هیندیک جار پینم
وايه خه ریکم باجی بیده نگیم ده دم."
وهختیک دیسان ئاوری دایه وه بو لای من، چاوه کانی
سوور سوور بوون. وتی: "دهمه وی تکایه کت لی بکه م."
- چ تکایه ک؟

- دهمه وی یارمه تیم بده ی.
هر نه مده زانی مه بهستی چیه. من له باره ی چ شتیکه وه
ده بوو یارمه تی ئه و بده م؟ ویستم قسه یه ک بکه م که وتی:
"دهمه وی ریتا چاک بیته وه."
خه ریکبووم سهیری پارکه که م ده کرد که دیسان له
تاریکی ته واوه تیدا نقووم بوو بوو.
وتی: "گویت لیوو وتم چی؟ دهمه وی یارمه تیم بده ی ریتا
چاک بیته وه."

وهختیک هیچم نه وت، وتی: "ئاگات له منه؟"
وتم: "من هر کاریکم له دست بی ئه نجامی ده دم. به لام
نیستا ئیتر چ کاریکمان پی ده کری؟"
- من ده زانم که ریگه یه ک هه یه. ده بیت شتیک هه بی که
بتوانی ئه و کچه رزگار بکات. من دلنیام ده بی هه بی.
هیچم نه وت. ته نها خه ریکبووم سهیرم ده کرد. وتی:
"ده زانم خه ریکیت بیر له چی ده که یته وه. به لام ئه و هیشتا
به ته واوه تی نه گوراوه."

بیری ئه و ساته م که وته وه که کچه که له سهر ته خته که ی
هه ستابوو و خه ریکبوو ده هات به ره و رووم. ته نانه ت به و

دهمه داخراو هیشه وه ده متوانی شوینی ددانه دهر په ریوه کانی
ببینم. رینک وهک نهو کچه بچووکهی لی هاتبوو که له گه لیدا له
مالی خوینخوره کان هاتبوومه دهره وه. نهریمان وتی: دانیام
که هیشتا...

وتم: "دهزانم ئیستا تو چ حالیکت مهیه، به لام نهو کچه ی
که من بینیم ئیتر که سیکی ئاسایی نییه. گوراهه."
سهری راوه شانده. وتی: "نه گوراهه. نازانم نهو هیچو پوچه
چی لی کردووه، به لام هیشتا نه گوراهه، ئیستا دوو روزه که
حالی بهو جوره یه."

ههر دوو کمان بو تاویک لهو پیاوه راماین که له تاریکی
پارکه که هاته دهره وه. چاکهت و پانتولی رشه ی له بهردابوو
و خهریکبوو یه کراست به رهو لای ئوتوموبیله که دههات.
وهختیک به ته نیستی ئوتوموبیله که دا تیپه ری، بینیم چاوی
بریه ئیمه.

نهریمان وتی: "نهو خوی دهرانی چی کردووه، دهرانی چی
کردووه که ریتا هیشتا به ته واوه تی نه گوراهه. رهنگه نه گهر
بیهوی، هیشتا بتوانی رزگاری بکات؟"

پاشان باسی له پیاویک کرد که ماوه یه کی زور له مه و بهر
ناسیاویان بووه؛ پزیشکیکی دهروونی که چند سالیک بوو
کاری پزیشکی نه ده کرد. وتی شاره زاییه که ی له چاره سهری
نهو که سانه دا بوو که تووشی نه خوشیی دهروونی سهخت و
بیچاره سهر ده بوون. وتی بیستوو یه تی که نه خوشیی زوری
لهو دوخه رزگار کردووه. پاشان گنراییه وه که له ماوه ی

ئەم چەند رۆژەدا پەییوەندی بە تەواوی دۆستان و ئاشنایانی
خیزانەکانەیانەوه کردوو: "هەر ئەمڕۆ تووشی کەسیک بووم،
یەکیک لە هاوڕێ نزیکهکانی خۆم کە هەوالی ئەوی دەزانی.
رەنگە تا بەیانی بیدۆزمەوه."

- لە ناخی دلمەوه ئارەزوو دەکەم بتوانی کاریکی بۆ بکات.
نەریمان بۆ تاویک بیدەنگ بوو. پاشان وتی: "شتیک
دەزانی؟"

لە یەک راما بووین. وتم: "چی؟"
- پێم وایە ئەویش هیچی لە دەست نەیت. بەلام ئەمە تەنها
کاریک بوو کە دەمتوانی بۆی بکەم.
ئاوڕی دایەوه و سەیری پارکەکە ی کرد. وتی: "دەمەوی
تکایەکت لێ بکەم؟"
- چ تکایەک؟

- من بەرە بۆ ئەوی. دەمەوی برۆم بۆ ئەو خانوو کە
دراکۆلا لە بەرگی یەکەمی کتیبە کە تەدا باسی دەکات. هەر ئەو ی
کە خۆت چوویتە تە ناوی. دەزانم کە رۆژنامە نووسە کە ییش
هەر لەوێ یە.

ئاوڕم دایەوه و پەنجەم نا بە دوگمە ی دادانەوه ی جامەکاندا
تا هەردوو جامە کە ی پێشەوه تەواو چوونە خوارەوه. تەنانەت
نەمدەویست هەر بیر لەو قسە یەش بکەمەوه کە کردبووی.
وتم: "لینگەرێ لە دەرفەتیک ی گونجاودا قسە ی لە بارەوه
دەکەین!."

نیگام له‌سه‌ر سینه‌ری دریژی دره‌خته‌کانی پارکه‌که بوو
که به‌هوی باوه ده‌جوولانه‌وه. وتم: "سبه‌ینی به‌یانی..."
نه‌یه‌یشت قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م. وتی: "تکا ده‌که‌م!"
ئاورم دایه‌وه بو لای. وتم: "من ئیتر ته‌نانه‌ت هر نامه‌وی
بیر له‌و خانوو‌ه‌یش بکه‌مه‌وه."

وتی: "که‌واتا بوچی به‌شوین ئه‌و یادداشته‌نه‌وه‌یت؟ من
ده‌زانم ده‌ته‌وی رۆمانی دواترت ده‌ست پی بکه‌یت. هه‌موو
ئه‌م کارانه‌ له‌به‌ر خاتری ئه‌مه‌ ده‌که‌یت."

ده‌نگی به‌رز کردبوویه‌وه. وتم: "ئه‌مه‌یان په‌یوه‌ندی به
خۆمه‌وه هه‌یه. ئیتر به‌هیچ شتیه‌یه‌که ئاماده‌ نیم بو ئه‌وی
بگه‌ریمه‌وه. هه‌ر ئه‌وه. ئه‌مه‌ قسه‌ی کۆتاییمه. ئیتر نامه‌وی
یه‌که وشه‌یش له‌باره‌ی ئه‌و خانوو‌ه‌وه بیستم."

ده‌سته‌کانم خستنه‌ سه‌ر سووکانه‌که و له‌ پیشه‌وه رامابووم
که گویم لیبوو زۆر به‌هێواشی وتی: "خه‌تای تۆیه‌ که ئه‌و کچه
له‌ویدا که‌وتوووه."

ئاورم دایه‌وه بو لای: "خه‌تای من!"
سه‌ری له‌قاند. وتی: "ئه‌گه‌ر کاره‌کانی تۆ نه‌بوونایه، مه‌حال
بوو ئه‌مه‌ روو بدات."

وتم: "ئه‌و رۆژنامه‌نووسه‌ به‌رله‌وه‌ی بیت بو لای من له‌گه‌ل
ریتا ده‌زگیران بوون."

- به‌لام به‌هوی تۆوه‌ بوو که پینی نایه‌ ئه‌و خانوو‌ه‌وه.
چاوه‌کانم بو چهند ساتیک داخست. چونکه‌ دیسان هه‌ستم
به‌ سه‌رگیزبوون ده‌کرد. رۆژیکی ترسناکم به‌سه‌ربردبوو و

ئیتستا تهنه ده مویت بگه ریمه وه بۆ ماله وه، له سه ر ته خته كه م
 رابكشیم، چاوه كانم دابخه م و بیر له هیچ شتیک نه كه مه وه.
 هه ولم دا زور ئارام بم. سهیری نه ریمانم كرد كه له من
 رامابوو. وتم: "ئیتستا تهنه ده مه وی بگه ریمه وه بۆ ماله وه."
 وتی: "به لی، برۆره وه بۆ ماله وه. ئه وه ئیمهین كه ده بیت
 لیره له گه ل نیوه خوینخوړینكا به سه ر به رین. ئه گه ر تو ئه و
 كتیبه گالته جارته چاپ نه كرده، هیچ كات ئه مه رووی
 نه ده دا."

هاوارم كرد: "ئه گه ر منیش ئه م كاره م نه كرده، یه كینکی
 تر ده یكرد. ئه وسا دلنیا به ئه و رۆژنامه نووسه دیسان ده چوو
 به دوایدا."

ئاوړم دایه وه و له جامه كه وه سهیری دهره وه م كرد. هیچ
 كهس له و ناوه نه بوو. پاشان دیسان رووم كرده وه ئه و.
 به هیواشی وتم: "ئیترا نامه وی دریژه به م باسه بده م."
 ته نانه ت ویستم بنووشتی مه وه و دهسکی دهرگا كه ی لای
 ئه و رابكیشم و بلیم له ئوتومۆبیله كه م برۆ خواره وه، به لام
 ئه م كاره م نه كرد. گویم لیبوو به هیواشی وتی: "تكا ده كه م.
 تكا ده كه م، من به ره بۆ ئه وی، به دووری ده زانم هیچ كهس
 جگه له تو بزانی ئه و خانوو له كویتییه."

چهند ساتینك بیدهنگ بووم و دیسان بیرى ته واوی ئه و
 ساتانه م كه وته وه كه له و خانوو دا بووم. له پریكدا خۆم بینى
 له جیاتی رۆژنامه نووسه كه به و كورسییه وه به ستر او مه ته وه،
 دراكولا قزی گرتووم و سه رم بهرز ده كاته وه، شوینی دوو

برینی گوره له سهر ملمه. وتم: "ئىستا خوت وتت تهنه
كه سىكى كه باوه رى بهو چيروكه كردوه. دهزانی من ئه
شهوه چ بوونه وهرانىكم لهو ماله دا بينى؟"

- دهزانم، چونكه سهد جار ئهوه به شهيم خويندوته وه.
دهزانم دهكرى چى چاوه ريم بكات. به لام وهختىك بير
دهكه مه وه رهنگه ئه م كاره بتوانى... "هه ناسه يه كى قوولى
هه لكيشا: "بتوانى ريتا رزگار بكات..."

- دهزانی كه دهكرى بو يه كىك لهو بوونه وهرانه بگوريت؟
سهرى له قاند. وتى: "بيرم له هه موو شتىكى كردوته وه.
تهنها ئه وه دهزانم كه ئيتر ناتوانم بى ريتا بريم."

دهسكى ده رگا كه ي راکيشا و كردييه وه. پيم وابوو ده يه وي
له ئوتومؤبيله كه برواته ده ره وه، به لام هيشتا هه ر له ويدا
دانىشتبوو. وتى: "يارمه تيم ده ده يت؟ تكا ده كه م!"

سهرم له قاند. وتى: "من نامه وي تو بيت بو ئه وي. تهنه
هينده به سه ناو نيشانه كه يم پى بلتيت."

پاشان داواي لى كردم ژماره كه مى پى بدهم. ژماره كه م
له سهر كاغه زىك نووسى و دام به ده ستييه وه.

له ئوتومؤبيله كه دابه زى. وتى: "داواي لى بووردن ده كه م
له وه ي كه ده نگم به رز كرده وه. من ئه م پوژانه زور حالم
خراپه."

پيلووه كانم ليكنا و وتم: "تيدده گه م."
كاتىك ئوتومؤبيله كه م هه لكره، وتى: "تهنها شتىك."
سهرى نووشتاندىبووه بو لاي جامه كه. وتى: "دور نيه"

خوی بیت بۆ لات بۆ پیدانی ئەو یادداشتانە.
دەستەکانی لەسەر جامەکه لابرد. وتی: "پەییوەندیت پیۆه
دەکهەم."

سوپاسی کرد و چاوم لیوو پۆیشت بەرهو دەرگای
پارکهکه. وهختیک چوونه ناو پارکهکهوه، ئۆتۆمۆبیلەکهەم
خسته کار و پیم نا به بهزیندا.

سهرتاسه‌ری ئه‌و شه‌وه بیدار بووم و بیرم له قسه‌کانی
 نه‌ریمان کرده‌وه، له یه‌ک به یه‌کی رسته‌کانی؛ ئه‌و قسانه‌ی
 له‌باره‌ی ریتاوه کردبوونی، ئه‌و عیشقه‌ی له مندالییه‌وه بو
 ئه‌وی هه‌بووه. ئه‌و ساته‌م بیرکه‌وته‌وه که کچه‌که نووشتایه‌وه
 به‌سه‌ر ده‌ستی باوکیدا؛ ده‌یویست خوینی باوکی بخوات. ئه‌و
 که‌سه‌ی که پنی وتم ته‌واوی ژیانی واتا کچه‌که‌ی. ئیستا
 نه‌ریمان ده‌یویست رزگاری بکات و داوای له من کردبوو
 یارمه‌تی بده‌م. دلنیا‌بووم که ته‌نها به‌دوای ئه‌وه‌وه نه‌بوو که
 ناو‌نیشانی خانووه‌که‌م لی وه‌ربگریت. ده‌یویست یارمه‌تی
 بده‌م تا خوی به‌رۆژنامه‌نووسه‌که‌ بگه‌یه‌نیت. هه‌ر له‌به‌ر
 ئه‌وه‌یش بوو که ئه‌و قسه‌یه‌ی کرد. وتی ره‌نگه‌ خویشی بیت
 بو لام. ده‌توت تازه‌ دوای ئه‌م قسانه‌ی نه‌ریمان بوو که پیم
 وابوو ده‌بن چاوه‌رپی بم. پیم وابوو چ بمه‌وی و چ نه‌مه‌وی
 ده‌بن چاوه‌رپی بم. چوو بوو بو گیانی ده‌زگیرانه‌که‌ی و
 ره‌نگه‌ چووبیت بو گیانی که‌سانیکی تریش که من ناگاداریان

نه بووم و رهنگیشه هیچ کات ئاگاداریان نه بم. به لام شتیک له ناخمدا دهیوت قسه که ی نه ریمان راسته. ده بیت چاوه رپی بکه م. له وانه یشه به در یژیایی ته واوی ئه م ماوه یه ی به شوین یادداشته کانه وه بووم، به دوامه وه بووبی، سیبه ر به سیبه ر دوامکه وتبی.

بیری ئه و ساته م که وته وه که رۆژنامه نووسه که خه ریکبوو له ژووره که ی خۆم چاوپیکه وتنی له گه ل ده کردم؛ به بزده یه کی هارو هاجانه وه ریکۆرده ره چکۆله زیوینه که ی له گه ل چه ند په ره کاغه زیک له جانتا که ی ده ره ئینا و چاوپیکه وتنه درۆیینه که ی ده ست پیکرد. ده یزانی من ئاماده ی چاوپیکه وتن نیم، هه ر له بهر ئه وه یش کاریکی کرد تووره بجم و پاشان ئه و ویتانه ی پیشان دام. هه موو شتیک ی له باره ی ئه و خانووه وه ده زانی. ئیستا ئیتر ده زانم هه مان ئه و کاته ی که پپی نایه ژووره که ی منه وه، بریاری خۆی دابوو. ده یویست بروات بو ئه و خانووه و رۆیشت.

وه ختیک هیشتا هه وا تاریک بوو، هه ستام و چوومه ته نیشت په نجه ره در یژه که و سووچیک ی په رده که م لادا. ئه و کاره ی چه ندین جار له م چه ند شه وه دا ئه نجامم دابوو و سه یری خواره وه م کرد. به خۆم وت ره نگه له شوینیک هه ر له و خواره وه خۆی شار دۆته وه. به دلنیا ییه وه هه ر وابوو. وابزانم منیش ده بوو خۆم بگۆرم و برۆمه ئه و خواره وه و چاوه رپی بکه م تا له جییه ک له پشت سه رمه وه خۆی ده ربخات. به لام وه ختیک بیرم کرده وه که بریاره له جیاتی ئه و گه نجه لاوازه

تارمایی مهرگ

که ریشیکی تهنگی بۆری هه بوو، پووبه پرووی دیویک بيمه وه.
بو ساتیک سهرتاپام له رزی.
گه رامه وه، له سهر مۆبيله که پاكشام و هینده له په رده که
پامام تا رهنگی سپی بوو و ئیتر له هیچ تینه گه یشتم.
بوو شهو دواتر، سهعات له یهک تیپه ریپوو که ته له فۆن
جه رسی لیدا. له خه و راپه ریم و به په له چوومه ژووره که م
و ته له فۆنه که م هه لگرت. چهند جاریک وتم ئه لو و پاشان
دهنگی خشه خشینکم بیست. ته له فۆنه که م توند نا به گویمه وه.
چاوه پروان بووم که سیک شتیک بلیت. پاشان دووباره وتم
ئه لو و گویم هه لخت. دهنگی خشه خشه که نه ما بوو، له گه ل
ئه وه یشدا دلنیا بووم که سیک له وه به ری هیله که وه بیستۆ که که ی
به دهستییه وه گرتووه و گوئی له دهنگی هه ناسه کانی من
ده گرت. خۆی بوو. ده مزانی که خۆیه تی.
هاتبوو بو گیانم.

سیامهک گولشیری

تارمایچه مهرگ

رۆمانی ترسناک

وهرگیبرانی سهروهه عومهه